30

O moștenire neașteptată

Becca Slipper

COLECȚIA MARI ROMANE DE DRAGOSTE

ALCRIS

EDITURA
ALCRIS

COLECȚIA MARI ROMANE DE DRAGOSTE

La scurt timp după moartea mamei sale, Alice primește o scrisoare de la notarul bunicului ei, aflat pe o insulă din Caraibe, care-i face cunoscută moartea acestuia și-i cere să vină pentru succesiune. În testament se precizează că trebuie să rămână trei luni pe insulă înainte de a afla ce-i lăsase moștenire. În casa bunicului însă, îl regăsește pe Jared Duvall, pe care-l cunoscuse în urmă cu șase ani, când venise în Anglia să le vadă pe ea și pe mama ei, din însărcinarea bătrânului, și de care se îndrăgostise cu tot elanul adolescenței...

Ce moștenire va primi oare Alice, după trecerea celor trei luni?

Preț: 16 Lei

ISBN: 978-973-646-599-4

Titlu original (eng.): Old Time Ties

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale
SLIPPER, BECCA
O moștenire neașteptată / Becca Slipper
Traducător: Mădălina Vlad
București: Alcris, 2009.
ISBN 978-973-646-599-4
I. Micu Aurelian (Editor)
II. Drăghici Ioan (Lector)

821.111. 31=135.1

Colecția „ MARI ROMANE DE DRAGOSTE “

BECCA SLIPPER

O moștenire neașteptată

Traducerea și adaptarea în limba română de:
MĂDĂLINA VLAD

ALCRIS

CONCURS:

În vederea promovării romanelor sentimentale românești, grupul editorial ALCRIS organizează selecția acestora începând cu anul 2009.

Pentru a putea participa la această selecție, lucrările trimise trebuie să îndeplinească anumite condiții, fără de care nu se pot lua în calcul, și anume:

– acțiunea trebuie să fie antrenantă, având în centru două până la patru personaje principale;

– actiunea poate avea loc in tara sau in afara ei, însă locul de desfășurare trebuie bine precizat;

– având în vedere structurarea cărților din colecțiile noastre, puteți să vă încadrați în următoarele categorii:

– eroii principali se află la prima dragoste;

– eroii principali sunt persoane divorțate, văduve, cu sau fără copii;

– eroii principali își desfășoară activitatea în instituții medicale (asistente, doctori, rezidenți etc.)

– cadrul de desfășurare al acțiunii se află în trecut, romanul având o tentă istorică;

– lucrările trebuie să aibă maxim 120 de pagini, cu 41 de rânduri pe pagină;

– lucrările trebuie scrise la mașina și expediate pe adresa editurii sau la calculator și trimise pe adresa de mail.

Acele lucrări care nu se încadrează în cerințele noastre vor fi respinse, și nu se vor restitui destinatarului.

Se primesc lucrări pe parcursul întregului an 2009, pe adresa:

Str. Panait Istrati nr. 62, sector 1, București.
adresa de mail: office@alcris.ro

A. M.

Capitolul 1

Emoția lui Alice sporea pe măsură ce avionul pierdea din înălțime și Insula St Lucia se vedea din ce în ce mai aproape. Era prima dată când călătorea cu avionul, prima dată când pleca din Anglia, și dacă n-ar fi fost împotriva regulilor ar fi alergat pe culoarul dintre scaune în căutarea hubloului care oferea priveliștea perfectă.

Se simțea din nou copil, nu o tânără de douăzeci și doi de ani, iar ochii ei mari, albaștri, erau plini de uimire.

– Privește, strigă strângându-l pe Tony de braț,

privește marea și acele nuanțe de albastru și verde, nu-i așa că par ireale? Este aproape transparentă, pot chiar să văd fundul mării. Oh, Tony, sunt atât de bucuroasă că m-ai convins să vin! Abia aștept să înot în mare, continuă Alice, înfiorându-se când se gândea la ce avea să urmeze. Pariez că este caldă și mătăsoasă, un rai absolut!

Insula părea să se apropie cu o viteză alarmantă și Alice își sprijini mâinile de scaunul ei, încordându-și ușor corpul, ochii strălucindu-i. Era o experiență cu totul nouă, pe care o adora.

De-abia aterizaseră și simțea că nu a mai poate aștepta ca avionul să oprească. Ar fi vrut să sară în sus de bucurie! Nu realizase niciodată că bunicul ei trăise într-un loc care îți tăia suflarea. Oh, mamă, zise în sinea ei, ce multe ai ratat!

Aerul era cald dar nu încins și Alice și-a întors fața către soare simțind că acesta are grijă de tenul ei și simțind totodată o luminare a minții, o ușurare a necazurilor și durerilor prin care trecuse în ultimele luni. Totul avea să fie bine!

Tony o prinse de mână determinând-o să se

grăbească.

– Hai mai repede, mai avem un avion de prins! Vei avea destul timp după aceea pentru a venera soarele!

Ea strâmbă din nas.

– Pentru tine nu e ceva ieșit din comun pentru că ai mai fost plecat din țară. Dar eu nu pot trece mai departe fără a realiza cât de primitor, curat și proaspăt este totul. Este fantastic, un adevărat paradis!

– De unde știi tu? o întrebă Tony ironic, ochii săi căprui fiind plinii de umor.

Alice și-a aruncat pe spate părul ei blond.

– Așa îmi imaginez eu paradisul și nu-mi pasă ce spui.

El zâmbi indulgent.

– Ești o fată grozavă, Alice Alexander – ți-am mai spus-o până acum?

– Sincer, nu! răspunse ea cu nepăsare, dar nu trebuia să mi-o spui, pentru că știam deja. Și cu un râs poznaș, s-a strecurat în fața lui, simțindu-se doar puțin în încurcătură. Spera ca Tony să nu devină prea serios. Era o persoană distractivă și-l plăcea mult, dar nu simțea pentru el mai mult de atât. Îi fusese alături

atunci când a avut nevoie de cineva lângă ea, iar pentru asta îi era recunoscătoare pentru totdeauna.

Avionul micuț putea fi trecut de asemenea în rândul noilor experiențe. Nu semăna deloc cu avionul cu reacție cu care călătorise atât de ușor, încât nici nu realizai că zbori. Acum, erau zgâlțâiți de curenții de aer și zburau atât de jos, încât putea să observe vegetația insulei, plajele cu nisip argintiu și marinari conducându-și cu pricepere bărcile. Fața i se îmbujoră, ochii îi străluceau, și nu-și amintea să fi fost vreodată așa de încântată.

Când aterizară în cele din urmă pe insula Perle, mașina care trebuia să-i ducă era deja acolo. Șoferul de culoare i-a întâmpinat cu un zâmbet larg, care lăsa să i se vadă dinții mari și albi, chiar dacă părea destul de confuz când văzuse că Alice nu era singură.

– El este prietenul meu, a explicat ea. Totul va fi în regulă!

Nu era sigură că se făcuse înțeleasă, deoarece engleza pe care o vorbea șoferul era atât de puternic influențată de dialectul local, încât îți era practic imposibil să te înțelegi cu el. Totuși, le-a luat valizele,

iar când Alice a vrut să se așeze pe locul din dreapta șoferului pentru a putea vedea mai bine insula pe măsură ce înaintau, Tony n-a lăsat-o.

– Vreau să stai cu mine, spuse el. Vreau să mă uit la tine, deoarece ai niște expresii încântătoare!

S strâmbă la el scoțând limba ,după care se așeză pe marginea scaunului, lăsând geamul în jos, minunându-se mereu ca și cum ceva extraordinar ar fi acaparat-o.

Ce minunată era insula! Totul era verde și luxuriant. Pomii erau acoperiți de flori roșii și zări în depărtare plantații de banani și de portocali; totul era așa de diferit și de exotic, încât nu-și găsea locul. Case minunate erau risipite peste tot și de fiecare dată când se apropiau de una se întreba dacă nu cumva era Blue Vista.

Apoi au început să urce tot mai sus iar ea nu putea decât să arunce ocheade mării prin frunzișul copacilor și peste pantele acoperite de palmierii care crescuseră ametitor în toate direcțiile! Păsări cu un penaj uimitor plonjau pe pantă și briza proaspătă și parfumată îi bătea în față. Era o lume cu totul diferită.

– Ei bine Alice, spuse Tony când se apropiară de o casă uriașă așezată într-o parte a muntelui, asta înt-adevăr este ceva. Bănuiesc că bunicul tău a fost un tip în vârstă, dar putred de bogat din moment ce are un asemenea loc.

– Și noi nu am văzut niciodată un penni, spuse ea, o umbră întunecându-i privirea.

– A fost ceva putred la mijloc, admise Tony, dar totul arată că vei fi singura moștenitoare. Vei fi o fată al naibii de bogată.

– Bogățiile n-o vor aduce pe mama înapoi, protestă ea.

El încuviință înțelegător și o trase lângă el. Alice își lăsă capul pe umărul lui. Tony chiar era confortabil. Nu era chipeș, macho sau altceva de genul acesta; era cu un an mai mare decât ea și era o persoană obișnuită: păr negru cârlionțat și un zâmbet strâmb dar amuzant, iar ea îl plăcea destul de mult.

– Nu fi tristă Alice, zise el, doar imaginează-ți ce schimbare o să aducă asta în viața ta.

– Ne-a urât, mormăi ea. Niciodată n-a luat legătura cu noi. Îți vine să crezi? Nu m-a văzut niciodată. Și

acum, asta. Mi-aș fi dorit să nu fi venit. Poate să-și păstreze banii murdari, nu vreau niciunul. Îi urăsc îndrăzneala la fel de mult cum a urât-o el pe a noastră!

– E dreptul tău, spuse Tony. Tu ești singura lui rudă în viață, nu-i așa?

Ea încuviință.

– Ei bine, atunci încetează să fii morbidă. Gândește-te la ce ai putea să faci cu banii lui, în schimb. Gândește-te ce diferit va fi. Oh, fată încântătoare și prostuță ce ești, te ador!

O sărută îndelung și o ținu strâns în brațe, Alice gemând profund. Dintr-o dată, el deveni serios și ea nu s-a mai complicat să-l înțeleagă. Totuși, era bucuroasă că a venit cu ea. N-ar fi putut face față singură la tot ceea ce s-a întâmplat. De fapt, n-ar fi venit niciodată aici dacă n-ar fi insistat Tony. I-o datora numai lui.

Când venise scrisoarea de la avocatul bunicului ei în urmă cu câteva săptămâni, a crezut că este un răspuns la veștile pe care ea i le trimisese ca să-l anunțe că mama ei a murit în urma unei hemoragii bruște, severe și inexplicabile la creier. Mama ei îi spusese întotdeauna că în cazul în care avea să i se întâmple ceva rău

vreodată, Alice să nu-i spună niciodată bunicului ei, dar în ciuda amărăciunii și resentimentelor, ceva în interiorul ei îi spunea să-l anunțe.

Însă scrisoarea de la domnul Lewis era pentru a o anunța că bunicul ei murise la scurt timp după ce primise veștile că fiica lui a murit și i se cerea să călătorească până în India de Vest pentru o întâlnire cu acesta. N-a precizat de ce vroia s-o vadă și putea doar să presupună că moștenise ceva de la bunicul ei.

Un bilet de avion și un cec pentru a acoperi cheltuielile ei erau atașate. La St. Lucia trebuia să se transfere în alt avion și în momentul aterizării pe insula Perle ar fi așteptat-o o mașină și ar fi condus-o la Blue Vista, casa bunicului ei. Totul a fost neașteptat, reacția ei inițială fiind una de furie.

– De ce naiba trebuie să merg? a întrebat furioasă uitându-se la Tony după ce i-a arătat scrisoarea. Tony era vecinul ei și era înainte de toate ca un frate . Ei n-au ieșit niciodată împreună, el avea iubitele lui, ea iubiții ei, însă nu știa ce s-ar fi făcut fără el și părinții lui după moartea mamei ei.

– De ce crezi că n-ar trebui? a întrebat-o el. E

aproape evident că te duci să beneficiezi de ceva, altfel nu te-ar fi chemat. Cine știe, poate bătrânul ți-a lăsat ție totul. Cu mama ta avea o problemă, nu cu tine.

– Dar n-a arătat niciodată că l-ar interesa persoana mea.

Tony dăduse din umeri.

– Cui ar mai fi putut să-i lase banii?

– Nu știu, zise Alice.

– E un mister pentru mine. Trebuie să aibă prieteni acolo, a plecat din Anglia acum douăzeci de ani .

– Orice ar fi, este evident că a pus familia pe primul loc, a afirmat Tony convingător. Dacă aș fi în locul tău, Alice, n-aș ezita. Dumnezeule, dacă a vrut ca tu să-l moștenești, nu te lăsa condusă de mândrie!

Și a insistat până când Alice a cedat.

– Voi veni cu tine, a spus el, dacă vrei. Pot foarte bine să-mi iau câteva săptămâni de concediu.

– Oh Tony, chiar vei veni?

Alice răsuflase ușurată. Deoarece nu călătorise niciodată de una singură o distanță așa de mare, gândul unei asemenea călătorii o bântuia.

– Pentru tine, Alice...orice! a zâmbit el.

era neschimbat.

– Nu pot să cred! murmură ea.

Nu vroia să creadă. Pentru Dumnezeu, nu era el! Și-a luat obrajii în palme, privindu-l uluită. Era un bărbat înalt și musculos, cu păr blond decolorat de soare și cu un bronz extraordinar. Avea în jur de treizeci de ani, cu sprâncene bogate deasupra unor ochi albaștri superbi și un zâmbet care o făcea să se simtă specială, numai că acum nu zâmbea. Alice simțise odată efectul lui asupra ei și cedase, după care fusese nevoită să-și lingă rănile mult timp după ce se terminase. Purta niște pantaloni scurți albi și o cămașă de vară albastră lăsând să i se vadă mâinile și picioarele la fel de bronzate ca și fața lui. Tony se uită la ea, încruntându-se.

– Îl cunoști pe omul acesta?

Tăcută, încuviințase din cap. Îl știa prea bine și nu-și dorise să-l mai revadă vreodată.

– Nu ești domnul Lewis! îl acuză furioasă.

– Nici n-am spus că sunt.

– Și atunci, ce naiba cauți aici?

– Locuiesc aici, a răspuns el calm.

Alice și-a întors capul. Cum putea să locuiască aici când era casa bunicului ei? Era prea mult pentru a face față.

– Sunt confuză, a zis ea întorcându-se spre Tony.

– Totuși, cine e tipul ăsta? a întrebat trăgând-o spre el, simțindu-i ostilitatea dar neînțelegând-o.

– Cineva pe care mama l-a cunoscut acum câțiva ani.

Tony se uita la bărbatul care era cu un cap mai înalt decât el.

– Poate, domnule, ați fi amabil să-mi spuneți cum vă numiți și ce căutați aici? Oricine ați fi, pot să-mi dau seama că o deranjați pe Alice și nu-mi place acest lucru.

Tony părea destul de tânăr și neștiutor pe lângă celălalt mai aspru, mai bărbat din punct de vedere fizic, dar bărbia îi era ridicată, ochii mari și brațul în jurul lui Alice, protector. Se simțea mândră de el.

– Nu-ți datorez nicio explicație. Ochii albaștri au devenitt dintr-o dată plini de dispreț. Alice știe cine sunt. Dacă are vreo întrebare, poate să mi-o adreseze doar ea.

Alice scoase un oftat adânc.

– Numele lui este Jared Duvall, spuse ea pe un ton

șoptit lui Tony, încercând să zâmbească dar nereușind, ochii scânteindu-i uitându-se la Jared.

– Bine, Jared, despre ce este vorba? Unde este domnul Lewis? Și ce faci în casa bunicului meu? Nu ... se opri brusc, smuncindu-se de lângă Tony și făcând un pas către Jared... Nu-mi spune, cred că știu.

Adevărul a lovit-o drept în față.

– Ești un prieten de-al bunicului, nu-i așa? Te-a trimis să ne spionezi. N-a fost o coincidență că ai întâlnit-o pe mama, știai dinainte cine era ea, știai totul despre noi.

Mai puțin de jumătate de metru îi despărțea acum și Alice era furioasă. Avea picioarele depărtate, mâinile în șolduri, iar privirea îi era plină de furie. Ochii lui erau de un albastru și mai întunecat decât ai ei, albul ochilor fiind foarte clar, genele lui aproape maronii evidențiindu-i părul foarte drept. Era genul de bărbat care înnebunea orice femeie. Trăsăturile lui nu erau perfecte, nasul arăta de parcă ar fi fost odată spart, gura îi era mare și avea gropițe în obraji. Totuși era un bărbat senzual, cu o carismă ce nu putea fi negată și prima dată când Alice l-a văzut a fost destul de

bulversată. Și-a întors capul, deoarece avea o privire încruntată. El glumea, ca și cum vorbele ei furioase îl amuzau.

– Nu pot să neg. Este adevărat.

– Dar de ce? a întrebat ea. De ce a așteptat bunicul șaisprezece ani? Nici atunci n-a ținut să vină să ne vadă chiar el, a trebuit să-și trimită omul de încredere.

Încercase să se exprime cu claritate, în așa fel încât să înțeleagă ce credea despre el.

– Nici măcar nu s-a deranjat.

– Daniel era bolnav spuse Jared încet.

– Și a decis că ar fi timpul să afle ce fac fiica lui și copilul ei nelegitim? Îl mustra conștiința, nu-i așa? A crezut că nu mai are mult de trăit și s-a gândit să-și plătească datoriile? Doamne, mi-e scârbă! În toți acești ani, mama s-a luptat să răzbească...îl urăsc pe bunicul, l-am urât din clipa în care am fost suficient de mare încât să-mi dau seama ce i-a făcut mamei, și te urăsc pe tine că faci treaba murdară în locul lui!

Jared și-a strâns buzele.

– Și mama ta a avut aceleași posibilități să-l contacteze.

– A dat-o afară, țipă Alice.

– Tu știi asta. A renegat-o complet.

– Niciun copil de-al meu nu vine cu un bastard în casă, asta i-a zis!

– Era o reacție la care te puteai aștepta, a spus Jared cu răutate. Dar s-a calmat în cele din urmă.

– Oh, da, de aceea a părăsit Anglia și a venit să locuiască aici. La naiba, Jared, nu-i mai căuta scuze! Știu cum era, mama mi-a vorbit adesea de el. Doamne, era așa de sever cu ea că nu îmi vine să cred! N-avea voie să facă nimic, nu putea să aibă un iubit, nu trebuia să iasă la dans, nimic.

– Era demodat, admit! încuviință Jared, dar a iubit-o foarte mult. Când bunica ta l-a părăsit, mama ta nu avea decât doisprezece ani . Era dărâmat complet.

– Bineînțeles, spuse ea tăios. Am auzit toate versiunile despre asta. N-a lăsat-o să-și ia fiica, dar în loc să-i ofere copilului dragostea și afecțiunea de care avea nevoie, i-a făcut viața un iad. Ce porc de om era! Pot chiar s-o înțeleg pe bunica de ce l-a părăsit. Ce nu pot să înțeleg, e de ce s-a măritat cu el. Cum poate cineva să iubească un astfel de om? După mine, cred că s-a

născut în alte timpuri.

Jared n-a schițat niciun gest în timpul ieșirii ei.

– Cu timpul, Daniel își dorea să nu fi fost așa de dur.

Alice și-a întors rapid capul.

– Dar tot n-a căutat-o!

Ceva licărea în ochii lui.

– Nici mama ta n-a încercat să ia legătura cu el. Să nu uiți niciodată asta.

– În schimb, el te-a trimis pe tine, spuse ea cu ochii plini de durere și de furie.

– Ce vreau să știu, e de ce n-ai spus cine erai. Dacă mama ar fi știut că tatăl ei încerca să ia legătura cu ea, poate că rana pe care i-o provocase s-ar fi vindecat înainte să moară.

– Chiar crezi asta?

– Da. Chiar cred!

– O să-ți spun ceva, Alice, ceva ce ar fi trebuit să-ți spună mama ta .

– Ce anume? se răsti ea, neputând să creadă că el știe ceva despre mama ei ce ea nu știa.

– Mama ta a știut că bunicul tău mă trimisese.

Ochii lui Alice se măriră de uimire.

– Nu te cred. De ce nu mi-a spus și mie? De ce nu mi-ai spus tu? Minți!

– Gilian s-a gândit că ai putea încerca s-o convingi să-l vadă.

– De ce aș fi făcut asta? întrebă Alice. Îl urăsc! Urăsc tot ce i-a făcut mamei.

– Dar ai fi putut s-o întrebi de el și așa i-ai fi demonstrat cât de mult îți lipsește o familie.

Alice ridică din umeri.

– Și ce? Acestea ar fi fost lipsuri minore. N-aș fi fost niciodată de acord ca ea să vină aici.

– Nu? întrebă Jared, ridicând din sprâncene.

– Cred că dacă ți-aș fi cerut-o eu, ai fi făcut-o, și mama ta știa asta. Am avut multe discuții cu ea. Am făcut tot posibilul s-o conving, dar era foarte încăpățânată și îndurerată. Cred că pe măsură ce au trecut anii, ura ei s-a amplificat în loc să se diminueze.

Alice era furioasă că nu i se spusese adevăratul motiv al vizitei lui Jared, pentru că au făcut-o să creadă că întâlnirea lor a fost accidentală.

– Mă bucur că te-a refuzat, murmură printre dinți, și aș fi determinat-o să se întoarcă treptat de la decizia

luată.

Refuza să gândească și altfel.

– Să presupunem că mi-ai spune adevărul în legătură cu ce faci aici. Ai locuit cu bunicul?

Jared încuviință. El se gândea că o să aibă grijă de casă! Alice se va mai gândi la asta. Ea își strânse buzele și plecă într-un pas legănat, când îl văzu pe Tony. Bietul Tony, uitase că era acolo.

– Îmi pare rău pentru toate astea, spuse ea încet. Nu mi-am imaginat că așa o să fie, chiar deloc!

După expresia feței lui Tony, nici el nu prea știa ce se întâmplă.

– Când o să-l văd pe domnul Lewis? îl întrebă Alice încă o dată pe Jared.

– Dimineață.

Ea se încruntă.

– De ce nu acum?

– Pentru că este ocupat, și s-a gândit că vrei să te odihnești după o călătorie așa de lungă.

Să se odihnească – după ce bătuse un drum așa de lung doar ca să vadă ce-i lăsase bunicul ei în testament? Acesta era ultimul lucru la care se gândea. Vroia să știe,

și vroia să știe acum.

– Poate îmi poți spune despre ce este vorba, zise ea pe un ton autoritar. E o pierdere de vreme să vii să asiști la citirea unui testament. De ce n-am putut fi anunțată printr-o scrisoare?

– Pentru că asta a fost dorința bunicului tău, spuse el calm. Mi-e teamă că va trebui să aștepți. N-are nimic de-a face cu mine, e o treabă de familie.

– Exact, este personal, a ripostat ea, dar se pare că faci tot ce-ți stă în puteri să-ți vâri nasul în toate.

Ochii lui se întunecară.

– Bunicul tău și cu mine eram foarte apropiați. A fost ideea lui să merg în Anglia.

– Și a fost tot ideea lui să locuiești aici?

Jared respiră adânc înainte să spună încet:

– Vei afla la timpul potrivit. Poate vrei să te răcorești?

Și părăsi camera fără măcar a se uita la Tony, Alice fierbând de furie. Ea îl prinse pe Tony de mână și se grăbi să-l prindă din urmă pe Jared.

– Cum îndrăznești să-mi ignori prietenul?

– Îmi pare rău, spuse uitându-se la el, dar ideea era ca Alice să vină singură.

Tony se uita la el cu o privire încruntată.

– N-ar fi rezistat de una singură pe un drum atât de lung!

– Și ai decis s-o însoțești? Ce galant! Ce urmărești de fapt?

– Jared! Alice era terifiată.

El zâmbi amabil.

– Iartă-mă, sunt mai suspicios de felul meu.

Dar scuzele lui nu însemnau nimic, era destul de serios.

– Vă rog, urmați-mă! continuase el cu abilitate. Sunt sigur că este pe aici o cameră pe care ai putea s-o folosești.

Jared luă o valiză, Tony pe cealaltă și urcară pe scări. Alice mai era încă nervoasă. I se părea la fel de detestabil ca în acea zi, cu șase ani în urmă, când îi spusese în mod brutal că era tânără și prostuță și că mai avea de crescut. Ei bine, acum crescuse și nu intenționa să-i mai permită s-o rănească. El părea să fie la conducere, dar era casa bunicului ei, și avea la fel de multe drepturi aici ca oricine altcineva și dacă ea vroia să aducă un prieten, el nu putea face nimic ca s-o

împiedice. Îi atinse brațul lui Tony, el întorcându-se pentru a primi un zâmbet încurajator. Acesta din urmă a dat expresiv din umeri după care a continuat să urce. Jared se opri la prima ușă și o împinse pentru a o deschide. Se uita direct la tânăr.

– Poți să folosești această cameră!

După care continuase să înainteze pe coridor.

– Ne vedem mai târziu, spuse Alice blând, apoi îl urmă automat pe Jared.

El a mai schimbat direcția de vreo câteva ori, a mers până la capătul coridorului și până la urmă a deschis o altă ușă. Alice nu se putea abține. Era ridicol!

– Ce încerci să faci? întrebă ea. Ai grijă să nu ne strecurăm unul în camera celuilalt în miez de noapte? Nu este nevoie! Nu avem tipul acela de relație.

Jared ridică sprânceanele.

– Și te aștepți să te cred? Ai uitat că știu ce ființă pasională ești?

Alice simți sângele urcându-i în obraji.

– Aceea a fost o greșeală, a replicat ea. Mi-am învățat lecția!

O grimasă îi apăruse pe față.

– Mă bucur să aud asta.

Îi lăsă valiza la marginea patului.

– Baia e acolo. Voi face ceai pentru când vei coborî.

Era pe cale să-i spună să nu se deranjeze când și-a dat seama că lui Tony i-ar prinde bine ceva de băut.

– Mulțumesc, ar fi drăguț.

Ochii li s-au întâlnit și puteai observa o expresie stânjenitoare în adâncul lor. Puținii pași care îi despărțeau fuseseră făcuți de Jared mai repede decât a putut ea să respire, și inima începea să i-o ia razna pe măsură ce își dădea seama de intenția lui. A făcut un pas înapoi, și-a folosit mâinile ca să se apere, însă el i le-a luat între ale lui, a înconjurat-o cu brațele, sărutând-o intens.

Totul se întâmplase în câteva secunde, iar plăcerea pe care sărutul lui i-o crease era pură nebunie. Anii care trecuseră n-au făcut nimic spre a micșora efectul pe care-l avea asupra ei. Senzațiile care treceau prin corpul ei erau la fel de intense cum fuseseră odată. Trebuia să-l oprească neapărat. Cu disperare, își dezlipi gura de a lui, strângându-și buzele.

– Ce naiba crezi că faci? se răsti ea.

El zâmbea imperturbabil.

– Încerc să demonstrez ceva. Vrei să stai locului?

Acum, și cu mai multă pasiune, buzele lui le căutau pe ale ei, și prinzându-i capul cu mâinile începuse din nou s-o sărute, de această dată neavând scăpare. Alice se zbătea cu putere dar fără rezultat, și cu cât era mai lung sărutul cu atât mai slabe deveneau eforturile ei de a scăpa din brațele lui, senzațiile care-i străbăteau corpul fiind o amintire vie a iubirii pe care o simțise odată pentru el. Dorința îi cuprinse toată ființa, iar sărutul lui deveni mai posesiv și mai înfometat, încât mâinile ei alunecară automat în jurul gâtului lui.

– Dacă îi răspunzi și lui Tony la fel, e un om fericit! spuse el tărăgănat.

– Nu fi dezgustător! i-a răspuns dându-i o palmă peste față.

– Nu e nimic rău în a face sex cu persoana potrivită atâta timp cât ea este aleasa.

Capitolul 2

Trecuseră șase ani de când Jared intrase pentru prima dată în viața ei.

– Mamă, am ajuns! a strigat Alice strecurându-se în bucătărie, aruncându-și geanta într-un colț ca de obicei și apoi oprindu-se brusc văzând că mama ei nu era singură.

Cine era acest om? Era minunat. În jur de douăzeci și opt de ani, cu un păr auriu extraordinar, subțire și ondulat, un bronz care o făcea invidioasă, și cu cei mai albaștri ochi pe care-i văzuse vreodată. Se uita la ea acum și mama ei făcea prezentările.

– Ea e Alice.

După care, uitându-se la Alice:

– Ți-l prezint pe Jared Duvall.

Gillian Alexander nu dăduse nicio explicație pentru prezența lui aici, însă Alice observase că mama ei era tensionată. El întinsese mâna.

– Am auzit multe despre tine!

Îi simțise mâna caldă și puternică, și nu putea să-și dezlipească ochii de la el. Cine era? Ce căuta aici? Și de ce inima îi bătea acum ca o nebună? Poate că vindea asigurări? Mereu întâlneai persoane care făceau asta. Sau poate că era chiar noul proprietar. Era o posibilitate să fi fost el. Abia alaltăieri aflaseră că domnul Jones vânduse majoritatea proprietăților sale pentru a se retrage la Devon. De un lucru era sigură, mama ei nu putea fi interesată de el, ca bărbat. Renegată de tatăl ei când rămăsese însărcinată la vârsta de șaptesprezece ani, părăsită de băiatul care o lăsase însărcinată, lui Gillian Alexander i se părea că a fi părinte singur era destul de greu și deziluzionant. Amărăciunea ei se adâncise pe măsură ce au trecut anii, în așa măsură încât n-o mai interesa deloc sexul opus.

Alice, pe de altă parte, la șaisprezece ani, era destul de interesată în ceea ce privea băieții, iar acesta era cel mai devastator "mascul" pe care-l întâlnise. Faptul că era mai în vârstă decât toți cunoscuții ei îl făcea chiar mai interesant. Ea zâmbise cald către Jared Duvall.

– Sper că de bine?

– Te-a făcut să pari un înger.

Alice se uitase rapid la mama ei pentru a observa dacă era serioasă sau glumea când spusese ce spusese. Dar Gillian încuviințase din umeri.

– Alice nu-mi face nicio problemă. Nici n-aș putea avea o fiică mai bună ca ea.

Ochii lui Jared Duvall deveniseră răutăcioși.

– După cum vezi, nu mințeam.

Vocea lui era extraordinar de gravă și avea un fel de a se uita la ea prin care o făcea să creadă că era cea mai importantă persoană în clipa de față. Dar era exact aceeași expresie pe fața lui și când se întorsese către mama ei.

– Gillian, ce se mai aude de ceașca aceea de ceai?

Trebuia să fi fost o calitate a lui de a face pe fiecare în parte să se simtă special, se gândea Alice. Își dăduse

seama că îi stârnea curiozitatea și nu putea să-și stăpânească încântarea.

– Mă duc să mă spăl și să mă schimb. După aceea, voi coborî din nou.

Alice se hotărâse să-și pună rochia verde care tocmai și-o făcuse săptămâna trecută. Îi plăcea mai ales pentru că o făcea să pară mai matură. Croitoria o deprinsese de la mama ei, iar acum își făcea singură hainele.

Își periase părul blond pe care-l spălase chiar în dimineața aceea. Era tunsă scurt, într-un stil nostim care-i evidenția fața. Oscila între a se machia sau nu, după care decisese să renunțe. Avea o piele netedă și catifelată, ochi mari albaștri și n-avea nevoie de adjuvanți artificiali. Mai mult, Jared putea crede că vrea să-l impresioneze, și poate că asta și făcea, dar nu vroia ca el să-și dea seama.

Erau încă în bucătărie, mama ei turnând ceaiul și Jared cocoțându-se pe unul din scaunele de la bar, având în fața lui o farfurie cu biscuiți. Oricine ar fi fost, părea unul de-al casei. A tras scaunul de lângă el special pentru ca Alice să se așeze.

– Mama ta mi-a spus că ești la colegiu și că studiezi

coafura. Îți place?

Alice încuviință zâmbind și privind în adâncul ochilor lui albaștri. Ce limpezi erau!

– Asta mi-am dorit să fac dintotdeauna!

– Și după aceea ce faci, vei lucra câțiva ani într-un salon înainte de a ți-l deschide pe al tău?

– Oh, de-aș putea! Dar nu sunt suficienți bani pentru asta.

– Asta este atitudinea învinsului, Alice, a spus el consternat. Țintește sus, acesta ar trebui să fie motoul tău.

Mult mai ușor de zis decât de făcut. El nu știa cum se zbătuse mama ei de-a lungul anilor. Cum începuse să lucreze, Alice îi dăduse toți banii mamei pentru îmbunătățiri în casă, și poate o parte din ei pentru a-și permite câteva comodități, ca de exemplu o vacanță. Nu fuseseră plecate niciodată, cu excepția acelei excursii la malul mării. Măcar atât să fi făcut și ea.

– Mulțumesc, Gillian! a zis el politicos când îi pusese ceașca de ceai în față.

Luând un biscuit de pe farfurie, se ridicase.

– Uite, așază-te lângă fiica ta.

– Nu, nu este nevoie, a protestat Gillian, încurcată.

Dar Jared era de neînduplecat.

– Insist!

Se mutase de partea cealaltă a barului, acum avându-le pe amândouă în față.

– Semănați chiar foarte bine!

Ochii lui se plimbau de la una la cealaltă. Alice se uita la mama ei și tot ce vedea erau liniile adânci de îngrijorare, părul căruntt amestecat cu cel blond și mâinile ei chinuite de atâta muncă. Cu o copilă predispusă la toate bolile – Alice lua absolut toate bolile de la ceilalți copii în copilărie – Gillian nu putuse niciodată să lucreze cu normă întreagă din cauza ei. Făcea curățenie vreo câteva ore aici, câteva dincolo, făcea croitorie, și până la urmă reușea să-și îmbrace și să-și hrănească copilul, și totodată să plătească chirie, fără să se plângă vreodată. Găseai multă dragoste în căminul lor, chiar dacă aveau destule lipsuri.

– Îmi imaginez că ești foarte mândră de fiica ta, nu-i așa, Gillian? a remarcat Jared.

– Este o fată drăguță și va frânge curând multe inimi, așa cum cred că ai făcut și tu în trecut. Probabil că încă

o mai faci. Ești o femeie frumoasă! Faceți o echipă încântătoare!

Ce flatant era, se gândea Alice ochii scânteindu-i, mama ei însă nepărând mulțumită. De fapt, arăta de parcă abia aștepta ca el să plece. După ce și-au băut ceaiul și au golit farfuria cu biscuiți, el a zis:

– Ce-ați zice, fetelor, de o cină în oraș, astă-seară?

Ochii lui Alice erau încremeniți. Acesta sigur n-avea cum să fie noul lor proprietar.

– Nu cred, a spus Gillian, spre dezamăgirea lui Alice.

– Nu se poate, a replicat el. Tocmai s-a deschis un mic restaurant unde am auzit că mâncarea este extraordinară. Chiar insist să veniți cu mine, detest să mănânc singur.

– Oh, mamă, a spus Alice aproape plângând, noi niciodată n-am mers nicăieri. Te rog să spui da!

Dar mama ei era de neînduplecat. Poate, se gândea Alice, din cauză că acest bărbat purta un costum scump de mohair și pantofi italienești în timp ce rochiile mamei ei stăteau în dulap de câțiva ani. Ea își cheltuise toți banii cu fiica ei și cu casa.

– Poate altă dată, atunci? a spus Jared, dezamăgit. Și

acum trebuie să plec. Mulțumesc pentru ospitalitate. A fost o plăcere să vă întâlnesc pe amândouă.

O sărutase pe Gillian pe obraz, iar lui Alice îi sărutase mâna. Ea aproape că simțise furnici în mână. Văzuse asta doar în filme. După ce plecase, se întorsese către mama ei:

– De unde a apărut?

– E prieten cu cineva pe care l-am cunoscut mai demult, a dat din umeri Gillian. Era prin zonă și a decis să vină să vadă ce facem, atâta tot. Mă îndoiesc că-l vom mai vedea vreodată.

– E de vis! a spus Alice. Sper să nu fie ultima dată când îl vedem. Cine e acea persoană care i-a spus despre noi?

– Nu vreau să vorbesc despre asta, a insistat mama ei cu fermitate. Și nu vreau să-ți faci tot felul de gânduri cu el. Mi-a răscolit amintiri pe care aș prefera să le uit.

Alice își ținuse gura la timp, dar credea că putea să ghicească ce voise mama ei să spună. Avea legătură cu adolescența ei, cu băiatul care o lăsase însărcinată. Ceea ce însemna că nu era nicio șansă ca Jared Duvall să mai sune vreodată. Credea că mama ei îi explicase că se

resemnase fără vești și că nu mai vroia să audă de el. De aceea părea așa de tensionată când Alice intrase. Doar politețea a făcut-o să-i mai servească ceai.

***

Alice era surprinsă să descopere atitudinea mamei sale când Jared a venit într-o nouă vizită câteva zile mai târziu. Surprinsă și încântată. De fapt, el continua să vină cu daruri pentru ele: flori pentru mama ei și ciocolată pentru ea. Era entuziasmată atunci când îl zărea, și având în vedere răceala cu care-l trata mama ei, se gândea că vine s-o vadă doar pe ea. Nu conta faptul că nu i-a arătat vreo atenție specială și nici că de fiecare dată când ea se apropia, atât el cât și mama ei se îndepărtau și se fereau să vorbească.

Ajunsese în stadiul în care se grăbea să ajungă de la colegiu acasă doar pentru a-l vedea, și niciuna din prietenele ei n-o credeau că arăta așa de bine. Așa că inventau tot felul de scuze doar pentru a suna la ușă

pentru a-l vedea și ele.

Mama ei nu i-a spus niciodată ce au discutat, așa că de fiecare dată când el pleca, Alice era supărată. Era prima dată când Gillian nu-i spunea totul fiicei sale. Înainte de a apărea Jared, aveau o relație deschisă și vorbeau despre orice subiect, indiferent cât de intim părea la prima vedere. De data aceasta însă, mama ei se abținea de la orice comentariu, iar asta o durea foarte mult pe Alice. O dată chiar, Jared cumpărase un aparat de fotografiat și le făcuse câteva poze, Alice insistând să aibă una cu el și cu mama ei. După ce acesta le-a adus pozele, Alice l-a rugat să-i lase și ei una cu ei doi. Când a primit-o, a decupat-o în așa fel încât poza să încapă în interioul medalionului ei, și ori de câte ori se simțea singură, se uita la poză. Iar apoi, într-un weekend când Jared a sunat la ușă și mama ei era plecată, ea a fost cea care i-a făcut un ceai cât timp au stat de vorbă. Era prima dată când erau complet singuri. Inima îi bătea cu putere și din ce în ce mai repede, fiind sigură că este indrăgostită de el.

– Alice, spune-mi, cum te descurci cu acel curs de coafură? Îți place?

– Foarte mult, zâmbi ea pierzându-se fermecată în ochii lui fără măcar să-și dea seama.

– Ai suficientă experiență pentru a tunde pe cineva? a întrebat-o trecându-și o mână prin părul său buclat.

– Oh, încă nu, n-aș putea. N-aș îndrăzni! Dacă nu m-aș descurca?

Dar gândul de a sta așa de aproape de el, de a-l atinge chiar, și de a avea o scuză întemeiată s-o facă, a fost suficient pentru a da culoare obrajilor săi și bătăi accelerate ale inimii. Jared se uita la ea amuzat.

– N-ai ajuns încă așa departe?

– Ba da, a răspuns ea. Am tuns-o pe mama și câțiva prieteni, dar n-am tuns niciodată pe cineva străin.

– Așa mă vezi pe mine, un străin?

Vocea lui gravă era atât de sexy...sau era doar imaginația ei?

– Ei nu, nu chiar, dar aș prefera să nu te tund!

Jared n-a mai insistat pe tema asta, schimbând subiectul cu cel al copilăriei ei.

– E păcat că n-ai apucat să-ți cunoști bunicii! Ai mei obișnuiau să mă răsfețe, iar eu adoram asta.

Alice a dat din bărbie.

– Din ce mi-a povestit mama, n-am ratat nimic. Bunicii mei se despărțiseră deja când m-am născut, și cred că bunica a murit imediat după aceea. Dar bunicul nu m-ar fi iubit nici dacă o lăsa pe mama să locuiască în continuare acolo – sunt aproape sigură de asta. Îl urăsc! a terminat ea, furioasă

– Alice! a izbucnit el amabil. Tu nu-l cunoști. Cum poți spune asta?

– Am auzit destule despre el. Cum a putut s-o dea afară pe mama, îmi poți explica, te rog? Pot să-i înțeleg supărarea și dezamăgirea, dar la urma urmei, era sânge din sângele lui. N-ar fi fost mai folositoare puțină înțelegere?

– Lucrurile stăteau altfel în perioada aceea, a spus el. Nu existau idei așa liberale. Nimeni nu clipea în fața părintelui său cum se face azi, iar un copil în afara căsătoriei era considerat un păcat.

– Cu toate acestea, sunt încă de părere ca a fost destul de dur cu ea, și, sunt bucuroasă ca nu l-am întâlnit niciodată, a ripostat ea cu înverșunare.

– Te-ai întrebat vreodată cine este tatăl tău? a întrebat-o Jared.

– Mereu, a admis ea, dar este un lucru despre care mama refuză să vorbească.

Tăcea, avea ochii mici și se întreba dacă el îi va putea spune ceva. Pe de altă parte, își dorea să știe? Oricum ar fi fost, era vorba de o aventură în care se implicase doar unul dintre parteneri. Mama ei îl iubea pe băiat, dar imediat după aceea, el și-a pierdut interesul. Așa că nici nu l-a mai anunțat măcar că este însărcinată, hotărâtă ca numele lui să nu fie trecut niciodată în certificatul de naștere al lui Alice.

– Biata Alice!

– Biata mama, l-a corectat ea. Ea este cea care a suferit.

– Știu, a șoptit el. Este o femeie remarcabilă. Ți-ar plăcea să mergi la cinema? a adăugat el.

Frumoșii ochi albaștri ai lui Alice s-au mărit.

– Vorbești serios?

El încuviință din cap.

– Niciodată nu am fost mai serios ca acum.

N-a fost nevoie s-o întrebe de două ori, și dacă ar fi întrebat-o cineva despre ce a fost filmul, cu siguranță n-ar fi știu să spună. Era atât de încântată de a-l avea pe

Jared alături de ea, încât toate celelalte i se păreau că nu există. Îi cumpărase popcorn și ciocolată și i-a și împrumutat batista pentru a-și șterge mâinile și gura. Dar n-a ținut-o de mână, așa cum ea și-ar fi dorit. Îi zâmbea și o urmărea cu ochii lui misterioși, iar ea se simțea așa de bine, și-și dorea enorm ca și el să fie îndrăgostit de ea. După aceea au mers la o cafenea unde au mâncat hamburgeri și chipsuri. Acolo s-au întâlnit cu câteva dintre prietenele ei, care erau vizibil invidioase pentru ce vedeau. Când au ajuns acasă, mama ei venise deja, așa că s-a dus direct în camera ei, unde au urmat momentele pe care le-a retrăit de atâtea ori după aceea.

După toate acestea, lui Alice i-a venit greu să se mai concentreze o săptămână întreagă. Corpul îi era străbătut de o mulțime de senzații, iar gândul îi era doar la Jared. Tânjea după dragostea lui. Când s-a întâmplat ca el să vină și sâmbăta următoare tot în lipsa mamei ei, se simțea în al nouălea cer. Au vorbit, și după aceea a scos-o la o plimbare cu mașina lui decapotabilă, vântul suflându-i prin păr. Imediat începuse să plouă, așa că s-au chinuit amândoi să tragă capota mașinii.

Până la final s-a dovedit una dintre cele mai fericite zile pe care le-a petrecut vreodată, iar când au ajuns acasă, Gillian nu era încă acolo, așa că s-a întors către Jared, cu ochii plini de dragoste.

– Te rog, sărută-mă, Jared! l-a implorat ea.

Inițial, el a fost descumpănit, apoi i-a zâmbit amabil și a sărutat-o pe obraz.

– Nu așa, a țipat ea, ci așa! și i-a luat capul în mâinile sale, lipindu-și buzele de ale lui.

Câteva secunde el nu s-a mișcat, apoi, dintr-o dată, a suspinat și i-a înconjurat corpul cu mâinile sale, sărutând-o îndelung. Era un sărut adânc, înfometat, care depășea cu mult ce își imaginase în cele mai tainice vise. Îi răspundea cu o dăruire totală, pierzându-se în brațele lui. Cât așteptase clipa asta! Ce extaz! Ce fericire nebănuită!

Însă atunci când a îndepărtat-o, a fost ca și când cineva i-ar fi smuls sufletul.

– E o nebunie! a exclamat el. Alice, nu știi ce-mi ceri.

– Ba știu, țipă ea, ba știu!

Fața îi era marcată de durerea cauzată de refuzul lui.

– Te iubesc Jared. Te iubesc!

El a închis ochii, a respirat adânc, ea observând că tremură.

– Nu poți să-mi spui? continuă ea. N-ai ghicit? Te rog, Jared, te rog să-mi spui că mă iubești și tu. Nu cred că mă sărutai așa dacă nu simțeai nimic.

A încercat să-l atingă din nou, dar el s-a îndepărtat de ea, dând din cap și neafișând nicio expresie.

– Nu știi ce spui, Alice!

– Of, Doamne, ba sigur că știu! Te-am visat, am avut tot felul de fantezii cu tine. Te-am dorit încă din prima zi de când ai venit. La început eram nedumerită de ce continuai să vii la noi, când era clar că mama nu te vrea aici, dar acum știu. Așteptai o ocazie să mă găsești doar pe mine, nu-i așa? Te rog, nu-mi spune că nu e adevărat, n-aș putea suporta!

– Alice, a spus Jared amabil, ești tânără și ți-e ușor să-ți imaginezi că ești îndrăgostită, dar...

– Nu-mi imaginez! a strigat ea pasional. Chiar te iubesc. Te rog Jared, te rog, nu-mi face asta!

Ochii i se umeziseră. Dintr-o dată, el s-a enervat. Ochii îi scânteiau, iar gura îi era fermă.

– Ești prostuță, Alice. Ești încă un copil. Mai trebuie

să crești. O să te îndrăgostești și o să te desparți de multe ori până să fii într-o relație stabilă. Ceea ce simți pentru mine, nu e nimic altceva decât infatuare.

– Nu, nu este, a spus ea. Chiar te iubesc și nu voi mai iubi pe nimeni în afară de tine!

Și-a pus mâna pe inimă într-un gest disperat, punând toată pasiunea în acele câteva cuvinte.

– Alice, pentru Dumnezeu, încetează cu aceste prostioare fără sens. Are mama ta măcar o idee despre ce simți?

Alice și-a clătinat capul îngrozită, când a realizat că este serios în ceea ce spune.

– Cred că trebuie să-i spui și ei, poate te-ar mai învăța câte ceva.

Tonul lui era crispat și ascuțit, iar asta o durea îngrozitor.

– Mama este cea pe care o iubești? l-a întrebat ea.

– Doamne..nu! Dar cred că este o femeie plăcută și sper ca într-o zi să-și găsească fericirea pe care o merită. O să plec acum, Alice, și îți sugerez să uiți ce s-a întâmplat astăzi.

El s-a îndepărtat, iar aceea a fost ultima dată când

s-au văzut. Câteva zile mai târziu, mama ei a primit o scrisoare de la Jared, prin care o anunța că n-o să le mai poată vizita, dar că îi mulțumește pentru ospitalitatea cu care l-a tratat, urându-le amândurora să fie fericite. Alice a izbucnit în plâns și abia atunci Gillian și-a dat seama ce era in inima copilei sale.

– Mă bucur că a plecat, Alice! a spus ea în șoaptă. Oricum nu mă făcea fericită!

– Mi-aș dori să-mi spui de ce.

Dar mama ei abia a schițat un zâmbet și a dat din cap.

– E mai bine să-l uiți.

– Îl urăsc! a spus Alice, furioasă.

De-abia s-a abținut Gillian să nu spună nimic. Și uite așa se ajunsese aproape la aceeași situație în care fusese și ea când era tânără. Dacă ar fi știut, dacă ar fi avut măcar cea mai mică idee, n-ar fi lăsat-o niciodată să se implice.

Multe luni după plecarea lui Jared, Alice a oscilat între ură și dragoste. A retrăit de sute de ori fiecare secundă petrecută cu el, imaginându-și că o sărută, iar apoi cădea în minute lungi de depresie când realiza că niciodată nu i-a dat un motiv măcar care s-o facă să

creadă că și el simte la fel. Era amabil doar pentru că-i părea rău pentru ea, pentru ceea ce ratase, iar ea a confundat amabilitatea cu iubirea. De atunci, a avut foarte mulți prieteni, dar niciunul nu s-a ridicat la înălțimea așteptărilor. Nu l-a iubit pe niciunul, iar sărutările lor o lăsau rece.

Capitolul 3

Realizând că ar trebui să se ducă să facă un duș și să se îmbrace în loc să stea acolo și să se gândească la ce-a fost, Alice s-a ridicat, și-a deschis valiza, și-a așezat rapid hainele în dulap, după care a zăbovit câteva momente să admire priveliștea.

Era o zonă de munte, însă dacă scotea capul pe fereastră putea zări marea neasemuit de albastră și bărcile ca niște puncte mici asemănătoare cu niște fluturi exotici. Abia aștepta să înoate, să exploreze și să afle cât mai multe despre pământul acesta minunat.

Dormitorul ei era spațios și bine aerisit, totul fiind

vopsit în alb, și în contrast cu acesta, baia era de un albastru-marin deosebit. Baia avea atât duș cât și cadă, multe prosoape albastre pufoase, o gresie de culoare cărămizie și o etajeră plină cu cosmetice. Doar pentru ea? Sau bunicul ei obișnuia să aibă frecvent oaspeți? Abia acum realiza cât de puține știa despre el. Apa era de culoarea cerului. O simțea fierbinte și lipicioasă, dar a avut grijă să aduge săpun scump și talc pe măsură, apoi s-a îmbrăcat într-o rochiță de bumbac albă pe care o cumpărase cu banii pe care-i trimisese avocatul. De ce nu? se întrebase retoric când fusese la cumpărături. Nu pentru asta erau banii? Nimic din garderoba ei nu era potrivit pentru o vacanță în Caraibe.

Părul ei era mai lung decât atunci când l-a întâlnit pe Jared pentru prima dată. Era bogat și-i ajungea până la umeri, cu o strălucire care era dovada unui păr sănătos. Era bunul ei cel mai de preț. Îl peria cu grijă, dându-și seamă că îi stă chiar foarte bine așa. Era gata să dea ochii cu Jared Duvall.

Tony era deja jos. Alice i-a găsit stând pe terasă, unde era umbră la această oră a după-amiezii. Era totuși cald. Grădina era un amalgam de culori, Alice gândindu-se că

a văzut și o piscină dincolo de pomi. Ce fericire! Pentru prima dată simțea cu adevărat regrete că mama ei nu încercase să refacă legătura cu tatăl ei. Ce vacanțe minunate ar fi putut petrece aici!

Jared și Tony nu vorbeau, fapt ce n-a surprins-o pe Alice. Fiecare era în colțul său, prinși în gândurile lor, însă imediat ce Alice a intrat, au privit în direcția ei.

Tony zâmbea mulțumit și ușurat, însă Jared nu exprima nimic, nu că Alice s-ar fi așteptat la vreo reacție din partea lui.

Câțiva biscuiți erau pe o farfurie, ceea ce i-a amintit de prima lui vizită la ele acasă. Buzele îi erau lipite, pentru că tocmai gustase din ceai. De ce erau amintirile așa de dureroase? Pentru că a făcut-o să sufere, și-a spus ea. Lui nici nu-i păsa măcar de sentimentele ei. Era o brută cu inima înghețată. Îi spusese că era un copil când de fapt nu mai era; credea că ea nici nu știe ce simte. Un copil, într-adevăr!

Ochii îi scăpărau în timp ce-i oferea ceașca de ceai. Timp de șase ani, nu învățase nimic.

Buzele lui abia se stăpâneau să nu spună ceva, cu toate că știa cam ce gânduri îi treceau ei prin minte,

când Alice s-a întors în mod deliberat către Tony.

– Mă bucur că ai venit! a spus ea.

El i-a luat mâna peste masă.

– Și eu mă bucur! Chiar este frumos aici!

Ochii albaștri ai lui Jared scânteiau, însă Alice îl ignora.

– Ar trebui să vezi priveliștea din dormitorul meu, este nemaipomenită.

– Mi-ar plăcea la nebunie, a spus Tony. A mea dă într-o curte.

Atunci, Alice i-a aruncat o privire piezișă lui Jared. El nu se uita la ea, însă avea un zâmbet arogant întipărit pe față, ceea ce dovedea că era atent la discuția ei cu Tony.

– Îți voi arăta după aceea, a spus ea.

Zâmbetul dispăruse. Și-au sorbit ceaiul și au rontăit biscuiții, apoi Alice a întrebat:

– Cine supraveghează casa?

– Doamna Bell, a răspuns Jared imediat. A venit aici după moartea lui Mary.

Alice și-a încruntat sprâncenele.

– Cine era Mary?

– Soția lui Dan. El s-a căsătorit din nou, dar bineînțeles că n-ai știut asta.

Se uită la ea speculativ câteva secunde

– Era o femeie minunată. Ai fi plăcut-o. A făcut multe pentru toți. A murit anul trecut, iar Dan a fost copleșit. N-a mai fost același după aceea. Până și mie mi-a lipsit.

Alice a realizat că erau atâtea pe care nu le cunoștea. Și la fel de multe nu știuse nici mama ei. Pentru o clipă i-a părut rău, dar după aceea își mângâie bărbia. N-avea de gând să-l lase pe Jared s-o facă să regrete. Era vina bunicului ei. El a fost cel care nu le-a dorit, și era fericită că nu l-a întâlnit niciodată.

– Aceea de acolo e o piscină? a întrebat ea.

Jared a aprobat din cap.

– În cazul acesta, cred că voi face o baie! Tony, vii?

– Cu siguranță, a răspuns el.

Ea i-a zâmbit cum nu se poate mai frumos, l-a luat de braț și s-au dus să se schimbe. Nu s-a mai uitat la Jared, dar putea să-i simtă privirea în spate. Se întreba dacă li se va alătura.

– Nu-mi place tipul ăsta, a spus Tony imediat ce au intrat în casă.

– Nici mie, a confirmat tăios Alice.

– Și ce face totuși aici? Se poartă de parcă stăpânește locul.

– Mie îmi spui! Ochii ei scânteiară cu dușmănie. Abia aștept să mă întâlnesc cu avocatul, ca să-mi spună ce se întâmplă de fapt.

– De ce nu mi-ai spus adevărul despre mama ta și despre bunicul tău? se încruntă Tony. N-aveam nici cea mai mică idee că ești....

– Un bastard? sugeră Alice brutal.

El se înfioră.

– Nu că mi-ar păsa, înțelegi? Chiar nu contează, în zilele noastre.

– Dar conta atunci, se aprinse ea. Și nu ți-am spus pentru că nu e treaba nimănui să știe asta, doar a mea.

Nu-i spusese lui Tony decât că mama și bunicul ei nu vorbesc.

– Dar Alice, aș vrea să fie și treaba mea. Te iubesc. Eu...

Alice răspunse scurt:

– Ne vedem la piscină. Nu întârzia.

Apoi aproape a fugit până în dormitorul ei, a închis

ușa și s-a sprijinit cu spatele de ea. Dragostea lui Tony era ultimul lucru pe care și-l dorea. De ce trebuia să se complice lucrurile acum? Bănuise că ceea ce simte el era serios, dar nu-și imaginase niciodată că era chiar atât de serios. Cum avea să-i spună? Poate n-ar fi trebuit să-l ia cu ea? Sigur, el își făcuse o idee greșită.

Cu mai puțin avânt acum, își luă bikinii de un frumos verde-pal care erau de asemenea noi. Luă un prosop din baie și coborî scările. Jared era încă pe terasă, și neștiind ce anume a determinat-o, s-a oprit și l-a privit.

El a inceput s-o studieze de la picioare, urcând privirea tot mai încet. Se opri când a ajuns la partea superioară a picioarelor, iar senzațiile pe care le încerca erau amețitoare. Apoi a continuat s-o studieze, trecând cu privirea peste șolduri, făcând o nouă pauză pe sânii ei. Era o adevărată tortură, iar Alice știa că trebuie să fugă, însă picioarele îi erau încremenite și tot ce putea să facă era să suporte inspecția lui.

Cât de mult își dorea să fi tras pe ea o rochie sau cel puțin o fustă. Era îngrozitor! Se trezeau acele sentimente de acum șase ani, acea perioadă grozavă când jurase că-l iubește pe Jared. Acum știa că avusese

dreptate, că nu fusese numai o puternică atracție fizică. Dar era încă acolo, Dumnezeu s-o ajute! Avea încă acea putere de a o face să tremure.

Privirea lui insistentă ajunsese acum la buzele ei, care erau întredeschise și uscate, oh, atât de uscate! A înghițit în sec și și-a umezit buzele și cu un strigăt înăbușitor a rupt magia. Râsul lui a urmat-o în cursa ei către piscină.

Era fantastic, o scobitură care părea perfect naturală în munte, dar ea ghicise că a fost făcută special de om modelând roca. Apa era al naibii de rece și i-a tăiat respirația când a plonjat în ea. S-a forțat să înoate câteva ture de bazin până când s-a oprit văzându-l pe Tony.

– Despre ce a fost vorba mai înainte? dori el să știe. De ce acea izbucnire de mai devreme?

– Din cauza lui, a țipat ea. Mă face să devin atât de nervoasă. Trebuia doar să îl uit.

Cît de palid era Tony în comparație cu Jared, și chiar mai puțin bine făcut. Corpul lui Jared era plin de mușchi și avea tonus, iar ei i-ar fi plăcut la nebunie să-l vadă plonjând în apă.

– Și te-ai săturat de el?

Ea încuviință din cap.

– Atunci, ce s-a întâmplat? Ți-a îngreunat venirea aici? Mă întrebam unde ești.

– Chiar nu s-a întâmplat nimic, interveni ea.

Abia a putut să-i spună că tot ce a făcut Jared a fost s-o privească.

– Oh, de ce a trebuit să fie aici? De ce nu s-a putut termina totul când am fost să-l vedem pe domnul Lewis, în după-amiaza asta? Așa aș fi știut măcar pe ce teren calc.

Ea ieșise din piscină și se așezase pe marginea ei, lângă Tony.

Soarele îi încălzea spatele și era atât de frumos, palmieri, arbuști, apa scânteietoare, albastrul cerului deasupra, aproape ar fi țipat de bucurie dacă nu era să fie în tot acest peisaj Jared Duvall.

– Cât de bine îl cunoști pe Jared?

Tony și-a rezemat bărbia de umărul lui Alice, nasul ajungându-i în obrazul ei. Alice a vrut să se mute de acolo, însă și-a zis că era mai bine așa. Nu vroia să îi rănească sentimentele, și așa destul de puternice, pentru că avea nevoie de el.

– Nu foarte bine. Am vorbit cu el cam trei săptămâni, atâta tot.

O viață de om! Îl cunoscuse, se îndrăgostise de el, și i-au fost și zdrobite sentimentele...iar asta în doar trei săptămâni. Începutul și sfârșitul, totul în aproximativ douăzeci de zile. Dar amintirile rămân întotdeauna.

– Cum l-ai întâlnit?

Ochii lui de un căprui-deschis o priveau îndeaproape. Ea ridică din umeri.

– Venise s-o vadă pe mama. Am avut într-adevăr foarte puțin de-a face cu el.

O scosese de două ori în oraș, dar cât de adânc îi rămăseseră întipărite acele ocazii. Atât de ușor citise ceea ce ea exprima! Cu siguranță, râdea pe la spatele ei. Ce tip de raport i-a adus oare bunicului ei? se întreba ea, curioasă.

– Nepoata ta de șaisprezece ani a făcut o pasiune pentru mine, îți vine să crezi?

O fi spus asta? Și l-a făcut să creadă că nepoata e la fel ca mama, că ea, Alice, nu se diferențiază cu nimic de mama ei? Așa nu mai putea continua.

– Atunci, de ce îl urăști atât de mult?

Tony arăta ca un terier cu osul în gură atunci când cineva vine și i-l fură.

– Pentru că este aici, a zis ea, în cele din urmă, schimbându-și locul și strecurându-se ușor în apă.

– Până în casă. Hai, să ne întrecem!

Mai trecuse încă o jumătate de oră până au intrat în casă. Terasa era goală, paharele și farfurioarele de prăjituri nu mai erau. Alice a mai făcut un duș și a îmbrăcat aceeași rochiță albă. Din câte își putea ea da seama, doamna Bell pregătea cina, așa că a plecat în căutarea bucătăriei. Era lihnită de foame. Singurul lucru pe care nu-l căuta era să se întâlnească din nou cu Jared. Dar poate ieșise în oraș? Nu era niciun semn cum că ar fi fost în casă de când intraseră ei în piscină.

Dar era doar ce și-ar fi dorit. Când a coborât însă, el o aștepta la capătul scărilor. Își schimbase pantalonii scurți și tricoul cu niște pantaloni marinărești de culoare crem, asortați cu un tricou mătăsos care evidenția tăria mușchilor pieptului său.

A condus-o într-o cameră unde era pusă masa pentru cină, dar atracția principală a acelei camere o constituia un perete confecționat în întregime din sticlă, care

contura o priveliște extraordinară. Credeai că ești deasupra lumii.

Alice nu s-a oprit lângă el decâ pentru a admira. Se vedea un fragment din casa de lângă munte, o dezlănțuire de culori, cu palmieri și pomi înfloriți, cu păsări cântătoare aflate în picaj și fluturi plutind ușor în aer.

Observase când avionul lor se pregătea să aterizeze ce întortocheat era locul, iar acum își putea da seama că se află într-un golf uriaș în formă de seceră, cu nenumărate golfulețe mai mici și insulițe în direcția opusă casei lor. Ceea ce văzuse pe fereastra dormitorului său nu era nimic în comparație cu asta,era doar o mică frântură. Aici era adevărata priveliște.

– Oh, te lasă fără respirație, Jared! N-am mai văzut niciodată ceva la fel de frumos!

Se întorsese să-l privească cu ochii ei albaștri strălucind de fericire, uitând pentru o clipă ce simțea pentru el. El zâmbi indulgent.

– Doar forțată ai descoperit asta!

– Mi-aș fi dorit ca și mama să vadă asta! spuse ea încetișor.

– Același lucru l-a vrut și bunicul tău.

Alice deschise gura cu intenția de a comenta, însă el o împiedică.

– Hai să nu ne amintim de asta acum!

Avea dreptate, era păcat să strice aceste puține momente de contemplare.

– Unde e Tony? întrebă ea. El a văzut asta?

Gura lui Jared se strânse.

– N-am nici cea mai mică idee pe unde ar putea fi, și cu cât îl văd mai puțin, cu atât mai bine.

Alice devenise aspră.

– Ce ai cu el?

– A venit cu tine, nu e suficient?

– Te-ai fi așteptat să călătoresc de una singură tot acest drum?

– De ce nu? Nu mai ești un copil. Ai crescut, dacă pot să spun așa, ai devenit o tânără femeie foarte frumoasă și încrezătoare.

Ochii i-au sclipit scurt și curtenitor, ea conștientizând ce se întâmplă abia la următoarea lui întrebare:

– A cui idee a fost, a ta sau a lui?

L-a privit rece.

– Nu înțeleg ce legătură are asta cu tine, dar dacă chiar vrei să știi, a fost a lui Tony, și-i sunt recunoscătoare, pentru că mi s-ar fi urât aici singură.

Se înroșise în obraji!

– Te-ai răzgândit în ceea ce mă privește? Dacă îmi amintesc bine, ultima oară când ne-am văzut mi-ai declarat dragostea ta nemuritoare!

– Am fost o fraieră, ridică ea din umeri, așa cum bine ai spus.

Își repetase asta în mod continuu până când ajunsese să o și creadă, până îl întâlnise din nou. Acum, era sigură că o putea face să sufere ca nimeni altul. Dar cu siguranță, nu era dragoste ceea ce ea simțea acum, era sigură de asta. O excita, dar nimic mai mult. Părea că acum treburile ei sunt și ale lui, iar asta nu-i plăcea deloc, chiar deloc.

– Și...Tony este cel de care ești îndrăgostită acum?

Ochii lui o priveau de aproape.

– Câți au mai fost ca el?

Alice întoarse capul, furioasă.

– Prea mulți pentru a fi menționați, minți ea.

Încetează a mă mai interoga...viața mea personală nu face obiectul intereselor tale.

– Bunicului tău i-ar fi plăcut să am grijă de tine.

– Poate, dar eu nu vreau. Îl am pe Tony și mă simt perfect în siguranță, mulțumesc pentru intenție. Dacă ți-ai luat o zi de concediu doar pentru a mă primi aici, nu trebuia să te deranjezi.

– Măcar atât puteam face și eu, spuse el, însă tonul vocii lui a înfuriat-o.

Intrarea lui Tony în cameră fu o ușurare pentru ea.

– Vino să privești peisajul!, spuse Alice zâmbind larg și luându-l de braț, străduindu-se din răsputeri să nu compare hainele ponosite ale lui Tony cu cele ultramoderne ale lui Jared.

– Este fantastic!

Se ținea scai de el acum, ignorându-l pe Jared, subliniind mereu câte ceva și afișând o afecțiune pe care nici pe departe n-o simțea. S-a întors cu fața către Jared doar când acesta i-a poftit la masă. Pentru prima dată vedea o cameră perfectă: podeaua era din lemn lustruit având în centru o carpetă persană, cel mai probabil importată la prețuri destul de ridicate din

Anglia. Nu realizase că bunicul ei era așa de înstărit. Fusese întotdeauna bogat? Nu-și amintea ca mama ei să fi menționat așa ceva. Cum a câștigat el atâția bani? Cu siguranță, va afla mai multe despre el mâine.

Jared a așezat-o pe Alice în dreapta lui, iar pe Tony în stânga, el fiind cel care stătea în dreptul porțiunii mai rotunde dintr-o masă ovală. Preluase cu brio sarcinile avute, nu-i așa?

Doamna Bell s-a dovedit o comoară de femeie de vârstă mijlocie, cu un ten de un bronz strălucitor, vizibil încântată să aibă oaspeți.

Alice a mâncat aici pentru prima dată supă de țestoasă, dar nu i-a plăcut foarte mult; ghicise că era un fel de mâncare destul de cerut aici. Supa a fost urmată de niște biluțe de carne într-o mâncare gătită în mult sos picant, asortate cu cartofi și mazăre. Iar apoi o răcoritoare tartă de ananas pe care a găsit-o extraordinar de delicioasă. A băut doar un pahar cu vin, refuzând un lichior la cafea.

În cele din urmă masa a fost excelentă, compania însă mai puțin. Jared n-a ascuns faptul că îl deranjează prezența lui Tony și era greu să ai o conversație într-o

atmosferă unde domina atâta ură. Alice a răsuflat ușurată când au terminat, iar Jared a dispărut. Ea și cu Tony îți trăseseră scaunele lângă fereastră și au admirat încă o dată frumusețea nemaivăzută ce li se întindea în față.

– N-aș mai vrea să merg acasă acum, spuse ea.

Tony a aprobat-o.

– S-ar putea nici să nu mai fie nevoie. Dacă bătrânul ți-a lăsat tot ce e aici, vei putea sta pe aceste meleaguri o veșnicie.

– Cred că voi putea, aprobă ea, dar nu cred că voi sta. Mi-ar plăcea în schimb să-mi petrec vacanțele aici.

– Eu aș putea chiar trăi aici, spuse Tony entuziast. Chiar m-aș putea obișnui cu o astfel de viață – înotând, făcând scufundări și surf – pun pariu că marea e nemaipomenită! Călărit, navigat ...ai face o greșeală dacă ai renunța la toate astea. Este o ocazie care apare o dată în viață. Promite-mi că te vei gândi foarte bine la asta.

Alice își încruntă sprâncenele.

– De ce ești așa de sigur?

– Alice, dar te iubesc.

Tonul lui era revoltat.

– Nu m-ai auzit mai devreme? Și bineînțeles că vreau ce-i mai bine pentru tine.

Era un gând frumos, păcat că ea nu simțea același lucru.

– Tony, spuse ea ezitând, știind că cel mai bine era să-i spună, știu că ți-am făcut pe plac luându-te cu mine, dar – ei bine, nu sunt îndrăgostită de tine. Îmi pare rău, nu mi-am dat seama ce simțeai tu. Cred că te gândești că sunt cam prostuță. Credeam că suntem doar amici.

– Nu mai spune nimic!

Tony îi luă mâna spunându-i:

– Știu ce simți, te asigur. Mai știu de asemenea și ce simt eu ...nu intenționasem să-ți spun, nu încă, nu până nu mi-ai fi arătat că și tu ții la mine, dar nu m-am mai putut stăpâni. Am o șansă, nu-i așa? Nu mi-ai fi cerut să vin cu tine dacă n-ai fi ținut la mine!

– Dacă îmi amintesc bine, spuse Alice încruntându-și sprâncenele, tu ai fost cel care a sugerat să vii.

Deși fusese încântată de idee, nu fusese a ei.

– Poate că am făcut-o, șopti el, dar numai pentru că erai îngrijorată de gândul de a călători singură atât de

departe.

– Eram demoralizată, admise Alice. A fost greu să fac față morții mamei mele, iar uneori nu știam ce să fac.

Dar în ciuda bunătății lui, nu putea să-l iubească și cu siguranță n-o va face vreodată. Tony va realiza cu timpul că sentimentele ei nu coincid cu ale lui.

– Întotdeauna voi fi alături de tine ca să te ajut, spuse el amabil, sărutând-o pe obraji.

Alice nu mai schiță niciun gest și liniștea se așternu între ei. Fusese o zi lungă, obositoare și plină de evenimente, așa că era vremea să meargă la culcare.

– Cred că te voi urma și eu, spuse el ținându-se ca un scai de mâna ei. Vom dormi bușteau.

Părăsiră camera și pe hol se întâlniră cu Jared. Privirea lui înghețată s-a oprit exact asupra mâinilor lor împreunate.

– Unde mergeți voi doi? a întrebat el.

– În pat, au răspuns ei în cor.

Niște obraji se înroșiră imediat, iar Alice știu exact ce credea Jared, dar nici nu se gândea să lămurească situația.

– Noapte bună, Jared! Când trebuie să plecăm

mâine? Devreme?

– Noi? Care noi?

– Eu și cu Tony, bineînțeles!

– Oh nu, Alice! spuse el dintr-o dată. E o problemă de familie.

– Tony poate aștepta afară, protestă ea. Cu siguranță, nu te aștepți ca să mă descurc de una singură pe aici, nu?

– Bineînțeles! Te voi lua chiar eu.

– În timp ce Tony așteaptă aici?

El încuviință, surâzând.

– Nu este corect! Dacă vine se poate uita prin magazine în timp ce mă așteaptă.

– Acolo nu sunt magazine, răspunse Jared amabil. Domnul Lewis face asta la el acasă. Așa că îți dai seama cât de inoportun ar fi să apari acolo cu Tony. Sunt sigur că va găsi ceva să facă aici, atâta timp cât suntem plecați.

Se uitau la Tony care avea mâinile în buzunare acum și ridică din umeri.

– Mă așteptam la asta, aprobă el.

– Bun, știu că ai să înțelegi. Micul dejun va fi la opt

Alice. Vrei să te sun să te trezesc?

– Vreau pe naiba! spuse ea șoptit. Nu mulțumesc, voi fi gata la opt!

– Noapte bună, atunci, amândurora. Vise plăcute.

Jared i-a urmărit până au ajuns în capătul scărilor. Tony întră la el în cameră, dar nu înainte să sărute obrajii lui Alice, iar aceasta se îndreptă către dormitorul ei. Era destul de furioasă, dar mai mult decât furioasă era obosită, și imediat ce puse capul pe pernă, adormi.

Capitolul 4

Când se trezi dimineața următoare, Alice întâmpină greutăți să-și amintească unde se afla. Își amintea camera însorită, dar crezuse că a visat. Apoi, totul i-a revenit în minte foarte clar. Aceasta era casa bunicului ei, fiind totodată și cel mai frumos loc pe care-l văzuse vreodată. Toată insula era învăluită într-o aură magică. Singurele note discordante erau Jared și Tony.

Pe Jared îl ura de două ori: o dată pentru că nu îi împărtășea sentimentele și apoi pentru felul în care a umilit-o atunci când i-a spus că-l iubește. Dar astăzi avea să-l vadă pe avocat. Astăzi avea să afle ce anume îi lăsase

bunicul ei. Sări din pat și rămase o clipă la fereastră, bând apă în timp ce era învăluită de prospețimea aerului acelei dimineți, dar și de frumusețea locului. Ochise o șopârlă pe tulpina de viță de lângă fereastra ei și a urmărit-o până când aceasta a dispărut.

După ce făcu un duș, se îmbrăcă într-o cămașă albă pe talie și cu o fustă din bumbac croșetată, ambele făcute de ea. Le-a asortat cu niște sandăluțe roșii, cu o curea lată tot roșie și o geantă de pai cu flori roșii, primită cadou de la una dintre prietenele ei la Crăciunul trecut.

Nu se auzea niciun sunet din camera lui Tony când trecu pe lângă aceasta, întrebându-se dacă mai doarme sau se trezise deja. Declarația lui de dragoste o deranjase. Chiar nu-și imaginase că asta simte. Cum a putut fi atât de oarbă? Nu era de mirare că se oferise s-o însoțească. Cu siguranță, o vedea ca pe o vacanță romantică, o oportunitate să-i spună ce simte și să insiste că și ea îl iubește de fapt. Într-o clipă a fost jos, unde Jared o aștepta în sufragerie. Purta pantaloni gri și o cămașă albă, care-l făcea să arate devastator. Alice încercă să-și înfrâneze simțirile trezite brusc la vederea

lui Jared. Era o nebunie.

– Bună dimineața, Alice!

Ochii lui albaștri au învăluit-o încă înainte să ajungă, fixându-și privirea pe fața ei.

– Sper că ai dormit bine!

– Da, mulțumesc! răspunse ea așezându-se la masă. Tony nu s-a trezit încă?

– Nu! răspunse el scurt sugerând că era un subiect despre care nu vrea să discute.

– Sper să se descurce!

– Cu siguranță, va reuși! Sarcasmul lui era evident

– Cât timp se presupune că va trebui să fiu plecată? întrebă Alice.

El ridică din umeri.

– Câteva ore, poate mai mult

– Mi-aș dori să știu despre ce este vorba.

Un zâmbet slab apăru pe buzele lui Jared, dar nu spuse nimic, doar întinse paharul cu suc proaspăt de portocale lui Alice. Ea rontăi o felie de pâine prăjită pe care pusese din abundență unt și miere, simțind o ușoară neliniște.

Vestea pe care urma s-o primească peste câteva ore

avea să-i dea lumea peste cap. Pe de altă parte, bunicul ei putea la fel de bine să nu-i fi lăsat nimic. N-ar trebui să scape din vedere nici această ultimă posibilitate. Ar fi putut plănui asta doar pentru a o chinui, pentru a-i arăta ce ratase.

Nu se gândise la asta până acum, dar căpătase dintr-o dată o importanță foarte mare. Putea să fie o glumă uriașă. N-avea absolut niciun motiv să-i lase ceva; nu îi arătase niciodată că ar fi interesat de ea. A fost o proastă că venise. Mama ei i-ar fi trimis biletul și banii înapoi, împreună cu disprețul pe care îl merita.

Alice își ridică ochii și-l văzu pe Jared urmărind-o cu privirea.

– Nu vreau să merg să-l văd pe domnul Lewis. Vreau să merg acasă.

El ridică din sprâncene.

– Frumos moment ți-ai ales pentru a lua o decizie ca asta! De ce ai mai venit, dacă asta simți?

– Tocmai am realizat ce se întâmplă, izbucni ea. Cred că râde în mormânt, nu-i așa? Nu mi-a lăsat nimic, e doar modul lui de a evidenția diferența dintre noi. Vrea doar să-mi arate ce viață aș fi dus dacă mama s-ar fi

măritat cu cine trebuia în loc să rămână însărcinată. Un fior o străbătu brusc. Îmi pare rău Jared dar nu pot trece peste asta.

Buzele lui Jared erau doar o linie.

– Ești o fraieră pentru că permiți gîndurilor să-ți stăpânească mintea. Chiar n-ai de ce să te gândești la asta. Ești nepoata lui, indiferent ce s-a întâmplat. Ești sânge din sângele lui. Niciodată n-a uitat asta.

Alice se ridică de la masă, dând din cap cu greutate.

– Nu mă minți, Jared. Oricum n-o să merg. Nu merg doar ca să fiu umilită și să fiu luată drept fraieră!

– Alice, ce Dumnezeu!

Se ridică furios și se postă în fața ei.

– Trebuie să mergi! Ți-o datorezi atât ție cât și lui Daniel! Se înduplecase până la urmă, știu că nu l-ar fi deranjat să-ți spun asta; n-a încercat să te rănească.

– Și de unde știi tu? l-a întrebat ea rece. Ai fost de acord că era o treabă de familie. Ce naiba are de-a face asta cu tine?

– Eram destul de apropiat de Daniel, spuse el. În ciuda a ceea ce crezi era un om bun. Ar trebui să te gândești și la asta.

Avea dreptate, bineînțeles. Dar dacăs-ar fi prefăcut, Jared Duvall să se păzească. Alice ridică din umeri aprobator și se îndepărtă.

– Când plecăm? întrebă ea hotărâtă.

Tony cobora exact când se pregăteau să plece. Avea același tricou și pantaloni șterși și arăta destul de sărăcăcios. Alice îi zâmbi.

– Tocmai plecam, îi spuse ea. Voi încerca să nu întârzii.

El nu se arăta foarte fericit, ea ghicind că ceea ce-l deranja de fapt era că pleca împreună cu Jared. N-ar fi trebuit să se îngrijoreze din pricina asta, pentru că nici ei nu-i plăcea să se știe singură cu Jared. Dar ce alternativă avea?

Mașina lui Jared era o veche mașină sport de renume, care trecea peste orice obstacol întâlnit. Își aminti ziua când se întâlniseră acum șase ani. Două sâmbete la rând o scosese în oraș, ea stând lângă el și simțind magia de a fi îndrăgostită. Învățase atât de multe în acele câteva ore. Cât de naivă fusese!

Aproape zburară până la baza muntelui, Alice fiind încântată de priveliștile trecătoare ale golfurilor de

culoare albă și a largului albastru, realizând totodată cât de proastă ar fi fost să se întoarcă fără să exploreze aceste frumusețI.

Casa avocatului era în cealaltă parte a insulei. Văzută de sus, nu erau decât câteva mile, dar călătoria le luase de fapt cam jumătate de oră prin cele mai frumoase locuri pe care Alice le-ar fi putut vedea vreodată. Era prea captivată pentru a mai putea vorbi, Jared zâmbind la expresia feței ei.

O lăsă în fața unei case destul de arătoase de la suburbia unui mic orășel.

Alice l-a privit o clipă, apoi se întoarse, deoarece un om ieșise din casă. era mic și grăsuț, cu ochelari de argint și o chelie strălucitoare. El îi întinsese mâna.

– Domnișoara Alexander?

Strângerea de mână a fost fermă, după care a condus-o în casă. Ea se așeză pe un fotoliu în biroul acestuia, punându-și geanta pe genunchi și așteptând.

– Îi ducem dorul lui Daniel, spuse el ochii devenindu-i triști în spatele ochelarilor.

Alice strânsese din buze, nezicând nimic.

– L-a supărat foarte mult faptul că tu și mama ta n-ați

venit să-l vedeți niciodată.

Ea își ridică bărbia.

– Aș spune mai degrabă că a fost vina lui, nu a noastră.

El încuviință, închizând ochii o clipă.

– Oricum, i-a părut rău de asta.

– Chiar n-aș vrea să vorbim despre el, a spus Alice, sunt aici doar pentru că ați trimis după mine, așa că să-i dăm drumul.

El își dădu scaunul puțin înapoi, odihnindu-și mâinile pe burtă.

– Sunt de părere că ar trebui să știi mai multe despre Dan înainte de a începe.

Alice simțea că devine din ce în ce mai nerăbdătoare.

– Cum ar fi?

– Spune-mi ce știi despre el, până acum.

Ea se încruntă.

– Ce are asta de-a face cu faptul că m-ați chemat aici?

Văzând că el nu răspunde, continuă:

– Oricât ar părea de ciudat, destul de puține. Știu doar ce mi-a spus mama, și cum nu l-a mai văzut din ziua de când a dat-o afară, nu foarte multe. Știu însă ce

fel de persoană era, închis la minte, fără sentimente, nedrept, capabil să poarte ură toată viața. Cred că e suficient, nu-i așa? Sunt aproape convinsă că dacă l-aș fi întâlnit, n-aș fi fost în stare să-l iubesc.

Jim Lewis dădu din cap.

– Îl descrii pe vechiul Daniel. Când a venit pentru prima dată aici, era un om distrus. Greșise și știa asta, însă n-avea curajul să îndrepte lucrurile. Cu alte cuvinte, a fugit. Dar nimeni nu poate rămâne nefericit prea mult timp pe aceste meleaguri.

Alice era întru totul de acord cu domnul Lewis în această privință. Ea însăși simțise magia acestui loc.

– Venise aici cu o sumă frumușică de bani și și-a făcut propria afacere închiriind feribotul său turiștilor, plimbându-i pe aceștia în jurul insulițelor, și altele. S-a descurcat chiar foarte bine, a cumpărat Blue Vista, devenind astfel aproape o celebritate. Dar apoi a avut probleme de sănătate și și-a lăsat managerul să-i conducă toate afacerile, însă lucrurile au început să meargă prost. Acea persoană s-a dovedit a fi coruptă, și până să afle, deja nu se mai afla pe piața afacerilor.

– A dat faliment?

– Mi-e teamă ca da, admise avocatul.

– Atunci, ce caut eu aici? Ce mi-a lăsat? Casa, dar niciun ban ca să mă pot descurca?

Alice știa că părea nerecunoscătoare, dar n-avea rost să se mintă zicând că-i pare rău, când de fapt nu-i părea. Avocatul clătină din cap.

– Blue Vista a fost primul dintre lucrurile pe care le-a pierdut. Avea atâtea datorii, încât...

Ea i-o tăie scurt.

– Vreți să spuneți că nu mai aparținea bunicului meu?

Inima începuse să-i bată cu putere, anticipând parcă răspunsul pe care avea să-l primească.

– Îmi pare rău, răspunse el surprins. M-am gândit că Jared ți-a spus deja. Îi aparține lui. A cumpărat-o de la Daniel cu mulți ani în urmă.

Alice strângea cu degetele poșeta, furioasă. Îi venea să țipe. Jared ar fi trebuit să-i spună. Sub nicio formă n-ar fi stat la Blue Vista dacă ar fi știut. Nu vroia favoruri din partea lui.

– Atunci, unde a locuit bunicul meu după ce a vândut-o? întrebă ea cu înverșunare.

În vreun bordei înghesuit, presupunea ea, în timp ce Jared se desfăta în casa cea mare. Jim Lewis păru surprins.

– A stat la Blue Vista bineînțeles. Jared nu l-ar fi lăsat să se mute. Au fost foarte buni prieteni.

– Prieteni? Cum au ajuns să fie prieteni?

I se părea o relație nu tocmai potrivită, având în vedere diferența de vârstă.

– Asta s-a întâmplat când Jared era în poliția din Bahamas. Dan a avut niște probleme cu o barcă ce fusese jefuită în Nassau. Jared i-a prins de fapt pe omenii care au dat spargerea și de atunci au devenit prieteni. De fapt, mai degrabă tată și fiu.

Tată și fiu? Gândul o durea. Jared ocupase locul pe care ar fi trebuit să-l aibă mama ei. Cu cât auzea mai multe despre acest om, cu atât îl displăcea mai mult.

– Mai este Jared polițist? întrebă ea.

– Doamne...nu! S-a lăsat de meserie după zece ani. Acum are propria lui afacere de succes, o firmă de securitate.

– Înțeleg, spuse ea.

– Ce știi despre Mary? întrebă el, schimbând

subiectul.

– Cea de-a doua soție a bunicului meu?

Domnul Lewis aprobă.

– Nu știam nimic până nu a menționat-o Jared. A fost aproape un șoc. Sunt sigură că nici mama nu știa nimic.

– Inițial, era menajera lui, dar s-au îndrăgostit și s-au căsătorit, iar după ce Jared a cumpărat casa, a avut grijă în continuare de ea doar pentru el.

– Iar bunicul făcea tot felul de munci și-i îngrijea grădinile, presupun? Era un sprijin, nu-i așa? S-au înțeles la preț?

– Nu fi supărată, spuse avocatul. A fost un aranjament perfect, iar Luke a iubit-o de asemenea pe Mary. Era așa de liniștit când a murit. A fost ca o mamă pentru el.

Alice se încruntă.

– Luke? Cine mai era și el?

Jim Lewis a dat din cap, nevenindu-i să creadă.

– Jared nu ți-a apus nici de el nimic?

– Mi-a spus că motivul pentru care sunt aici e doar o problemă de familie și nimic mai mult.

– Așa este, dar nu-mi vine să cred că nu ți-a spus

nimic despre Luke. Luke este fiul lui.

Alice nu știa dacă o să mai suporte atâtea șocuri. Jared avea un fiu! Jared era însurat? Un fior o străbătu, deși știa că n-ar fi trebuit să-i pese. Învățase să-l urască, singurele sentimente care le avea față de el aveau de-a face cu fizicul lui, însă acestea puteau fi ignorate. Așa că de ce se simțea atât de dezamăgită? De ce își simțea vocea gâtuită și nu mai putea să vorbească?

– Nu știai?

Ea dădu din cap.

– E plecat la școală acum, dar va veni cu siguranță în vacanță. Este un băiat adorabil.

Alice se îndoia că va mai fi aici când va veni el, însă nu spuse nimic.

– Ce vârstă are Luke? întrebă ea.

Jim Lewis zâmbi.

– Are aproape șase ani.

Era vizibil că-l îndrăgea pe băiețel.

Ceea ce însemna că Jared era căsătorit când venise în Anglia? Simțea o strângere de inimă din ce în ce mai puternică. Cu ce greșise atât de mult? De ce nu-i spusese? De ce o încurajase? De ce o lăsase să se

îndrăgostească de el?

Nu, era greșit, n-o încurajase. Abia dacă a fost amabil și atent, iar ea își imaginase cu totul altceva. Dar era totuși vina lui, ar fi trebuit să-și dea seama ce se întâmplă și s-o oprească la timp.

– Unde e soția lui acum? întrebă ea. Doamne, ce mult își dorea să n-o întâlnească.

– Au divorțat, spuse avocatul încet.

– Iar Jared a primit custodia copilului?

Domnul Lewis încuviință.

– Așa este.

Alice simțea cum mânia ei crește.

– Și l-a trimis așa departe la școală la o vârstă atât de fragedă? Dumnezeule, ce fel de om este?

– Nu există niciun fel de motiv, spuse Lewis încet.

Dar bineînțeles că asta trebuia să spună. Era de partea lui Jared. Motive cum că-l încurca în afacerile lui. Motive că a avea un copil de șase ani i-ar fi distrus viața socială. Alice respiră greu.

– Nu cred că mai doresc să discutăm despre asta. Cred că ar fi timpul să-mi spui adevăratul motiv pentru care sunt aici.

Acum că descoperise că la moartea bunicului, el nu mai avea nici măcar un peni, dorea să știe adevăratul motiv pentru care o chemase.

Grav, avocatul îi întinse un plic. Alice se încruntă și se uită la el întrebătoare.

– Bunicul tău mi-a lăsat instrucțiuni clare să-ți dau asta. A scris-o în ziua în care a venit scrisoarea ta în care povesteai despre mama ta. Era foarte supărat. A sperat mereu ca într-o zi să aibă loc o reconciliere, și când și-a dat seama că era prea târziu, inima lui a cedat. A murit în pace în acest scaun, în mai puțin de patruzeci și opt de ore. Jared vorbea cu el, iar în clipa următoare n-a mai fost.

Alice simțea o mustrare de conștiință, însă și-a înfrânat-o ferm. Bunicul ei ar fi trebuit să acționeze mai devreme, dacă ar fi vrut ca mama ei să-l ierte. Șaisprezece ani a așteptat să vadă dacă ele sunt bine sau nu. Amărăciunea mamei sale a crescut în toți acești ani, până a ajuns în stadiul în care nimic n-ar mai fi înmuiat-o. A luat plicul și cuțitul de desfăcut pe care domnul Lewis i-l oferise, desfăcându-l și scoțând singura foaie de hârtie ce se afla înăuntru.

"Dragă Alice, citi ea, unul din cele mai adânci regrete din viața mea este acela că noi doi nu ne-am întâlnit niciodată. Ești nepoata mea și nu te cunosc încă. Admit că asta s-a întâmplat doar din vina mea, dar am încercat să îndrept lucrurile. I-am scris mamei tale."

Într-adevar îi scrise? Alice făcuse o pauză o clipă, încruntându-se. Era prima dată când auzea despre asta. Cu siguranță mințea. Buzele ei se strânseră.

"Nu am fost niciodată mai fericit cum sunt în aceste insule, iar singurul meu regret e că tu și cu mama ta nu ați fost aici ca să împărtășiți și voi aceste clipe cu mine. Asta ar fi însemnat pentru mine fericirea supremă. Dar Alice, draga mea, pentru tine nu este încă târziu. Aș vrea să faci ceva pentru mine. Aș vrea ca Blue Vista să devină casa ta în următoarele trei luni."

Alice își pierdu răsuflarea. Știa oare ce-i cerea?

"Știu că pe Jared nu l-ar deranja – a vorbit foarte mult depre tine după ce s-a întors din Anglia. Și cât timp vei sta aici, sunt sigur că vei învăța să iubești aceste meleaguri la fel de mult mine."

Alice făcu din nou o pauză, uitându-se la Lewis. El o urmărea îndeaproape.

– Ai terminat?

– Nu încă, spuse ea înghițind în sec. Dar e absurd. Nu pot face asta. Nu pot!

– Continuă, zise el pe același ton calm.

Se uită din nou la scrisoare, dându-și seama că-i tremură mâinile.

"Dacă te decizi pe urmă ca aceste insule să devină casa ta, vei beneficia de tot, în conformitate cu testamentul meu. Dacă te vei întoarce în Anglia, va fi pierderea ta. Toate salutările și urările de bine din partea mea. Daniel Alexander".

– Dar asta e șantaj! țipă ea, ochii ei devenind din ce în ce mai mari recitind ultimul paragraf.

– Dan a vrut să te bucuri de ceea ce și el s-a bucurat, spuse avocatul. A iubit aceste locuri foarte mult. Am fost rugat să am grijă ca tu să îndeplinești cerințele lui.

– Și dacă n-o s-o fac?

– Cum spune și el, nu vei beneficia de nimic. Iar Daniel își va înghiți și ultimul strop de mândrie pentru nimic.

Alice clătină din cap, uluită încă de ceea ce se întâmplase.

– Dar credeam că nu mai are niciun ban? Ce i-a mai rămas să-mi lase?

– Sunt câțiva bănuți, spuse el, însă nu foarte mulți. A lăsat cea mai mare parte din ei pentru Luke și...

– Pentru Luke? izbucni ea, neîncrezătoare.

– Da, pentru el. Uiți că ei au fost familia pe care n-a avut-o niciodată?

– N-a vrut să-și cunoască familia naturală, protestă Alice. Dumnezeule, cu cât aud mai multe, cu atât îmi dau seama că mama avea dreptate. Era un monstru!

Avocatul se îndreptă către biroul său, privind-o trist.

– N-ai fi spus asta niciodată dacă l-ai fi cunoscut pe Daniel, o asigură el.

– Mă bucur că nu l-am cunoscut, spuse ea ferm.

– Dar te vei gândi la ce ți-a cerut?

– E imposibil! țipă ea. Îmi voi pierde slujba dacă voi accepta, iar un serviciu e greu de găsit în zilele astea.

– Cred că acesta este un preț destul de mic pe care trebuie să-l plătești.

– Oh, dumneata ai face-o, nu-i așa? Ochii albaștri ai lui Alice se luminară brusc. Știu că sunt în siguranță aici, iar locul este nemaipomenit, îmi pot da seama de

asta. Dar dacă îmi pierd slujba, cum voi putea să-mi plătesc chiria? Și chiar mai mult, cum voi putea să mi-o plătesc aceste trei luni cât voi sta aici? Nu-mi pot pierde casa, n-aș putea să mai găsesc nicăieri una ca aceea. Și în plus, mi-am trăit toată viața acolo, și nu vreau să mă mut.

– Sunt sigur că s-ar putea aranja, spuse el amabil.

– Oh, da, ceva de genul că ar plăti Jared? Îl mustră conștiința pentru că familia lui a beneficiat de bani și eu nu?

Nu pot s-o fac, domnule Lewis, îmi pare rău. A fost cu adevărat o pirdere de timp. Ce te-a împiedicat să-mi trimiți scrisoarea bunicului meu? Oricum, răspunsul meu ar fi fost același.

El se întinse peste birou, atingându-i mâna.

– Calmează-te, Alice, pot să-ți spun așa? Îmi dau seama că a fost un șoc pentru tine, dar cu prima ocazie când vei reflecta asupra acestor lucruri îți vei da seama ce ți s-a oferit. Pentru început, o vacanță de trei luni. Și după aceea ... ei bine, cine știe?

– Dumneata știi? întrebă ea.

El dădu din cap.

– Nu în întregime. Răspunsul este bine păstrat, dar în grija mea.

Sfatul meu este să stai să te gândești câteva zile, apoi să vii să mă vezi din nou.

Alice stătea pe scaun, fără să scoată o vorbă, doar dând din cap, uitându-se prin cameră, ca și cum ar fi căutat un răspuns la problemele ei.

– Am pe cineca cu mine, spuse ea brusc.

Domnul Lewis păru surprins.

– Mi-e teamă că dacă n-o să poată să-și plătească singură cazarea aici, bunicul tău nu-i poate asigura nimic.

– Este un bărbat.

Ochii lui se măriră uimiți.

– Iubitul tău?

Ochii lui căutară un inel de logodnă pe degetul ei.

Ea ridică din umeri.

– Nu e tocmai iubitul meu.

– Atunci, nu te-ai supăra foarte tare dacă se va întoarce?

Ea nu, dar Tony cu siguranță da. Nu i-ar plăcea, chiar deloc. Deja îi plăcea acest loc.

– Mă îndoiesc că va pleca singur de aici, spuse ea.

– Vom vedea, replică el ridicându-se în picioare, acum mi-e teamă că va trebui să mă ocup de treburile altui client. Este un taxi afară. Te va duce direct la casa lui Jared.

Capitolul 5

Casa lui Jared. Aceste cuvinte o scoteau din sărite.. Era casa bunicului ei, și ar fi trebuit să fie a ei, cu tot e e în ea. Trebuia să fie Jared cel care a cumpărat-o după ce bunicul ei o pierduse! Se gândea probabil că-i face o favoare lăsându-l să locuiască acolo. Ce mult trebuie să doară să fii servitor în casa care a fost odată a ta! Călătoria înapoi a fost lipsită de farmec. Alice nu observa nimic, mintea ei fiind absorbită cu totul de ciudata rugăminte a lui Daniel Alexander. O va putea face? Chiar ar putea? Era oare bine? Va merita să o facă? Oh, Doamne, în ce încurcătură era. Făcuse drumul

acesta atât de lung doar pentru a i se spune că moștenirea ei depindea de rămânerea ei ei aici trei luni. Și va merita în final? Cine știa? Nimeni, se pare, cu excepția lui Daniel, iar el luase acest secret cu el în mormânt.

Întorcându-se la Blue Vista, se uită după Tony, întrebându-se cum ar putea să-i spună prin ce a trecut. Va fi la fel de uluit ca și ea. Amândoi aveau impresia că această casă și toți banii bunicului ei vor fi doar pentru ea. Ce dezamăgire!

Doamna Bell îi spuse că Tony plecase să exploreze insula. Alice nu-l putea învinui. Lui niciodată nu i-a plăcut să stea în același loc. Se plictisea cu siguranță foarte tare. Era încălzită și transpirată de la temperatura de afară, așa că s-a dus să înoate, apoi a stat liniștită fără să facă nimic, explorând casa. Era cu adevărat frumoasă. Descoperi un șezlong și o masă plină de fotografii în rame excentrice.

În una din ele era doar Jared, arătând al naibii de bine, trebuia să admită. Jared și fiul său, presupuse ea, un băiețel destul de neastâmpărat din ce-și putea da seama, cu un rânjet care aproape că îi împărțea fața în

două. Era și poza pe care Jared le-o făcuse ei și mamei sale. De ce era oare aici? Și în cele din urmă, poza unui bătrân, care presupuse că era bunicul ei.

Pe aceasta din urmă o ridică s-o studieze mai de aproape, trebuind să recunoască în cele din urmă că nu era așa de căpcăun cum o făcuse mama ei să creadă. Părea un om amabil, unul care și-ar fi iubit copiii și nepoții, s-ar fi jucat cu ei, ar fi râs cu ei și ar fi petrecut mult timp împreună. Cine a spus că aparatul de fotografiat n-ar trebui să mintă? El nu era deloc așa. Nu o dovedise fără încetare? Alice simțea că-i crește din nou adrenalina și trânti poza, ocupându-se de turul ei prin casă.

Era foarte bine gândită. Avea formă de U, având curtea interioară închisă.

Toate camerele din față aveau acea minunată priveliște a golfului; cele laterale aveau în principal vedere către munte, însă dacă te roteai prin cameră, mai zăreai și câte o parte de mare. Iar restul aveau vederea către curtea interioară, care nici aceasta nu era neplăcută, având o fântână cu arbuști ornamentali, statuete și pavaj ornamental.

Piscina era în partea unde se găseau grădinile principale, și părea că face parte în mod normal din peisaj. Cât de bine era încadrată în tema generală! Alice stătea la umbra unui copac enorm și plin de culoare. Își dorea să alunge din mintea ei cererea ciudată a bunicului, fiind mult prea confuză pentru a lua o decizie. Conta pe Tony s-o ajute să ia decizia corectă. El coborî cu un scaun pliant, așezându-se lângă ea, zâmbind și punându-și mâna pe spătarul scaunului ei.

– Bine, draga mea, cum a mers?

O grimasă apăru pe fața ei.

– Nicidecum așa cum m-am așteptat.

– Nu? El se înroși. Deci, ce ți-a lăsat bătrânul?

– Nu știu! spuse Alice încet.

De data asta, el se încruntă.

– Ce vrei să spui?

– Ei bine, există o condiție în testament.

– Ce fel de condiție?

Ea respiră adânc.

– Va trebui să stau aici trei luni, până să primesc ceva.

Și chiar și după aceea va trebui să stea aici pentru

totdeauna, dar asta n-avea de gând să-i spună, deoarece ar fi vrut să rămână cu ea. Lui chiar nu i-ar veni greu să rămână aici; deja iubea locul acesta. La fel ca și ea, de altfel! Fusese o greșeală că l-a lăsat s-o însoțească, abia acum își dădea seama.

– Doamne, omul era nebun! Nu putea să vorbească serios, nu? Trebuie să contești asta. Este ridicol! N-am mai auzit așa ceva niciodată în viața mea! Alice, n-ai de gând să accepți asta, nu? spuse el.

– Ce altceva pot face?

– Așa cum am mai zis, contestă testamentul!

– Nu cred că pot face asta.

Tony dădea din cap, nevenindu-i să creadă ce aude.

– Cum poți spune asta? De ce te face să aștepți trei luni? Banii lui sunt ai tăi, casa asta e a ta, de ce nu le poți avea acum? N-a adus destulă suferință deja în viața ta, acum mai continuă și mort?

– Nu e chiar așa, explică ea. Pentru început, această casă este a lui Jared. A cumpărat-o de la bunicul meu când acesta a avut dificultăți financiare.

Tony înghețase.

– M-am gândit că o să te șocheze, se strâmbă Alice.

Dar m-a șocat, urăsc să primesc favoruri din partea lui Jared.

– Mi-e greu să cred că la asta se rezumă totul, spuse Tony. A cumpărat casa asta de la bunicul tău, zici?

Ea aprobă din cap.

– Și cred că l-a cam dus de nas pe bunicul tău, plătind destul de puțin pe ea.

– Stai puțin, spuse Alice. De ce ai spus asta?

– Pentru că genul ăsta de persoană este. Nu poți vedea asta? Dacă te-a privat de propia-ți moștenire, e de datoria mea să-ți arăt asta. dar ce știi de banii bunicului tău... măcar pe aceia îi primești, presupun?

Ea adoptă o față gravă.

– Ceea ce a mai rămas din ei, îmi imaginez. Dar majoritatea au fost primiți de fiul lui Jared.

– Fiul lui?

Tony sări în picioare, uitându-se la ea.

– Alice, asta e cumva vreo glumă? Doar n-ai de gând să accepți așa ceva!

– Nu m-am decis încă ce o să fac, spuse ea cu o demnitate de admirat. Și nu înțeleg de ce te afectează pe tine atât de mult. Este problema mea, nu a ta!

– Îmi pasă de tine, Alice! Cine naiba să aibă grijă de interesele tale, dacă nu eu? E evident că Jared n-a vrut decât să-și umple buzunarele, nu poți înțelege asta?

– Nu cred că e adevărat! spuse ea.

Dar realiză că și pe ea încercase această idee. Dar să-l audă pe Tony spunând-o, era parcă altceva.

– Se pare că Jared i-a făcut bunicului meu un favor cumpărând casa și apoi permițându-i să locuiască aici. Erau foarte apropiați, ca tata și fiu.

Tony înghiți în sec.

– Fii sigură de asta!

Alice dădu din cap.

– Nu înțeleg de ce lași asta să te deranjeze.

– Mă deranjează, țipă el, mă deranjează pentru că mi-am irosit banii strânși cu greu pentru a veni aici. Uiți că n-am bilet gratuit, așa cum ai tu?

Ochii ei erau larg deschiși.

– Nu da vina pe mine, Tony, a fost ideea ta și știi asta. Dumnezeule, ce pățise?

– Îmi pare rău, n-am vrut să sune așa. Se uită la ea, distrus de intensitatea cuvintelor pe care tocmai le spusese. Mi-am dorit să vin cu tine, chiar mi-am dorit.

Numai că îmi imaginez cât de dezamăgită poți fi. Simt pentru tine, Alice, nu pentru mine.

Îngenunche în fața ei, luându-i mâinile în ale sale.

– Nu-i lăsa să te fraierească, spuse el onest.

– Nu-i voi lăsa, spuse ea încetișor, acceptându-i scuzele.

Știa cât de ușor era să spui lucruri nepotrivite atunci când ești nervos. Jared se întoarse acasă la ora prânzului, și spre amărăciunea lui Alice, n-o întrebă cum i-a mers cu avocatul. Totuși, dacă ar fi făcut-o, cu siguranță i-ar fi spus să-și vadă de treburile lui. Poate că el știa? Dar ea nu putea să păstreze tăcerea despre Blue Vista.

– De ce nu mi-ai spus că această casă este a ta?

Gura lui se strânse cinic.

– Pentru că n-ai fi stat aici. Am dreptate?

Ea încuviință, încleștându-și dinții.

– Chiar așa de rău ajunsese bunicul încât a trebuit s-o cumperi de la el?

O umbră îi trecu rapid peste față.

– Da, așa de grav a fost!

– I-ai plătit prețul care trebuia?

– Mă îndoiesc, interveni Tony, uitându-se la poza bătrânului și din nou la Alice. Probabil că i-a făcut niște oferte ridicole, știind că bunicul tău n-avea să spună nu.

Alice era uimită de lipsa de maniere a lui Tony, însă Jared se purtă și mai urât. Fața celui din urmă se întunecă, ochii scânteindu-i.

– Când voi vrea opinia ta, purtătorule de cuvânt, ți-o voi cere! Această conversație n-are de-a face nimic cu tine și ți-aș mulțumi dacă nu ți-ai mai vârî nasul în asta.

– Nu-i așa? întrebă Tony, fața lui devenind un roșu-închis acum. Sunt aici pentru a o proteja pe Alice și din câte îmi dau eu seama...

– De-ajuns! Tonul grav al lui Jared l-a redus la tăcere. Alice n-are nevoie de tine. N-are nevoie de grija ta. Și nimeni nu încearcă să profite de ea.

– Nu? întrebă Tony pe un ton ridicat. A venit aici așteptându-se să moștenească o avere și cu ce s-a ales? Cu nimic! Nici casa, nici banii, nimic! Ceea ce aș vrea să știu în schimb, este unde au dispărut toate?

Tonul lui Jared avea ceva înghețat, ceva care ar fi trebuit să-l avertizeze pe Tony, însă acesta a continuat:

– Mie mi se pare că tu ești cel care l-a jefuit, dar nu se va termina aici. I-am spus lui Alice să conteste testamentul. Are dreptul la bunurile bunicului ei. N-o voi lăsa să se dea la o parte și să nu facă nimic. Presupun că nici tu și nici fiul tău n-aveți nevoie de banii aceia nenorociți, e doar lăcomie, este...

– Tony, termină!

Alice se uita la el, uimită. Ce se întâmpla cu el?

– Nu tac, ripostă el. Acest om te va lua la o plimbare și va...

– N-ai auzit ce a spus Alice?

Vocea lui Jared, contrastând cu a lui Tony, era liniștită, dar era ca o lamă de oțel.

– Te rog, Tony, cred că ai spus destule.

Ea îi atinsese mâna, dar el i-o îndepărtase furios.

– Nu te voi lăsa să stai trei luni aici când poate nici nu merită.

– N-o vei lăsa să rămână? răcni Jared. Ce naiba are de-a face asta cu tine?

– Are, totul...se apără Tony. O iubesc și vreau să mă însor cu ea.

Alice rămase cu gura căscată, iar obrajii lui Jared se

înroșiseră.

– Asta chiar mă surprinde! rosti tărăgănat Jared. Te vei căsători cu ea chiar dacă nu va primi nici casa și nici banii? Sau tot speri că va primi ceva în cele din urmă?

Ochii lui Tony sclipiră lacom înainte de a apuca să ascundă acest lucru.

– Nu mă interesează decât fericirea lui Alice!

– Nu și contul ei din bancă?

– Am o slujbă bună, se apără Tony. De ce aș fi interesat de ce ar primi ea?

– De ce, într-adevăr? se crispă Jared. Dar instincul îmi spune că ești!

– Nu trebuie să accept asta din partea ta, mârâi Tony.

– Iar eu nu trebuie să-ți asigur un acoperiș deasupra capului. Dacă aș fi în locul tău, guralivule, mi-aș ține gura.

Alice nu-și revenea din șocul celor auzite, în special cum că Tony ar vrea să se căsătorească cu ea. Vorbea serios? Era chiar atât de puternic ce simțea? De ce nu-i spusese până acum și de ce i-a aruncat-o așa în față lui Jared.

Și-ar fi dorit acum să fi fost mai insistentă când i-a

spus că nu-l iubește. Era evident că nu crezuse nimic din ce-i spusese sau s-a gândit că nu este decât o problemă de timp până când ea își va schimba sentimentele față de el. Cu siguranță, a continuat să creadă că mai are o șansă și a profitat de asta ca să-i forțeze mâna. Dar ea nu putea să accepte că Jared avea dreptate când a spus că Tony nu vroia decât moștenirea ei. El știa că nu mai rămăsese nimic. Nu-i spusese chiar ea asta? El o iubea. Era așa de simplu, iar ei se certau ca niște puști.

– Încetați cu asta. Gata! țipă ea, intervenind între ei.

O privire amândoi, Tony murmurând câteva cuvinte incoerente, apoi părăsi camera. Ochii lui Jared erau reci.

– Felicitări!

– Pentru ce?

Un fior îi trecu pe șira spinării!

– Pentru căsătoria care urmează!

Alice inspiră adânc, întorcându-se în mod deliberat cu spatele către Jared și admirând peisajul care se vedea dincolo de ferestre.

– Trebuie să recunosc că nu pari foarte fericit de

propunerea lui Tony.

El veni în spatele ei, putând să-i simtă căldura.

– Mă întreb dacă și pe tine te afectează la fel de mult ca pe mine? o întrebă el cu voce scăzută și foarte aproape de urechea ei. Dacă vrei să știi ceea ce gândesc cred că faci o mare greșeală!

El își încolăci mâinile în jurul ei, trăgând-o către el.

– Ah, și cred că ar trebui să-ți mai arat încă o dată ce înseamnă să fii sărutată de un bărbat adevărat.

Numai gândindu-se la ce ar putea să urmeze, inima lui Alice o luă razna, dar încerca totuși să se desprindă din strânsoare cu mișcări frenetice.

– Pleacă de lângă mine, Jared, nu mă atinge!

Dar strânsoarea devenea din ce în ce mai puternică.

– N-are rost să te zbați atât Alice!

Gura lui îi săruta dulce urechea, mușcând-o puțin de lobul urechii, răvășind-o. Închise ochii. Nu trebuia să-i demonstrezecă era un bărbat mult mai bun decât Tony. Ea știa asta deja.

– A fost o propunere ciudată. Ai de gând să accepți?

Avea oare de gând să se mărite cu Tony? Nu. Ajunsese în punctul de a nega categoric, când și-a dat

seama că Tony ar putea fi apărarea ei, zidul de care avea nevoie împotriva lui Jared.

Ea încuviință.

Jared o răsuci în brațele lui privind-o adânc în ochi, apropiindu-se de buzele ei pe care le dorea cu nesaț.

– El te face să tremuri așa? Îi răspunzi la fel cum îmi răspunzi mie? o întrebă el.

Alice se lupta disperată. Nu trebuia să-l lase pe Jared să facă asta. Nu-l putea lăsa să ajungă la buzele ei.

– Nu te mai lupta cu mine, Alice, spuse el apropiindu-se și mai mult Știu că îți dorești asta la fel de mult ca și mine.

– Nu! dădu ea disperată din cap.

– Ba da, insistă el.

– Jared! îl imploră ea.

– Alice, țopti el.

– Te rog, lasă-mă să plec.

– De ce?

O strânse și mai tare în brațe, iar ea simți că ia foc.

– Te doresc, Alice! Și îmi doresc să te țin așa... dar mai ales să te sărut așa....

Gura lui se apropie și mai mult de a ei, însă de data

asta săruturile lui erau înfometate și cereau urgent un răspuns, Alice neputând să se opună. Brațele ei i-au înconjurat gâtul, iar degetele îi mângâiau părul, cu toate că știa că totul era o nebunie, dar nu putea să se desprindă. De fapt, îl mai dorea încă. Cei șase ani care trecuseră nu i-au diminuat deloc dorința.

– De ce nu mi-ai spus că ești căsătorit, când ai venit în Anglia?

Dar sunetul vocii ei o uimi chiar și pe ea. El răspunse continuând s-o sărute:

– Nu mi s-a părut necesar!

– De aceea m-ai respins? insistă ea. Dacă el ar fi spus da, ar fi admis pe loc că nu-l iubește pe Tony, că încă îl mai iubește pe el. Dar n-o săruta așa doar pentru a obține ceva?

– Nu, nu ăsta a fost motivul, recunoscu el. Nu m-am gândit că o să te îndrăgostești de mine, Alice.

El își ridică acum capul, având vocea clară și fermă.

Dar atunci, de ce? Era încă îndrăgostit de soția lui? Alice simți cum se prăbușește. Și au mai avut și un copil, nu mult după aceea... Iar acum erau divorțați? Ce nu mersese? Cât de mult i-ar fi plăcut să întrebe, dar

deja spusese destule. Îi era clar acum că el nu simțise niciodată ceva pentru ea. Cu un țipăt gâtuit, în cele din urmă, reuși să se desprindă.

În acel moment, a știut că i-ar fi imposibil să rămână aici trei luni. Ar fi terminat prin a fi iubiți, în ciuda faptului că își promisese ei însăși că Tony va fi alesul, iar pe Jared îl va urî. Indiferent ce ar fi vrut bunicul ei să aibă, poate să-i rămână lui Jared. Prețul care trebuia plătit era mult prea mare.

Capitolul 6

Prânzul pe terasă se desfășură în tăcere. Tony era bosumflat, Jared avea un zâmbet întipărit pe față, iar Alice oscila între compasiune pentru Tony și o dorință din ce în ce mai mare pentru Jared. A fost fericită când acesta din urmă a plecat din nou la serviciu.

Tony se juca distrat cu furculița, iar Alice îl privea.

– Ai fost foarte nepoliticos, spuse ea în cele din urmă.

El își ridică sprâncenele.

– Nu spuneam nimic altceva decât adevărul.

– Ești un oaspete neinvitat, nu uita asta.

– Asta se va remedia ușor, râse el sarcastic, îmi voi face bagajele și voi închiria o cameră, iar tu poți veni cu mine, dacă vrei.

– Tony, nu! Ce se întâmplă cu tine? De ce te porți așa?

El oftă și-și luă capul în mâini.

– La naiba, nici eu nu mai știu!

Apoi se uită la ea, ochii întunecându-i-se.

– Dar de fapt știu! Sunt gelos pe Jared, dacă chiar vrei să știi. Arată atât de bine, încât mi-e teamă că ai putea să-l iubești.

– De aceea ai zis că vrei să te însori cu mine?

El încuviință.

– A fost un lucru stupid, abia acum am realizat asta. Bănuiesc că i-ai spus deja că nu mă iubești, nu-i așa?

– De fapt, nu, spuse ea.

Ochii lui Tony se măriră.

– M-am gândit că doar așa n-o să stea mereu pe capul meu, recunoscu ea. Te superi?

– Să mă supăr? Pe naiba, nu! De fapt, zâmbea. Mi-ai făcut o favoare. Așa, nu mai par un fraier și știu că mai am o șansă. Chiar te iubesc Alice, crede-mă. Spune-mi

doar un lucru. Îl iubești pa Jared?

– Nu!

Răspunsul lui Alice veni instantaneu, surprinzând-o și pe ea vehemența de care a dat dovadă.

– N-aș putea niciodată să îl iubesc pe Jared, îl urăsc!

– Atunci cum de v-am văzut sărutându-vă, Alice? și nici nu se puteau compara cu cele pe care mi le dai mie.

Ea își simți sângele în obraji și evită să-l privească.

– M-a forțat. N-am putut să scap.

– Mie mi s-a părut că te bucurai, spuse Tony pe un ton sec.

Oh, Doamne, și ce i-a mai plăcut! Chiar și acum se mai înfioră numai la gândul de a fi sărutată de Jared. Dar ea negă totul, ostentativ.

– Nu mă puteam mișca. Era mult prea puternic pentru mine.

– Dacă vrei să știi părerea mea sinceră, spuse el, cred că Jared este în căutare de averi. Cred că încearcă să-mi strice imaginea în fața ta doar pentru a putea pune el mâna pe ce ți-a lăsat bunicul tău. Și dacă asta înseamnă să vă căsătoriți, asta va face.

– Tony, nu...nu poți spune asta! Jared nu mai are

nevoie de bani acum, este destul de înstărit pe cont propriu deja.

– Și cum i-a obținut? Înșelându-l pe bunicul tău pentru început. Cred că i-a mâncat banii câțiva ani buni.

– Pentru numele lui Dumnezeu, Tony! Nu este o avere atât de mare cum crezi, spuse ea. Am venit în căutarea unei aventuri prostești, dacă acesta este adevărul. Tot ce sper este să am totul plătit pentru trei luni și o vacanță pentru această perioadă, iar eventual la sfârșitul ei și o sumă micuță de bani.

– Eu nu sunt așa de sigur, spuse el încet. Nu cred că bătrânul te-a pus pe drumuri doar pentru atât. Cred că o să ai mult mai multe beneficii. Și mai cred de asemenea că faptul că te-ai hotărât să rămâi este cel mai bun lucru pe care-l puteai face. Mă gândesc serios să îmi împachetez lucrurile și să rămân cu tine. Am câțiva bănuți economisiți și aș mai putea de asemenea să fac diverse treburi pe aici.

Alice aproape că îi spusese că se răzgândise când a auzit ce ar vrea el să facă, că s-a hotărât să plece până la urmă. Dar cum ar fi putut să facă asta fără să recunoască adevărul referitor la Jared?

– Mi se pare că aceasta ar fi decizia ta finală. S-ar putea să te plictisești totuși la un moment dat. Știu că acum totul este excitant și extrem de frumos, dar nu va dura.

– Nu mă vrei aici, nu-i așa? întrebă el pe un ton agresiv.

– Tony, încetează să mai tragi concluzii pripite!

Alice abia mai putea să nu se înfurie.

– Două zile nu sunt suficiente pentru a mă răzgândi.

– Tot ce știu, este că vreau să fii soția mea, insistă el.

Ea oftă în sinea ei.

– Hai să nu mai vorbim despre asta.

– Dar suntem buni prieteni, insistă din nou. Întotdeauna am fost buni prieteni, nu-i așa? Nu ne-am certat niciodată, ne-am simțit foarte bine unul în compania celuilalt. Cred că este o bază destul de solidă. Cu timpul îți vei da seama că ceea ce simți pentru mine este dragoste.

Nu va renunța niciodată? se întrebă Alice.

– Nu mai vreau să vorbim despre asta.

– Îmi pare rău. N-am vrut niciodată să te forțez. Jared este cel care m-a determinat să mă grăbesc.

Ochii ei se măriră.

– Și cum se presupune că a făcut asta

– Eu doar am vrut să evidențiez că tu ești cea care mă interesează, nu averea ta.

Alice dădu din cap.

– Atât tu cât și el, vă înșelați unul în privința celuilalt. Lasă-mă să-ți povestesc totul și vei vedea de ce.

– Nu vreau în mod deosebit s-o ascult, spuse el înfumurat.

– Eu cred că ar trebui.

El ridică din umeri, așteptând totuși interesat ce avea să urmeze.

– Acum câțiva ani, explică Alice, bunicul s-a îmbolnăvit. Cred că asta se întâmpla în perioada când l-a trimis pe Jared în Anglia. Pe vremea aceea bunicul conducea o afacere de succes, însă a lăsat la conducerea firmei un manager corupt. Acel om a avut grijă să piardă o mare parte din bani. Bunicul a trebuit să-și vândă casa pentru a-și putea acoperi toate datoriile.

Tony o privi sceptic.

– Vrei să spui că bunicul tău nu și-a dat seama ce se întâmpla?

– Era bolnav, nu uita. Plus că avea încredere în acel om.

– Mi se pare că a fost cam fraier bunicul tău, zise el în derâdere.

Alice îl ignoră.

– Jared a cumpărat casa asta de la bunicul meu, lăsându-l să locuiască în continuare aici fără să-i datoreze nimic. Se pare că Jared avea propria lui firmă de pază și protecție. Nu este ipocrit. L-a ajutat pe Daniel, nu l-a jefuit.

– Eu tot cred că Jared ți-a pus gând rău, spuse Tony.

Alice se ridică, exasperată.

– Crezi ce vrei! Mă duc să fac o plimbare în grădină...singură!

– Alice, nu mă poți condamna! A ținut morțiș să-mi arate încă de când am venit că nu sunt binevenit aici, iar apoi l-am văzut sărutându-te. Ce ar trebui să cred?

– Cu siguranță, nu că mi-a pus gând rău, spuse ea cu convingere.

Și zicând asta, se îndepărtă. Aproape se aștepta ca Tony s-o urmeze, însă atunci când a ajuns la piscină nu era nici urmă de el. Era multă liniște acolo, iar ea

încercă să-și alunge toate gândurile negre din minte. Pe undeva se auzea o broască orăcăind și se vedeau niște șopârle alergau prin iarbă. Erau minunate. O frumoasă pasăre galbenă se așeză în vârful acoperișului s-o privească, iar guguștiucii gângureau fără întrerupere.

Închise ochii și-și lăsă gândurile să zboare. Oare chiar vorbea serios Tony când a spus că o să rămână? Ar fi putut să suporte nouăzeci de zile de tensiune continuă între Jared și Tony? L-ar fi lăsat Jared să locuiască aici, sau ar fi trebuit să-și închirieze ceva? Și încă nu-i spusese lui Tony că pentru a putea îndeplini condițiile puse de Daniel Alexander și pentru a beneficia de moștenire, ar fi trebuit să se stabilească acolo. Nu că Tony ar fi interesat de banii ei, nu crezuse asta niciodată, dar el își dorea să se căsătorească cu ea. Ar fi putut el să se împace cu gândul unei mutări definitive aici? Era adevărat că după două zile totul i se părea extraordinar de frumos, dar să locuiască acolo era cu totul altceva. S-ar putea să nu-i placă totuși.

Pe de altă parte, se întreba cum ar fi fost fără Tony aici. Să ne gândim spre exemplu că ar fi venit singură și l-ar fi găsit pe Jared aici. Cu siguranță, ar fi fost în al

nouălea cer. L-ar fi iubit necondiționat, cu acea dragoste oarbă și adulatoare a unei adolescente. Dar refuzul lui ar fi distrus totul, și cu toate că sentimentele ei nu se schimbaseră, nu l-ar mai fi putut ierta. Ar fi trebuit să-i fi zis de la început că era însurat. N-ar fi trebuit s-o lase niciodată să se îndrăgostească de el.

Se încălzise acum, era mult prea cald pentru a mai rămâne afară. Se duse în camera ei și se întinse în pat, iar următorul lucru pe care și-l aminti era că Jared o scutura. Se trezi instantaneu, întrebându-se ce face în camera ei.

– Cina e gata într-o oră, spuse el.

– Mulțumesc, spuse ea, iar când el rămase s-o privească adăugă: poți pleca acum, n-o să mai adorm.

Nu putea să-și explice cum putuse să doarmă atât de mult.

– Ce ai vorbit cu acel vânător de zestre? vru el să știe.

– De ce? întrebă ea ridicându-se din pat.

– Nu prea arată ca o persoană care tocmai s-a logodit.

Ea dădu din umeri.

– Doar am vorbit, asta a fost tot. I-am explicat câte

ceva.

– Cum ar fi de exemplu?

– Că tu nu umbli după banii bunicului meu.

– Dar el umblă?

– Nu! răspunse ea rapid. Ce se întâmplă cu voi doi?

Ea îți aruncă picioarele peste marginea patului, trăgându-și în jos fustița care i se ridicase până aproape de coapse. Un lucru pe care Jared nu l-a ratat.

– Pot să-ți spun eu ce nu e în regulă cu Tony? întrebă el și fără să aștepte răspunsul ei: cred că îi este teamă că o să te fur, și pe tine și averea.

Era așa aproape de adevăr, încât Alice nu putu nega.

– Și ție, de ce ți-e teamă? întrebă ea.

– De nimic, zâmbi el având acel aer jumătate grav , jumătate poznaș.

– Cred că ar trebui să fii atentă la Tony. El chiar umblă după averea bunicului tău.

– Prostii!

Alice își ridică privirea uitându-se către cer.

– I-am explicat că n-a mai rămas aproape nimic din averea bunicului meu. Așa că nu înțeleg cum poți afirma asta.

– Nu te crede. Vede doar această casă minunată și stilul de viață pe care l-a avut Daniel până să moară. Nu poate accepta că toate astea fac parte din trecut.

– Crede că îl vei trage pe sfoară! spuse ea.

– Deci, am nimerit-o, zise Jared cu un aer de superioritate.

– I-am spus că nu este adevărat. I-am explicat mai clar cum stau lucrurile.

– Deci, ce are de gând să facă, sau mai degrabă, ce ai tu de gând să faci? Ai de gând să rămâi aici trei luni?

– Nu m-am hotărât încă răspunse Alice cu fermitate, întrebându-se apoi de ce spusese asta.

– N-am crezut că decizia va fi așa de grea.

– Să presupunem doar că dacă n-aș fi fost aici, n-aș fi avut de luat nicio decizie.

Ochii ei se făcură mici.

– Poate ar trebui să-mi cer scuze?

– Poate ar fi trebuit să-mi spui cine ești când ai fost în Anglia.

– Mama ta nu m-ar fi lăsat, spuse el încet.

Alice strânse din buze.

– Așa, continuă el, să presupunem că te decizi să

rămâi. Ce o să faci cu Tony?

– Tony și-a luat concediu pentru două săptămâni. Este doar decizia lui dacă o să rămână sau o să plece după această perioadă. Nu pot spune ce va face.

– Vrei să spui că n-ați vorbit despre asta?

Alice dădu din umeri.

– Nu, vreau să spun că n-a luat încă o decizie.

– Înțeleg. Este totuși un lucru de care ar trebui să ții cont, Alice. Aceasta este casa mea, iar Tony nu este binevenit aici. Poate rămâne aceste două săptămâni, dar după aceea nu-l mai vreau în casa mea, indiferent dacă vă logodiți sau nu.

– O să-i transmit, spuse ea încetișor. Acum, dacă nu te superi, aș vrea să mă schimb și eu.

Nu-i luă mult, iar când trecu pe lângă ușa lui Tony, acesta o prinse de mână.

– Ce căuta Jared în camera ta ? întrebă el furios.

Alice nu-și putu ascunde surprinderea.

– De unde știi?

– Veneam să te văd și am auzit voci.

– Mi-a spus că cina era apoape gata.

– Și odihna ta! mormăi el. A stat la tine mai mult de

cinci minute!

– Așadar. ne-ai cronometrat? întrebă ea.

– Nu, n-am făcut asta, răspunse el cu un calm exagerat. Dar cred că am dreptul să știu ce se întâmplă.

Ea era șocată.

– Alice, cum ai putut? Toate câte...

Ea începu să râdă.

– Tony, pentru Dumnezeu, n-am făcut decât să vorbim. Chiar crezi că l-aș fi lăsat să-mi facă ceva?

El ridică din umeri.

– Nu știu ce să cred. Eu unul cred că este mult mai mult decât spui. Reacția ta de ieri a spus multe, arătai de parcă ai fi văzut o stafie. S-a întâmplat ceva între voi nu-i așa, atunci când a fost în Anglia?

– Nu vorbi prostii, răspunse ea pe un ton tăios. Jared venise să vadă dacă este totul în regulă cu mine și cu mama, pentru că așa îl rugase bunicul și asta a fost tot. Cât despre a se întâmpla ceva...asta este relativ. A petrecut mai mult timp cu mama decât cu mine. Nu aveam decât șaisprezece ani, pentru Dumnezeu!

Tony aprobă, deși nu era mulțumit de răspuns.

– Dar tot nu mi-ai spus despre ce vorbeați acum. Și

era destul de insistent.

– Nu văd de ce ți-aș da socoteală pentru tot ce fac, spuse ea iritată. Dar dacă stau și mă gândesc mai bine, ceea ce vroia să știe de fapt era dacă m-am decis în legătură cu testamentul.

– Și trebuia să vină în dormitorul tău să te întrebe?

– Du-te naibii, Tony, spuse ea trecând pe lângă el.

– Dar Alice, tot ce încerc să fac este...

Fu întrerupt de apariția bruscă a lui Jared.

– O ceartă între îndrăgostiți?

Tony se zăpăci.

– N-avea de-a face cu tine, Jared.

– Dar sunteți oaspeți în casa mea și mă deranjeaza să aud voci ridicate. Ești gata, Alice? O luă de brat și o conduse la masă.

Ea încercă să se elibereze însă strânsoarea era puternică. Tony îi urmă îndeaproape. Se așeză în partea opusă a lui Alice, fierbând.

– Mă întreb ce delicatese ne-a mai pregătit doamna Bell, spuse Jared zâmbindu-le amândurora ca și cum nimic nu s-ar fi întâmplat. Este într-adevăr o bucătăreasă desăvârșită.

– Ce naiba este între tine și Alice? întrebă Tony pe un ton amenințător.

Jared îl privi cu indulgență.

– Ce este între mine și Alice? Dacă există ceva, sunt la fel de neștiutor ca și tine. Alice, ce i-ai spus băiatului acesta?

Alice înghiți în sec. Tony nu era amuzat de tonul lui Jared, iar furia lui exagerată era ridicolă.

– Știu că ai fost în camera ei. Vreau să știu...

– Tony, i-o reteză Alice, cred că ar trebui să încetezi și să nu te mai faci de râs. Ți-am spus ce vroia Jared.

– Iar eu nu te cred, mormăi el. Dacă vreți să fiți împreună, atunci de ce n-o faceți, dar eu voi pleca de aici.

Îi examină pe amândoi, apoi, dându-și scaunul puțin înapoi, plecă de la masă.

– Bietul Tony! exclamă Jared. E în încurcătură.

– Nu mă ajuți deloc! mormăi Alice.

– N-ar fi trebuit să vină.

– Aveam nevoie de cineva.

– Ai fi avut nevoie de cineva dacă ai fi știut că sunt aici? Apoi o licărire îi apăru în ochi.

– Mai mult ca niciodată, răspunse Alice repede.

– Chiar așa căpcăun sunt?

– Ești...Cum ar fi putut să-i spună? Faci parte dintr-o etapă a vieții mele pe care aș prefera s-o uit, pe care o uitasem de fapt până să te revăd. De ce trebuia să fii aici?

Era un strigăt disperat.

– I-am promis lui Daniel că voi avea grijă de tine.

Ea tresări.

– Așadar, știai de scrisoare? Știai că avea de gând să-mi ceară să locuiesc aici?

El încuviință.

– Atunci, de ce nu mi-ai spus nimic? îl acuză ea supărată. A fost un șoc pentru mine! S-ar putea să nu rămân, asta știi, nu?

– Bunicul tău te-a iubit, Alice, chiar dacă nu l-ai văzut niciodată. Când m-am întors din Anglia, m-a pus să-i povestesc fiecare momenl petrecut cu voi. Nu se sătura niciodată să asculte aceeași poveste de nenumărate ori. Erai singura lui nepoată, iar Gillian singura rudă pe care o avea.

Ea îl privi neîncrezător.

– A fost vina lui. Merita să fie nefericit. Spunea ceva în scrisoare cum că i-ar fi scris mamei, dar cum este prima oară când aud asta, mi-e cam greu să cred.

Clăină cu putere din cap.

– După câte am auzit despre bunicul, cred că a fost mai bine că nu ne-am întâlnit. Nu cred că m-aș fi purtat civilizat cu el. El a fost cel care a distrus-o pe mama. Întreaga ei viață a fost o luptă continuă și n-am de gând să-l iert pentru asta.

Reacția ei îl uimi pe Jared.

– Poți spune ce vrei, Alice, Daniel însă te-a iubit, chiar te-a iubit. O viață întreagă a fost renegat. Acum, vrei să-i respingi și ultimele dorințe pe care le-a avut înainte să moară?

Ea îl înfruntă, curajoasă.

– Este evident că nu știa ce-mi cere. Bănuiesc că nu i-ai spus despre...despre ce a fost între noi în Anglia. Dacă i-ai fi spus, poate ar fi realizat ce anume îmi cere.

– Mie nu mi se pare o situație atât de dificilă, spuse el pe un ton calm.

– Dar mie mi se pare. Nu pot sta aici trei luni cu tine. Și în plus, ce voi face trei luni aici?

– Sunt sigur că vei găsi ceva de făcut spuse el printre dinți.

– Și ce voi face cu hainele? Mi-am adus doar câteva, cât să îmi ajungă câteva zile.

– Îți poți cumpăra altele.

– Cu ce? întrebă ea ironic.

– Cu siguranță, nu cu ce ți-a lăsat Daniel pentru vacanță. Nu cred că s-a gândit la asta. Dar ai putea să mă lași pe mine să am grijă de tine.

Ea îl privi meditativ.

– Spune-mi, domnule Jared Clever Duvall, îți dai seama în ce voi intra dacă rămân? De aceea ești așa de generos? Ești încrezător că ți le vei recupera pe toate? Sau conștiința nu-ți dă pace? Crezi că măcar atât trebuie să faci după ce tu și fiul tău ați primit aproape tot ce avea bunicul?

– Nu-mi amesteca fiul în asta! țipă el furios. Nu știu ce ți-a lăsat Daniel. Deși dacă m-ai întreba, aș zice că nu meriți nimic. Nu pot să cred cum ai stat o viață fără măcar să încerci să iei legătura cu el. I-ai frânt inima, știai? Și doar ca să te informez...n-am luat niciun ban din averea lui Daniel. Casa asta a fost cumpărată la

adevăratul ei preț. Și indiferent de ce i-a lăsat lui Luke, a fost doar dorința lui Daniel. Nu știam nimic despre asta înainte să moară.

– Eu tot cred că știi ce voi primi, spuse Alice răspicat. Cu siguranță, bunicul te-a pus să juri că nu vei spune nimic.

– Ce drăguț din partea ta!

– Chiar a pierdut tot bunicul?

– Da, din ceea ce știu. Dar bineînțeles că a avut timp să-i adune din nou.

– Să facă ce? întrebă Alice. Eu credeam că era complet ruinat. Cum a putut s-o ia de la început?

– Daniel era foarte perspicace în ceea ce privea afacerile, o informă el. A început o afacere de consultanță. Ajunsese să știe aceste insule la fel de bine ca localnicii, ba chiar mai bine decât unii de aici, și erau așa de mulți care își doreau să înceapă o afacere în acest loc dar nu știau mai nimic despre aceste insule, încât avea în permanență pe cineva pe care să-l ajute, dar contra cost bineînțeles.

Alice era mirată.

– Înțeleg. Domnul Lewis nu mi-a spus asta.

– N-avea niciun motiv s-o facă, mormăi el.

– În rest, mi-a spus tot, cred.

– Ți-a spus ce a crezut că ar trebui să știi.

– Și de ce mi-ai spus că bunicul mi-a lăsat ceva bani până la urmă?

– Pentru că m-am gândit că s-ar putea să te ajute cumva în luarea deciziei.

Din nou era surprinsă de spusele lui Jared.

– Tu vrei să rămân?

– Dacă aș fi fost bunicul tău nu ți-aș fi lăsat nimic. Te-aș fi tratat exact așa cum meriți.

Alice oftă.

– Cum ai putut, tu și cu mama ta, să vă purtați așa de rece cu el e ceva ce n-am să înțeleg niciodată, adăugă Jared.

– Hai că îmi place asta, replică ea tăios. Vrei să sugerezi că el nu s-a purtat rău cu noi?

– La început da, dar cu cât înainta în vârstă, cu atât mai mult își dorea familia lângă el.

– Păcat! Sunt câteva lucruri care sunt mult prea josnice spre a fi făcute, iar unul dintre ele este acela de a-ți arunca fiica însărcinată în stradă.

– Iar acum, nepoata lui are grijă să-l boicoteze. Mă întreb dacă ar fi trebuit să vii.

Alice îl privi furioasă.

– Nu știam că am de ales. Biletul a venit împreună cu comanda.

– Ai fi putut să-l trimiți înapoi.

Ea clipi de câteva ori din gene fără să zică nimic.

– Se pare că undeva în tine Alice, domnește o parte materialistă. Toată viața ai refuzat să-l întâlnești pe bunicul tău, chiar și acum după moarte îl urăști, și totuși gândul că ai putea avea beneficii de pe urma lui te-a adus până aici împotriva voinței tale.

– De ce să nu primesc moștenirea care mi se cuvine? întrebă ea pe un ton superior.

– Ce ți se cuvine? se miră el. De ce cred oare rudele întotdeauna că ele sunt cele care merită ceva după urma mortului, chiar dacă n-a existat niciodată iubire între cei doi?

– Nu l-am rugat pe bunicul să-mi lase ceva, adăugă ea.

– Asta așa este, spuse el.

Răspunsul lui îi mistui inima. Acum îi explica

limpede că nu a însemnat nimic pentru el.

– Păcat, răspunse ea rece, pentru că tocmai m-am hotărât să rămân.

Îi va scrie proprietarului casei, spunându-i că poate s-o închirieze până se întoarce. Jared nu afișa nicio emoție, iar ochii lui erau goi. O privi câteva secunde.

– În acest caz Alice, îți voi aranja o sesiune de cumpărături pe mâine. Acum putem mânca?

Dar Alice nu putea să mănânce nimic. Prea multe se întâmplaseră într-un timp prea scurt. Se pare că toată ziua a fost presărată cu tot felul de discuții care mai de care mai ostile. Trebuia să scape de amândoi.

– Nu mi-e foame, spuse ea. Te rog să mă scuzi.

Ieși din casă și începu să meargă drept înainte pe drumul de munte. Acum era hotărâtă: cu toate că nu era tocmai ceea ce-și dorea, trebuia să rămână. Avea trei luni la dispozitie ca să se hotărască dacă o să locuiască aici sau nu. Vor fi cu siguranță trei luni de coșmar, pentru că știa că sentimentele ei pentru Jared se amplificau cu fiecare minut ce trecea, în timp ce el ținea morțiș să-i arate că ea nu contează deloc pentru el. Dar n-avea de gând să se răzgândească. Era ceva mai mult

decât dorința unui muribund la mijloc. Era o provocare personală. Își va dovedi ei însăși, dar și lui Jared, că el n-a contat deloc pentru ea. Va fi prietenoasă și politicoasă, dar și un pic distantă de asemenea. Va lăsa să se înțeleagă din faptele și din cuvintele ei că a trecut peste ce fusese între ei. Iar dacă el va încerca ceva, chiar s-o țină și de mână, îi va îndepărta brațul rapid, pentru a-l face să înțeleagă că într-adevăr nu mai este nimic.

Nu apucase să meargă foarte mult când își auzi numele strigat și întorcându-se, îl văzu pe Tony alergând după ea. Îi venea să strige la el să se întoarcă.

– Ce faci? o întrebă el chiar înainte de a ajunge lângă ea.

– Vroiam să fiu singură, spuse ea.

– Nici măcar n-ai luat cina?

Ea dădu din cap.

– Și el încearcă să te amăgească?

Alice nu spunea nimic.

– E chiar un individ insolent, remarcă Tony. Nu înțeleg de ce trebuie să depindem de el.

– Este casa lui cea în care stăm, în cazul în care ai uitat.

– Chiar trebuie, întrebă el? Nu ne-am putea muta la un hotel?

– Aceștia sunt termenii testamentului bunicului, spuse Alice încetișor.

El o privi cu teamă.

– Te-ai răzgândit?

Ea încuviință.

– Vei rămâne?

– Da.

Tony nu era surprins, de ceea ce auzea.

– Atunci, voi sta și eu. Ai nevoie de cineva care să te apere de Jared.

– Nu te va lăsa să rămâi la Blue Vista, îi reaminti ea.

El înghiți în sec.

– Ați discutat despre asta?

Alice încuviință.

– Vei putea rămâne două săptămâni, dar doar atât. Îmi pare rău, Tony, dar n-am niciun cuvânt de spus în legătură cu asta.

Fața lui era posomorâtă, ei continuând să coboare, decizia neluându-i mult timp lui Tony.

– E drept, mă voi muta. Dar nu voi pleca acasă. Nu

te voi lăsa aici singură, Alice. Vreau să te văd zilnic.

Se opri și o întoarse cu fața către el.

– Te iubesc, Alice, să nu uiți asta. Ești a mea, și cu cât va realiza Jared mai repede, cu atât mai bine.

Alice zâmbi ușor.

– Ești sigur că nu simți asta doar pentru că este vorba de foarte mulți bani la final? Sper că nu te gândești la asta.

El arăta rănit.

– Nu și tu, Alice. Banii sunt ultimul lucru la care mă gândesc acum. Nu crede nimic din ceea ce spune Jared. Tu ești cea de care îmi pasă, sincer.

Dar acuzațiile lui Jared erau încă vii în mintea ei și astfel se trezea întrebându-se dacă nu cumva are dreptate. Sămânța suspiciunii fusese sădită și pentru prima dată se îndoia de Tony.

Capitolul 7

A doua zi dimineață când coborî, atât Jared cât și Tony erau deja la masă luând micul dejun, iar ea nu știa care din cei doi o atrăgea mai mult. Jared era întotdeauna proaspăt și curat, cămașa lui albă venind în completarea ținutei cu pantaloni de bumbac, mușchii pieptului fiind dezvăluiți de cei câțiva nasturi deschiși ai cămășii. Tony pe de altă parte păreau că nu dormise o săptămână și avea un tricou pe care era imprimat "Top Dog". Alice se întreba dacă încerca să zică ceva.

Nu avusese o noapte prea liniștită și spera să nu mai fie vreo scenă în dimineața asta. Dacă Jared l-ar fi

acceptat pe Tony în loc să-l critice mereu, i-ar fi ușurat cu mult ședereа acolo. Părea să fie bucata de pâine pe care cei doi o împărțeau, iar asta era tare neplăcut. Dar adoptă un zâmbet pentru a-i mulțumi pe amândoi, iar Tony se ridică s-o sărute pe obraz. Jared aproape că aprobase.

– Ce ai spune dacă aș închiria o mașină azi? întrebă Tony imediat după ce au început să mănânce. Ar cam fi timpul să explorăm această insulă.

Alice îi aruncă o privire scurtă lui Jared, văzând cum acesta se uita la ea amenințător.

– Îmi pare rău, stabilisem deja că voi ieși cu Jared, se scuză ea.

Tony îngheță.

– Veți ieși?

Tonul lui era tăios.

– Mă duce la cumpărături.

– D ce? N-ar trebui ca asta să fie responsabilitatea mea? Sunt sigur că Jared are multe de făcut.

– Îmi pare rău, vânătorule de averi, zâmbi Jared, ceea ce vom face noi sunt strict afaceri. Alice are nevoie de câteva haine noi din moment ce s-a hotărât să

rămână.

– Și ce are asta a face cu tine? întrebă el.

– Doar are grijă de mine, răspunse Alice. N-avea rost să țin asta secret.

Tony se înroși, nervos.

– Înțeleg. Și când s-a aranjat această călătorie?

– Seara trecută, la cină replică ea.

– Și nu te-ai gândit să-mi spui și mie?

– Nu știam că ai de gând să plănuiești ceva, protestă ea.

– Cu siguranță, n-o să stau să pierd vremea zilnic, nu crezi?

– Vom merge undeva mâine, a spus ea zâmbind, încercând să mai diminueze din durerea pe care credea că i-a provocat-o.

– Nu mă deranjează nici mâine. Speram ca în după-amiaza asta să fac windsurfing. Te vei întoarce până atunci?

Alice se uită la Jared.

– Nu cred, răspunse Jared. Mă gândeam s-o plimb toată ziua.

Tony era nedumerit. El îngăimă ceva și tuși, iar după

ce se liniști, spuse încetișor.

– Și cu mine cum rămâne?

– Vei face ce poftești, spuse Jared gentil. Închiriază acea mașină și mergi să explorezi singur. Vei putea să-i povestești totul lui Alice diseară.

– Mulțumesc, izbucni Tony. Ce mai vacanță s-a dovedit aceasta! Mă întreb cât din timpul lui Alice va fi ocupat de tine.

Jared zâmbea cu răutate.

– Nu te îngrijora, vei avea parte destul de compania lui Alice. Uneori, munca mă acaparează.

– Tot mai cred că ar fi trebuit să mă întrebi și pe mine, Alice, înainte de a accepta, mormăi Tony. Nu-mi place ca el să cheltuiască bani cu tine. Nu este corect. Nu atâta timp cât ești prietena mea.

– Poate vrei să faci tu asta, sugeră Jared.

Tony îi aruncă o privire furioasă.

– N-am atâția bani.

– Dar ți-ar plăcea?

– Cui nu i-ar plăcea, spuse el ridicând din umeri.

– Nu-i vei obține aici.

– Jared! exclamă Alice. Vrei s-o lași mai moale?

El zâmbi ușor.

– Am atins o coardă sensibilă?

– Ești vrednic de dispreț, spuse ea cu vehemență.

– Este în regulă, interveni Tony. Mă descurc și eu.

El atinse brațul lui Alice.

– Amândoi știm adevăratul motiv pentru care sunt aici, iar asta este tot ce contează. Să ai o zi frumoasă, Alice, ne vedem diseară.

El îi dădu drumul la mână și plecă din cameră. Imediat ce au rămas singuri, Alice îl privi lung pe Jared.

– N-ai niciun drept să spuii asta! N-ai nicio dovadă că ceea ce caută sunt banii și vreau ca de acum încolo să nu mai atingi acest subiect.

Chiar și ea se simțea vinovată pentru că se îndoise de Tony aseară.

– Bine, o aprobă el dând din umeri, ca și cum nu i-ar fi păsat. Oricum, nu vreau să ne umbrim ziua cu o ceartă despre ceea ce face el. Ești gata? Cred că ar trebui să plecăm.

Odată ajunși afară, ea își ocupă locul din dreapta al mașinii sport a lui Jared, uitându-se doar în față.

– Nu te încântă faptul că îți vei înnoi garderoba?

Jared zâmbea îngăduitor, ca și cum discuția de dimineață nici n-ar fi avut loc.

– Majoritatea femeilor ar face orice ca să fie în locul tău.

– Nu sunt majoritatea femeilor, îl taxă ea.

– A fost ideea ta să rămâi.

– Știu, răspunse ea uitându-se furioasă în ochii lui albaștri.

– Te-ai răzgândit?

– Nu.

El zâmbi.

– Atunci, înveselește-te. Nu-mi spune că ești îngrijorată din cauza lui Tony. Sunt sigur că se va descurca în a-și găsi ceva pe placul său de făcut. Sunt multe fete drăguțe pe plajele din apropiere. O să se distreze cu siguranță.

– Cu siguranță, Tony nu mă va înșela, spuse Alice. N-am niciun dubiu în legătură cu asta.

– Atunci, nu te împaci cu gândul de a purta haine pe care le voi plăti eu?

– Cu siguranță că nu!

– Eu cred că te-ai putea descurca și cu ce ai. Pe

căldura asta, cu siguranță nu-ți trebuie multe haine. Nu voi avea nicio plângere dacă te vei afișa în costum de baie, sumar îmbrăcată sau chiar fără haine la piscină.

Amuzamentul lui o supără la fel de mult ca ceea ce sugera.

– Nu fi dezgustător, replică ea.

Jared se înroși.

– Nu mi-am dat seama că ești așa de pudică.

– Ești hotărât să mă faci să nu mă simt bine cu tine?

– Doar încerc să-ți vin în ajutor, zâmbi el.

– Pot să mă descurc și fără astfel de comentarii.

El zâmbi în sinea lui în timp ce înaintau pe drumul de munte, Alice având degetele încleștate unele de celelalte. Dar nu putea să nege senzațiile care o copleșeau. Cearta o stimula mai mult decât ar fi trebuit. Întreg corpul îi vibra în prezența lui, în ciuda limitelor pe care și le impusese. Iar acesta era doar începutul!

Erau câteva magazine în St. Helena, iar Jared părea să știe pe unde se află, asta determinând-o pe Alice să se întrebe cam câte alte fete plimbase pe acolo. Dar hainele pe care le vindeau erau drăguțe și exotice, descoperind că Jared avea gusturi excelente. Părea să

știe exact ce i se potrivește ei, iar ea nu se putea certa cu el pe tema asta. Și-ar fi dorit să poată face asta, dar îi plăcea la nebunie ce-i alegea. Partea rușinoasă era când trebuia să facă pe modelul în fața lui, pentru a vedea cum îi vin. Și nu se oprea aici. A dus-o la un magazin unde se vindea lenjerie intimă exclusivistă, și nici n-a clipit când a examinat modelele pe care i le alese să le încerce. Spre ușurarea ei, de data aceasta nu a cerut s-o facă în fața lui.

Sandalele și costumul de baie erau următoarele pe lista lor, iar după acestea au terminat de cumpărat.

– E vremea prânzului, spuse Jared. Cunosc un loc minunat, continuă el

– Nu putem merge acasă...adică înapoi la tine acasă? întrebă Alice.

El zâmbi.

– Mă bucur că simți în felul acesta în ceea ce privește Blue Vista...într-adevăr așa este..casa ta. Dar nu, nu cred că ar trebui să ne întoarcem încă. Oricum, mă îndoiesc că Tony s-a întors deja.

Ea însă nu se gândea la Tony, ci doar la simplul fapt că vroia să se îndepărteze de Jared. Petrecând atât de

mult timp în compania lui, i se răscoleau niște sentimente pe care ar fi trebuit să le uite după aceea. Descoperise că nu e ușor să fii distantă în compania lui.

– Atunci, mă las pe mâinile tale, adăugă ea.

– Oricum erai, zise el..

Ea se înroșise. Jared râdea.

– Hai să mergem.

A fost o plimbare scurtă până la un restaurant în aer liber, care avea vedere către o plajă albă minunată și către marea clară care părea să fie ... când de un albastru-marin-deschis, când de un azur-închis. Mesele și scaunele erau acoprite de frunzele palmierilor, iar Alice admira uluită priveliștea.

– Mi-ar plăcea la nebunie să înot în acea apă. Este chiar așa de caldă precum pare?

– Este precum mătasea, spuse el, și te pot asigura că o să ai suficient timp pentru a înota.

– Cred că așa este, încuviință Alice.

Salata pe care o comandase era crocantă și rece, iar sucul de fructe pe care Jared i-l recomandase era delicios. Alice era relaxată, uitând chiar că îl considera dușmanul ei.

– Ai locuit aici mereu? întrebă ea, zicându-și că ar fi timpul să afle mai multe despre el. Domnul Lewis mi-a spus că ai fost în poliția din Bahamas?

– M-am născut aici, aprobă el, dar mama este englezoaică, iar eu am fost educat și crescut în Anglia.

Ceea ce explica faptul că vorbea engleza așa de bine.

– Unde sunt părinții tăi acum? continuă ea.

– Locuiesc în Eleuthera, în Bahamas.

– Mergi des să-i vizitezi?

– Da, adesea. Dar ce e acesta, un interogatoriu?

Jared era tot un zâmbet când o întrebă asta.

– Tu știi totul despre mine, se justifică ea. De ce să nu aflu și eu câte ceva despre tine?

– Nu știu chiar totul despre tine, spuse el cu un zâmbet întipărit pe față. Spre exemplu, nu știu câți prieteni ai avut de când am fost ultima oară în Anglia. Mi-ai spus că te-ai îndrăgostit de prea multe ori pentru a mai menționa asta. Este adevărat? Chiar așa de nestatornică ești? Am fost încă unul pe lista ta? Ochii lui deveniseră iscoditori și o priveau îndeaproape.

– Chiar ar fi contat dacă ai fi fost sau nu? vru ea să știe.

– Nu mi-ar plăcea să știu că te-ai dăruit fiecărui Tom, Dick sau Harry care s-a arătat interesat de tine.

– Crezi că asta este ceea ce fac eu?

– Practic, mie mi te-ai oferit, îi reaminti el.

– Ți-am cerut doar un sărut!

– Mi-ai spus de asemenea că mă dorești.

– Chiar am făcut asta?

Alice nu-și amintea. Doamne, chiar o făcuse?

– Știu că ți-am spus că te iubesc, continuă ea. A fost o prostie din partea mea, nu-i așa? Eram la acea vârstă când toatepar posibile. Mă bucur că nu m-ai luat în serios.

– Și au mai fost alții? insistă el.

– Cred că asta este doar treaba mea, răspunse ea.

Cum ar fi putut să-i spună că ce simțise pentru el nu mai simțise pentru nimeni? Au mai fost întâlniri, bineînțeles, multe chiar, dar niciunul n-a interesat-o cum a făcut-o el. El se uită direct la ea, simțind că a evitat răspunsul.

– Iar acum este Tony? Spune-mi mai multe despre el.

– Tony este vecinul meu, îi explică Alice răbdătoare. El locuia acolo de doi ani. Ne înțelegem foarte bine, sau

ne înțelegeam până a veni aici, însă niciodată n-am ajuns în patul lui. Asta era ce vroiai să știi?

– Asta pentru că nu ți-a cerut-o niciodată sau pentru că tu n-ai vrut?

Alice se enervă la întrebarea lui.

– Tony este un gentleman.

– Atât de domn încât n-a vrut să se căsătorească cu tine decât după ce a aflat că ești o femeie bogată?

– Doar la asta te gândești? întrebă ea.

– Oh, nu, rânji el. Mă pot gândi la o mulțime de alte lucruri. La cum mi-ar plăcea să te sărut în momentul acesta, spre exemplu. Ești așa de frumoasă când ești furioasă!

– Iar tu ești tare neobrăzat, sublinie ea. Cu lingușirea nu ajungi nicăieri.

– Este o crimă că îmi doresc să sărut o fată?

– Nu, dacă o faci din motivele care trebuie, spuse ea, dar mi-ai arătat foarte clar că nu te interesează persoana mea, iar ca să știi și tu, nici pe mine nu mă interesează persoana ta. Mă voi căsători cu Tony.

– Negi faptul că nu simți nimic.

– Nu, nu neg, replică ea, știind că este în zadar să

mintă. Dar am învățat să-mi stăpânesc emoțiile. Nu caut doar aventuri ocazionale.

– Admirabile sentimente, spuse el, dar unde este distracția în toate astea?

– Crezi că este distractiv să mă săruți?

El rânji.

– Nu este tocmai cuvântul pe care l-aș folosi.

– Îți lipsește o femeie în preajma ta, așa e? întrebă ea ironic. Norocul tău este că sunt eu prin apropiere.

Zâmbetul lui Jared dispăruse.

– N-am negat niciodată, Alice, că ești destul de atrăgătoare. Chiar și la șaisprezece ani, aveai ceva care mă atrăgea, și dacă n-aș fi avut scrupule, aș fi putut foarte bine să profit de ceea ce-mi ofereai. Și aceleași principii funcționează și acum. Nu-mi place să mă joc. De obicei, atunci când îmi place o persoană, mai întâi mă împrietenesc cu ea și încerc s-o înțeleg înainte de a avea orice tip de relație cu ea ... iar ea trebuie să simtă la fel. Și nici eu nu caut aventuri de o noapte dacă asta este ceea ce vrei să știi.

Asta însemna că simțea ceva pentru ea? Într-un fel da, dar sigur nu era dragoste, era mai degrabă consecința

promisiunii făcute bunicului ei, iar Alice n-avea nicio intenție să riște să aibă inima rănită retrăind dragostea pe careo o simțise odată pentru el. Îl alungase cu greu din mintea ei, și pentru binele ei așa trebuia să rămână lucrurile. Tony era apărarea ei.

– Ai rămas fără cuvinte? o tachină el când văzu că nu răspunde. Alice ridică din umeri.

– Nu este nimic de spus. Ți-ai făcut cunoscut punctul de vedere.

– Dar tot mai vreau să te sărut.

– Rămâi cu dorința, spuse ea.

– Rămân cu nicio mulțumire pentru hainele pe care ți le-am cumpărat dimineață?

Alice se simți imediat nerecunoscătoare.

– Dar îți mulțumesc, spuse ea, din inimă chiar. A fost un gest foarte drăguț. Dar o să-ți plătesc cât de repede o să pot.

Gura lui Jared se strânse.

– Dar nu de asta am făcut-o.

– Știu, spuse ea. Dar m-aș simți mai bine.

– Dacă o să încerci măcar s-o faci, o să fiu atât de furios, încât n-o să știi ce te-a lovit, vorbi el răspicat.

Dacă chiar vrei să mă răsplătești, ai putea fi mai prietenoasă. Dacă vom locui împreună în următoarele trei luni, nu putem continua așa.

Avea bineînțeles dreptate, dar pentru a putea face asta, ar fi trebuit să înăbușe sentimentele care o copleșeau. N-avea nicio posibilitate să le ascundă. Chiar și acum, întregul ei corp tremura în prezența lui. Masculinitatea lui era cea mai mare amenințare.

– Voi încerca, spuse ea încetișor.

Jared încuviință din cap.

– Cred că lucrurile nu se vor îmbunătăți până când Tony nu va pleca din casă.

– Va rămâne și el, spuse ea liniștit.

Jared înjură, iar Alice deveni tensionată.

– Nu te îngrijora, spuse ea, în câteva săptămâni se va muta de la Blue Vista.

– Dar va fi totuși prin preajmă. Alice, vei face o greșeală dacă te vei mărita cu băiețașul acesta. El nu te iubește. Crezi că te-ar mai fi lăsat să pleci cu mine azi toată ziua dacă te-ar fi iubit? Crede-mă, se gândește doar la persoana lui. Am observat lucruri pe care tu nu le-ai observat. L-am urmărit îndeaproape. Tot ce-l

interesează este să-și asigure bunul lui trai.

– Nu, Jared, clătină ea din cap cu fermitate.

– Ba da, Alice. El îi luă mâinile pe deasupra mesei. Nici măcar nu menționase de vreo eventuală nuntă până să veniți aici și să vadă cam ce tip de viață ar duce, nu-i așa?

Ea se uită la degetele lor împreunate.

– Nu mai știu ce să cred, acum. Ceea ce-mi spuii are sens, dar...

– Chiar are sens, replică el ferm. Gândește-te puțin, Alice. Gândește-te bine. Nu te lăsa impresionată de cuvinte. Adu-ți aminte. Când a început să se poarte mai prietenos? Când o prietenie normală nu mai era de-ajuns?

– Bănuiesc, a spus Alice, că...

– Nu, nu acum, o opri el.

– Gândește-te la asta când vei fi singură. Gândește-te la toate discuțiile pe care le-ați avut. Concentrează-te doar asupra lui. Apoi, mâine îmi spui ce ai hotărât.

Ziua nu se terminase însă. Când s-au întors la Blue Vista, Tony nu ajunsese încă și nici măcar la cină nu era, așa că Jared a sugerat o cină în oraș.

– Este evident că nu va veni. Fie mai este încă furios, fie și-a găsit o companie plăcută.

Alice știa că ar fi trebuit să refuze, însă n-a putut. Prezența lui era ca un drog pentru ea. Și-ar fi petrecut întreaga zi cu el și tot nu s-ar fi săturat. De fapt, cu cât îl vedea mai mult, cu atât îl dorea mai tare, iar Tony era ca o umbră în mintea ei.

– Poate îți pui dresurile argintii, sugeră Jared gentil.

Alice încuviință. Îi spusese că nu va avea unde să le poarte, dar el insistă să le cumpere. Așa că unde să le poarte dacă nu în compania lui Jared?

Făcu un duș și îmbrăcă lenjerie intimă din mătase și cu dantelă. Nu mai avusese lenjerie din mătase până acum. O simțea foarte delicată și senzuală pe pielea ei. Rochia era prea decoltată pentru a putea pune un sutien, dar asta n-o îngrijora. Prinsese un bronz frumos în aceste două zile, având grijă să folosească un ulei special și fără să stea prea mult la soare. Iar soarele a răsplătit-o. Nu-și amintea să fi arătat mai bine ca acum. Își evidenție ochii de un albastru mărgăritar cu puțin rimel, acesta fiind singurul machiaj pe care-l folosea înainte de a îmbrăca acea creație argintie minunată. Își

ridicase părul, prinzându-l cu agrafe strălucitoare cumpărate de asemenea în acea zi, apoi și-a pus niște cercei lungi de cristal în urechi. Păreau să semene a picături sau a lacrimi.

– Îi aparțineau lui Mary, spuse el. Dan îi cumpărase pentru ea. Știu că i-ar plăcea ca acum să-i ai tu.

Păreau așa de fragili și minunați în cutia lor de satin, încât chiar dacă știa că ar fi trebuit să-i refuze, i-a acceptat, îndrăgostindu-se imediat de ei. Când coborî, Jared o aștepta deja. Se simțea ca o prințesă în acea rochie strălucitoare care lăsa să i se vadă picioarele de la genunchi în jos, având ca încălțăminte niște sandăluțe cu toc tot argintii, știind că arată superb.

Jared arăta bine de asemenea purtând o cămașă de mătase cu o cravată marinărească. De fapt, arăta atât de bine, încât inima ei o luă la goană și fiecare terminație nervoasă părea să-i reclame prezența.

El îi întinse mâna, iar ea se îndreptă către el zâmbind. Însă Jared nu-o atinse așa cum își dorea ea. După ce ajunsese lângă el, mâinile lui căzură, cu toate că privirile li s-au întâlnit și au rămas fixate asupra celuilalt. Gândul lui Alice zbură în urmă cu șase ani.

"Te-am iubit, Jared", i-ar fi spus atunci, și în ciuda a tot ce se întâmplase, fiecare cuvințel era adevărat și acum. Ce anume, se întrebă ea, a determinat-o să se îndrăgostească?

În seara asta nu era o mașină sport, fiind înlocuită de o minunată limuzină de culoare gri care mirosea a piele și a aftershave-ul lui Jared, și în timp ce acesta îi întinse mâna s-o ajute să urce în mașină, îi atinse pieptul.

Alice își ținu respirația, închizând ochii. Era oare intenționat? Știa că nu mai avea nimic pe sub rochie? Avea cea mai mică idee ce senzații avea să provoace când a făcut asta? Dar când deschise ochii din nou,era deja așezat lângă ea pregătit să pună cheia în contact, nici măcar privind în direcția ei. Inspirând adânc, Alice își ocupă locul, încercând să se liniștească. Reacționând așa în fața lui nu era bine deloc. Principalul scop al acestei întâlniri era să îi arate că nu-i pasă de el, și să se poarte exact cum s-a purtat el acum șase ani.

– Unde mergem? întrebă.

El se uită la ea zâmbind, știind cât este de agitată.

– Într-un loc care îți va plăcea. Un club de noapte cu spectacol sau la un cazinou, asta în cazul în care te simți

norocoasă seara asta. Este un loc unde poți dansa și asculta muzică întreaga noapte sau pur și simplu te poți relaxa discutând despre diverse lucruri. Este potrivit pentru toate gusturile și pentru toate dispozițiile, și în opinia mea unul din cele mai rafinate locuri de pe insulă.

Și nu exagerase. Era un loc magic, antrenant, unde mâncarea era delicioasă, Jared fiind companionul perfect. Parcă nu era din această lume acel loc, ochii ei fiind larg deschiși, iar obrajii plini de culoare. Nu se sătura să privească acel spațiu minunat, dorindu-și ca și mama ei să fi fost acolo să vadă. Era nedrept ce se întâmplase ... ca bunicul ei să aibă o asemenea viață, iar mama ei să numere fiecare bănuț.

– Ce s-a întâmplat? o întrebă Jared văzând umbra de pe fața ei.

– Mă gândeam la mama. I-ar fi plăcut aici foarte mult.

El tăcu.

– Ar fi putut veni de câte ori ar fi dorit

– Avea și ea mândria ei.

– Prea multă, aș zice eu.

Ochii ei se apinseră.

– Vrei să spui că...

Jared o făcu să tacă în momentul în care au ajuns la masă și o luă de mână.

– Hai să nu ne stricăm noaptea.

Ea se eliberă.

– Nu mă pot abține. El avea atât de multe, iar noi...

– Știu, o întrerupse el gentil. Crede-mă că știu. Dar nu numai Dan ar trebui învinovățit.

– Bineînțeles că ai să spui asta, se crispă ea. Erai prietenul lui. Dar n-ai nici cea mai mică idee cum era el. Uită-te la asta spre exemplu...cu siguranță, vei cheltui mai mult în seara asta decât trebuia s-o facem noi într-o lună. Nu este corect. Ochii lui Jared se făcuseră mici în semn de avertizare.

– Alice, dacă ai de gând să compari toată seara viața de aici cu cea din Anglia, ai putea la fel de bine să pleci. Știu că nu se poate compara, sunt conștient de asta. M-am gândit că îți va plăcea..

– Dar îmi place, spuse ea. Doar că...este aproape ireal.

– Te-ai putea obișnui ușor acest gen de viață, adăugă el.

– Vrei să spui că dacă voi rămâne aici și voi obține moștenirea, așa îmi voi petrece zilele?

– Ah, nu... spuse Jared. Seara aceasta este specială. Viața ți se va părea banală după asta.

– Banală, la Blue Vista? Nu cred, răspunse ea. Doar locuind în acea casă e ca și cum ai fi în vacanță.

– Ți se va părea monotonă după un timp, o asigură el. Mai ales când se va muta Tony.

El îi urmări îndeaproape reacția.

– Oricum o să-l mai văd, răspunse ea ferm.

– Bineînțeles.

– Dar s-ar putea să ai dreptate. Trei luni stând degeaba nu este tocmai descrierea potrivită a distracției. Bănuiesc că aș putea să-mi găsesc oricând o slujbă.

Nu era vorba de bani – știa că bunicul îi lăsase suficienți pentru șederea ei aici – dar cu siguranță avea să intervină plictiseala.

Jared îi reaminti angajamentul.

– Anunță-mă când ești gata. Hotelurile din zonă sunt întotdeauna în căutarea unei coafeze bune. Aș putea pune o vorbă pentru tine.

După-masă au privit un dans extraordinar, iar după aceea Jared a dus-o la cazinou unde și-a încercat norocul la ruletă, dar n-a câștigat. Apoi a dus-o în sala balului, luând-o în brațe, pentru dans.

Muzica era de vis, chiar hipnotizantă, iar Alice închise ochii, gândindu-se că Jared o iubea. Mâinile lui o țineau aproape, iar degetele îi mângâiau pielea moale a spatelui...era așa de ușor să uiți toate lucrurile rele și să-ți amintești doar de cele bune. Dintr-o dată, se trezi că nu vrea ca seara să se termine vreodată. Iar el cu siguranță simți că se relaxase, deoarece o întrebă:

– Te distrezi, Alice?

Ea zâmbi încuviințând din cap, toată ființa ei emanând o lumină necunoscută lui Jared.

– Ești atât de frumoasă! Pot să mă bucur puțin de prezența ta?

Se putea bucura mereu de ea, numai că nu știa.

– Cred că da, șopti ea.

Jared îi atinse cu buzele tâmpla, strângând-o mai aproape, dar ea vroia mai mult decât atât. Dar asta a fost tot ce a primit, iar imediat după asta el a sugerat că ar trebui să plece acasă.

În mașină Alice închise ochii, imaginația ei continuând să lucreze. Se ținu scai de el până au intrat în casă, fiind pe jumătate cărată de Jared de atâta oboseală, dar și puțin amețită de la cele câteva pahare de vin pe care le băuse. Era conștientă că era toată zâmbet, dar se simțea foarte fericită.

– Alice!

Jared o întorsese către el în hol, privind-o cu ochi strălucitori. Apoi o scutură încet.

– Nu mai contează!

Se răzgândise în privința a ceea ce vrusese să spună.

– Noapte bună, Jared, spuse ea înăbușindu-și dezamăgirea în timp ce urca scările. Se gândise la un moment dat că avea să-i șoptească cuvinte de iubire.

Cât de naivă fusese! O scosese în oraș în seara asta pentru că Tony era plecat și pentru că era finalul care se potrivea cel mai bine zilei de azi. Dar nu era nimic mai mult de atât. Ar fi fost înțelept din partea ei ca pe viitor să-și amintească asta.

Își scoase rochia cu grijă și imediat ce se așeză în pat adormi.

Capitolul 8

Când se trezi dimineața următoare, află că Jared plecase deja.

Tony o aștepta în camera de zi pentru a lua micul dejun, dar nu părea deloc fericit.

– Ai avut o zi frumoasă? o întrebă el.

– Așa și așa, răspunse Alice cu un zâmbet slab pe buze.

– Oricum, a fost suficient de frumoasă dacă ai continuat și seara.

– Dacă tu nu erai, protestă ea. Ce te așteptai să fac? Să prind rădăcini în casă?

– Mă întorsesem și nu erai, așa că am petrecut o noapte plictisitoare singur în casă.

– Ar fi trebuit să te întorci mai devreme.

Alice începea să regrete.

– Sau ai făcut asta doar pentru că te simțeai destul de bine pentru a te întoarce acasă? N-am nimic împotrivă să te simți bine, dar nu încerca să mă faci să mă simt vinovată.

– De ce? întrebă Tony, înțepat. Pentru că tu erai cea care se simțea foarte bine, sau nu e așa? Știam că nu va trece multă vreme până te va amăgi. Bănuiesc că acum te simți mai bine în preajma lui decât în a mea.

– Nu fi copil, Tony. În ceea ce-l privește pe Jared, crede că sunt iubita ta.

– Și mă întreb dacă era necesară acea mică șaradă.

Fața lui era contorsionată de dezgust și de furie.

– Un mic truc de a-l face să te dorească și mai mult, nu? Să nu negi asta. Știu că te vrea, am văzut asta în ochii lui. Dar tu..tu îl vrei?

– Ca și cum aș vrea un cuib plin de vipere, minți Alice. Cred că am discutat destul. Dacă vrei să ieșim azi, Tony, ai face mai bine să-ți schimbi rapid atitudinea,

dacă nu poți ieși de aici și pleca direct în Anglia, deoarece nu vreau să te mai văd în această stare.

– Îmi pare rău, Alice. Se vedea durerea în ochii lui. Chiar îmi pare. Sunt gelos pe Jared iar tu știi asta. Nu mă pot abține.

– N-ai de ce să fii, spuse ea.

– Dar ți-ai petrecut toată ziua cu el și te-ai întors abia în zori. Ce ar trebui să cred?

Ea ridică din umeri.

– Poate că sunt la fel de vinovată ca și tine. Dar chiar n-ai de ce să-ți faci griji, Tony.

El nu încercase nici măcar s-o sărute!

– Te cred, răspunse el zâmbetul luminându-i fața. Hai să mâncăm mai bine și după aceea dacă ești de acord, vom merge să facem windsurfing, bine? Am găsit o plajă minunată ieri. Îți va plăcea la nebunie, știu asta. Și am închiriat o mașină pentru toată seara, ca să mergem unde vrem...și la naiba cu Jared Duvall.

Se simțiră foarte bine la windsurfing. Alice descoperise că e mult mai dificil să-ți ții echilibrul decât părea să fie, și și-a petrecut mai mult timp în apă decât deasupra ei. Tony pe de altă parte stăpânea asta foarte

bine și găsea încercările ei stângace amuzante. Apoi se aruncaseră amândoi pe plajă. Alice închise ochii și adoptă o expresie istovită.

– Sunt extenuată, și mă dor brațele foarte tare! N-am crezut că va fi o treabă așa de grea.

– Așteaptă până mâine, o avertiză Tony. N-o să mai fii în stare nici măcar să le ridici.

– Mulțumesc, mormăi ea, deschizând doar un ochi și privindu-l. Asta era tot ce vroiam să știu!

El se năpusti atunci asupra ei și o sărută, ea sărind ca arsă.

– Să nu mai faci asta.

– Ce înseamnă un sărut? se încruntă el.

– Venind din partea ta...destule.

El se simți vizat și se înfurie.

– Tot mai crezi că doar umblu după averea bunicului tău?

– Ei bine, nu-i așa? întrebă ea. M-am tot gândit la asta și am realizat că abia după ce ți-am arătat scrisoarea de la domnul Lewis în legătură cu moartea bunicului meu ai început să devii mai prietenos.

– Prostii, replică el, dar n-o privi în ochi.

– Ai insistat foarte mult ca să vii cu mine aici, iar eu nu m-am gândit că ar fi ceva ciudat în asta, pentru că la vremea aceea chiar aveam nevoie de un însoțitor, așa că n-am acordat prea mare importanță detaliilor.

– Și bine ai făcut, spuse el. Îți imaginezi lucruri care nu sunt.

– Iar apoi, când am ajuns aici și ai văzut Blue Vista și Perle Island, și ce viață ai putea duce ca fiind soțul meu, te-ai decis brusc că te-ai îndrăgostit de mine și că vrei să ne căsătorim.

– Alice!

De data aceasta se uită la ea, părând foarte rănit de spusele ei.

– Te îndepărtezi de la subiect. Te iubeam cu mult înainte. Nu ți-am dovedit-o fiind mereu lângă tine atunci când ai avut nevoie de mine după ce a murit mama ta? Nu ți-am spus niciodată ce simt, pentru că n-ai dat niciodată semn cum că ai simți la fel. Eram dispus să aștept și să încerc să devin indispensabil pentru tine până când ți-ai fi dat seama că nu poți trăi fără mine. Însă Jared a fost cel care a forțat nota în așa fel încât n-am mai putut aștepta, dar asta ți-am explicat

deja.

– Chiar este adevărat? întrebă ea încet.

– Bineînțeles că este adevărat, se încruntă el ofensat.

– Mi-aș fi dorit să-mi fi spus asta cu mult înainte.

– Am încercat, spuse el.

– Nu-l poți învinovăți pe Jared că este suspicios, spuse Alice. El nu te cunoaște așa cum te cunosc eu.

– Dar s-a descurcat foarte bine să te facă să gândești ca.

Ea încuviință, vinovată.

– Îmi pare rău.

– Și mie îmi pare rău, spuse Tony luându-i apoi mâinile în ale lui. Suntem încă prieteni?

Alice încuviință din nou. El o trase către el și o sărută, iar Alice nu mai încercă să se opună. Dar sărutul lui nu însemnase nimic, absolut nimic. N-ar fi avut niciodată același efect ca al lui Jared. Dar el se pare că nu observase acest iucru. Sărutul se prelungi, mâinile lui alunecând pe corpul ei, iar Alice nu făcu nimic să-l oprească, pentru a nu-l răni și mai rău. Se înșelase când se îndoise de el, realiza abia acum. Dar nu l-ar fi iubit niciodată și cu atât mai puțin nu s-ar fi căsătorit cu el,

acesta fiind un lucru de care trebuia să se asigure că el îl înțelege.

– Tony, îmi pare rău, spuse ea retrăgându-se.

El își puse degetele pe buzele ei.

– Nu spune...știu deja. Dar ce ai spune dacă vom continua exact așa cum suntem acum?

Iar ea nu avu inima să spună nu. Mai rămaseră un timp să urmărească surferii, apoi Tony zise brusc:

– Mi-aș fi dorit ca omul acela să nu-și cheltuiască banii cu tine.

Alice nici măcar nu realizase că gândurile lui zburaseră în direcția aceea, iar când și-a dat seama a fost un șoc.

– M-am gândit că a fost chiar un gest foarte amabil din partea lui, se apără ea.

– Amabil pe naiba! izbucni Tony. N-ar fi făcut-o dacă n-ar fi avut un motiv.

– Și atunci, ce-ar fi trebuit să port în următoarele trei luni? N-am atâția bani. Banii pe care mi i-a lăsat bunicul pe următoarele trei luni nu includeau hainele.

– Naiba să le ia, de unde să știu că nu includ asta? Dar cu siguranță n-ar fi trebuit să accepți mila lui. Este

suficient că trebuie să locuiți în aceeași casă.

– Și ce ar trebui să fac atunci? întrebă Alice. Să mă întorc în Anglia și să uit de moștenire?

– Dumnezeule, bineînțeles că nu!

Răspunsul lui fusese atât de rapid și de vehement încât Alice se uită la el pieziș. Dar zâmbetul lui o liniști.

– O meriți, spuse el, fiecare bănuț.

– De fapt, spuse ea, nu sunt sigură că ceea ce fac este bine. Îmi doresc uneori să nu fi venit. Nu vreau ca oamenii să mă vadă ca pe o vânătoare de avere.

– Ce naiba, Alice, bunicul tău a fost cel care a vrut să-ți lase ceva. Nu fi prostuță!

– Dar nu l-am întânit niciodată. Nici măcar nu-l plac. Urăsc îndrăzneala lui, dacă vrei să știi adevărul. Este greșit...totul este greșit, susținu ea.

– Atunci, de ce ai venit?

– Nu știu, spuse ea tristă. Nu mi se părea că am de ales. Însă acum îmi doresc să nu mă fi deranjat.

Tony păstră tăcerea un moment, după care spuse:

– Are vreo legătură cu Jared Duvall?

Alice simțea sângele invadându-i obrajii și nu putea face nimic pentru a ascunde.

– Așa bănuiesc, admise ea.

– Ce se întâmplă mai exact între voi? Inițial mi-ai spus că este un prieten al mamei tale, dar mi se pare că este mai mult de atât. Ce s-a întâmplat când a fost în Anglia?

Alice zâmbi cu melancolie.

– De fapt, nu s-a întâmplat nimic. Numai că n-am avut același punct de vedere.

– Iar acum?

Ea ridică din umeri într-un gest care denota neajutorare.

– Nu știu.

Soare îi ardea spatele și ea își trase prosopul mai aproape.

– Devine insistent? întrebă Tony. De aceea vrei să pleci?

– Nu! protestă ea. Nu este așa. Doar că nu mă simt în largul meu în apropierea lui.

Jared fusese amabil cu ea de dragul lui Daniel, dar în realitate o disprețuia pentru că negase existența moștenirii. Dar ei chiar nu-i păsa de bani. Jared era motivul pentru care rămânea.

– Te-a mai sărutat de atunci? A încercat să facă dragoste cu tine?

Ea dădu din cap, iar Tony răsuflă ușurat.

– În acest caz, cred că te îngrijorezi pentru nimic. Cu siguranță, și-a dat seama că nu poate ajunge nicăieri cu tine. Nu pot să spun că-l învinovățesc pentru că încearcă în continuare; ce bărbat n-ar face asta? Ești cu adevărat frumoasă, Alice! Cred că nu vor trece multe zile până când își va vedea de serviciul lui și te va lăsa în pace.

– Mă va ajuta să-mi găsesc ceva de lucru, spuse ea.

El era din nou uluit.

– Ce tip de lucru?

– Coafeză la unul din hoteluri.

– Dar de ce naiba vrei să lucrezi? A cui idee a fost asta: a ta sau a lui?

– A mea, confirmă ea. Nu pot doar să stau timp de trei luni fără să fac nimic. Ce ai împotrivă?

– Nimic, spuse Tony. Se pare doar că acest om îți organizează întreaga viață.

Alice se ridică.

– Cred că ar fi timpul să ne întoarcem la Blue Vista,

decise ea.

Instantaneu, Tony se schimbă, încercând s-o determine să mai rămână.

– Oh, nu, nu încă. Hai să mergem să bem și să mâncăm ceva.

Fără a avea vreun chef, Alice a fost totuși de acord, și punând niște haine pe ei s-au oprit la hotelul cel mai apropiat. Se așezară într-o lojă bine aerisită și extraordinar de frumoasă, bând Campari însoțit de apă minerală, Alice ascultându-l pe Tony cum vorbea neîncetat.

După câteva minute, Alice simți că cineva o urmărea cu privirea. Era un sentiment ciudat, o senzație de ace pe șira spinării și întorcând capul, văzu privirea lungă a lui Jared Duvall.

Inima parcă stătea să-i iasă din piept. Ce făcea aici? Era o întrebare fără rost. Era evident: îi urmărea. Se uită la el furioasă, apoi își îndreptă atenția către Tony.

Jared își dădu seama de furia ei și în același timp cu ea îl privi pe Tony.

– Ce caută aici? întrebă Tony printre dinți, reluând aceeași întrebare pe care și-o pusese Alice.

– Bănuiala ta e la fel de întemeiată ca și a mea, replică ea pe un ton apăsat.

– Ne-a urmărit?

Alice dădu din cap.

– N-ar fi avut cum face asta. Era deja plecat când am plecat noi.

– Știu că mă subestimează, însă a depășit orice limite! Tony se ridică. Am de gând să-i spun câteva cuvinte.

– Tony, nu!

Dar era deja prea târziu, el traversa deja sala.

Alice nu putea să audă ce discutau cei doi, dar era clar după atitudinea agresivă și poziția corpului că se certau. Când Tony se întoarse, era roșu tot.

– Să-l ia naiba! Vrea să știe de ce credem că ne spionează.

– I-ai spus că asta credem despre el? îl întrebă Alice, neîncrezătoare.

– Păi, nu asta face? A fost clar când a zis că nu este de acord cu prietenia dintre noi. Încă mai cred că te place, indiferent de ce spui tu, și cred că ne spionează pentru a putea să mă prindă pe picior greșit și să intervină.

– Exagerezi, spuse Alice, cu toate că și ea se întreba ce face Jared la masa alăturată privindu-i, când ar trebui să fie la serviciu.

– Oare chiar exagerez? întrebă Tony, neîncrezător. Nu cred. Hai să plecăm de aici. Nu vreau să-mi sufle în ceafă atunci când mănânc!

Alice nu spuse nimic, deși nu putu rezista tentației de a-i arunca priviri lui Jared în timp ce plecau de acolo. Nu părea să fie mulțumit. Doar că atunci când i-a salutat și-ar fi dorit să nu se uite la el. Tony o luase înainte și era deja afară din restaurant, în timp ce ea ezită puțin când trecu pe lângă Jared.

– Poți să-i transmiți prietenului tău mofturos, îi spuse el fără preambul, să plece din casa mea. Nu mai este binevenit acolo, de acum înainte.

– Jared, protestă ea, sunt sigură că n-a vorbit serios în ce a spus. Era doar puțin supărat, atâta tot.

– Doar puțin? Am prea mult bun-simț pentru a repeta ce a spus, dar nu mi-a plăcut, și nu vreau să-l mai văd vreodată. S-a înțeles?

Tonul său nu lăsa loc de comentarii. Ea încuviință.

– Îmi pare rău dacă te-a supărat, dar a făcut-o de

dragul meu. A realizat că nu sunt mulțumită că te-am văzut aici...

– Și de ce mă rog, se poate ști? întrebă rece Jared.

– Nu mă simțeam în largul meu aici, cu tine privindu-ne, cu toate că n-am vrut să-ți spună ceva....eu...

– N-ai încercat să îl oprești măcar? întrebă el pe un ton usturător. Drept cine mă iei? De ce crezi că aș vrea să vă spionez? Nu-mi place acel vânător de avere, am spus-o de la început, dar ce faceți voi doi nu este treaba mea.

Făcu o mică pauză, după care continuă.

– Nu uita să-i transmiți mesajul meu.

Apoi Alice a fost lăsată să plece. Când ajunse afară, Tony o aștepta impacientat pe scări.

– Ce te-a reținut? vru el să știe.

– Am schimbat câteva cuvinte cu Jared.

– Ce ai făcut? se încruntă el. Sper că nu ți-ai cerut scuze?

Alice dădu din cap.

– Drept cine mă iei? Haide, să mergem acasă. O să-ți povestesc pe drum.

Știa că dacă avea să-i spună acum, Tony cu siguranță se întorcea și avea loc o dispută nedorită. Iar reacția lui când îi mărturisi în cele din urmă mesajul lui Jared, i-a dovedit că a avut dreptate.

– Nu poate să-mi facă asta, nu voi pleca! urlă el, având aceeași față roșie ca de fiecare dată când se enerva. Alice, sper că i-ai spus că a fost irațional?

Ochii ei exprimau îngrijorare.

– Jared n-avea dispoziția necesară să asculte ce vroiam să-i spun. Este foarte furios, Tony. Dacă aș fi în locul tău, aș face așa cum zice el. Ar putea să-ți îngreuneze mult viața.

– De parcă n-ar fi făcut-o deja!

– Dar este casa lui. Are dreptate.

– Ești de partea lui, acum?

– Bineînțeles că nu, spuse ea în grabă. Cu toate că nu mi-am dorit să mergi să-i faci scandal. Ce bine ar fi fost să nu fii așa de coleric.

– Și cum aș putea să trec peste felul cum se poartă cu mine? mormăi Tony.

Când ajunseră la Blue Vista, Tony începu să-și împacheteze lucrurile, în timp ce Alice o căută pe

doamna Bell ca s-o roage să le facă ceva de mâncare. Au mâncat pe terasă, în aer domnind mâhnirea.

– Plec doar de dragul tău, Alice, afirmă Tony după o vreme.

– Nu vreau să provoc neplăceri, pentru că nu aș vrea să se răzbune pe tine după aceea. Dar vreau să-mi promiți că mă vei vizita zilnic. Pentru că altfel, mă voi plictisi de moarte. Voi veni să te iau imediat ce el pleacă la serviciu, iar noi putem să mergem să facem windsurfing sau mai vedem ce anume, și nu va fi nicio diferență, da?

Părea să aibă nevoie de confirmarea ei, iar Alice încuviință.

– Și vei păstra distanța față de Jared?

Acesta era un lucru pe care ea cu siguranță intenționa să-l facă. Trebuia, pentru sănătatea ei mintală.

Tony s-a mai lungit mult după ce au terminat prânzul, în cele din urmă Alice trebuind să-l grăbească. Se temea că Jared ar putea să apară mai devreme și avea să-l găsească încă aici, și nu mai avea chef de o altă scenă. Dar casa părea pustie după ce plecă Tony, ea

plimbându-se fără rost până când apăru Jared. Ea era pe terasă, iar el se așeză pe unul din scaunele libere.

– A plecat Tony? întrebă el.

Alice încuviință.

– Nu era foarte fericit!

– Să se învinovățească doar pe el!

– N-ar fi trebuit să fii așa de dur cu el.

Jared zâmbi.

– De fapt, el mi-a oferit scuza pe care o căutam. N-ar fi trebuit să vină aici. Nu era deloc ceea ce-și dorea bunicul tău.

Alice îl privi cu răceală.

– Nu pasa mingea altcuiva! Nu era ce-ți doreai tu, nu bunicul meu, iar tu știi asta.

– Ok, admise el spre surpriza ei. Dar tu ești cea vinovată. Ar fi trebuit să întrebi înainte de a-l aduce. Mai mult chiar...biletul de avion pentru o singură persoană ar fi trebuit să-ți sugereze că ești așteptată singură.

– Iar tu știi că nu sunt obișnuită să călătoresc. Abia dacă am apucat să mergem în unele locuri, eu și cu mama.

– Bunicul tău a crezut că ești suficient de măricică

pentru a putea face o călătorie de una singură, fără a mai fi ținută de mânuță.

– Atunci s-a înșelat, nu-i așa? întrebă Alice pe un ton agresiv. Nu regret că l-am adus pe Tony.

Jared se înroși.

– Iau asta ca și când nu-i avut timp să te gândești la ce ți-am spus ieri.

– Oh, ba da, chiar m-am gândit la asta, răspunse ea repede, și am hotărât că tu te înșeli și că Tony n-are niciun motiv să facă ceea ce spui.

Sprâncenele i s-au ridicat, iar ochii îi scânteiau.

– Doamne, ești o fraieră!

– Nu cred, a spus ea liniștită.

– Intenționezi încă să te mai măriți cu el? mormăi el. Nu te iubește, iar tu știi asta. Umblă numai după un nenorocit de lucru.

– Nu cred, a spus Alice din nou. N-ai nicio dovadă a acestui fapt. Dacă mă voi întoarce mâine în Anglia, spre exemplu, și aș renunța la tot ce-mi lasă bunicul, el tot s-ar căsători cu mine.

El dădu din cap neîncrezător.

– Nu ești doar fraieră, dar mai ești și ușor de păcălit.

Numai Dumnezeu știe ce ți-a rezervat, însă ai avea nevoie de un control la cap dacă tu crezi că te iubește.

– Chiar cred asta, spuse Alice răspicat în timp ce se ridica de pe scaun.

– Unde mergi? o întrebă Jared încercând s-o ajungă și prinzând-o de încheietura mâinii.

– În camera mea.

El își încleștă degetele.

– În mijlocul unei conversații?

– Tot ce vroiai să știi era dacă a plecat Tony și ți-am spus deja că da. Nu mai avem ce discuta.

– Ba eu cred că da, a zis el trăgând-o mai aproape de el.

Alice încercă să ignore senzațiile haotice pe care le avea.

– Cum ar fi?

– Ce ai de gând să faci acum?

– Nu e evident? întrebă ea. Doar pentru că Tony nu mai stă aici, nu înseamnă că voi înceta să-l mai văd.

– Păcat, spuse el. Speram că o să te gândești mai mult la mine.

Inimase alătură simțurilor în călătoria haotică pe

care o parcurgeau.

– Nu văd cum ai fi reușit să mă determini să mă gândesc mai mult la tine când ești toată ziua ocupat. Și nu cred că este tocmai ce mi-aș dori.

– Nu?

Jared se așeză pe marginea scaunului, prinzându-i și cealaltă mână.

– Nu cred că asta ai vrut să spui Alice. Cred că ți-ar plăcea chiar foarte mult să-ți petreci mai mult timp cu mine. De ce ți-e frică să arăți ce simți? Îmi amintesc perioada când n-aveai astfel de temeri.

La fel de bine își amintea și ea, și uite ce se întâmplase.

– Ți-am spus deja, zise ea cu toată demnitatea de care era în stare, n-am nici cea mai mică intenție de a ceda în fața dorințelor tale.

– Crezi că numai corpul tău mă interesează?

– Ei bine, nu-i așa? spuse ea ironic.

– Te-aș fi putut avea de câte ori aș fi vrut, spuse el încrezător. Nu despre asta este vorba.

– Atunci, ce încerci să faci?

– Nu pot nega faptul că te găsesc atrăgătoare spuse

el. Și nici nu neg că mi-ar plăcea să fac dragoste cu tine. Dar mai întâi de toate cred că ar trebui să fim prieteni. Ți-am spus asta și ieri, ai uitat deja?

Alice dădu din cap.

– Pu te străduiești prea mult.

– Te surprinde? Tony a primit doar ce a meritat.

– În opinia ta.

– Am făcut doar ceea ce Daniel și-ar fi dorit să fac.

– Daniel! se tulbură ea. M-am săturat până peste cap să aud de Daniel. Nu îmi pasă de el. Îmi doresc să nu fi venit.

– Chiar ți-ai fi dorit asta, Alice?

El o privi insistent, având ochii mai albaștri ca niciodată.

– Mă bucur că nu te poate auzi. Vorbea întotdeauna despre ce ar fi făcut dacă ai fi venit să-l vezi, unde te-ar fi dus, ce ți-ar fi arătat, ce ați fi făcut împreună.

– Vorbea și despre mama la fel de mult?

– Bineînțeles! Vorbea despre amândouă.

– Și totuși nu s-a deranjat niciodată să vină să ne vadă.

– Cred că-i era teamă, spuse Jared.

Alice se încruntă.

– De ce anume?

– De felul cum aveați să-l primiți.

– Și ar fi fost cazul să-i fie, răspunse ea cu convingere. Mă bucur că nu l-am cunoscut niciodată, mă auzi? Mă bucur!

– Oh Alice! cât mă doare să te aud spunând asta, spuse el. Dacă l-ai fi cunoscut pe Daniel la fel de bine cum l-am cunoscut eu, cu siguranță n-ai mai fi avut astfel de gânduri.

– Nu voi reuși să-l cunosc niciodată, așa e? spuse ea. A fost numai pierderea lui, nu și a mea. Nu trebuia să învinovățească pe nimeni altcineva decât pe el. Și te rog, nu încerca să-mi povestești cum era pentru că nu voi crede decât ce mi-a fost dovedit de-a lungul anilor.

Ochii lui Jared se întunecară de furie, iar degetele lui i-au încătușat încheieturile și mai tare, rănind-o și făcând-o aproape să plângă, refuzând însă să-i ofere satisfacție. Îi înfrunta curajoasă privirea, dar chiar și așa, nu era pregătită pentru ce avea să urmeze. Brusc, buzele lui le căutară pe ale ei cu ardoare.

Încheieturile îi fuseseră eliberate, iar Jared se așeză

lângă ea, făcând-o prizoniera brațelor lui. Foamea pe care o acumulase în timpul petrecut cu ea ieri ieși brusc la suprafață, corpul ei devenind de această dată un amalgam de senzații.

Nu era nicio delicatețe în sărutul lui. Îl enervase, iar aceasta era metoda lui de a o pedepsi.

– Jared...reuși ea să spună, el însă ignorând-o.

Apoi, dintr-o dată, urmă o schimbare subtilă. Sărutul lui deveni mai delicat, având un efect și mai devastator.

Alice savură gustul buzelor lui, răspunzând sărutului cu și mai multă patimă. Nimic nu se schimbase. Avea nevoie și-l dorea pe Jared mai mult ca niciodată. Inima îi bătea nebunește când mâna lui alunecă sub tricoul ei pentru a-i mângâia sânii, făcând-o să geamă.

– Oh, Jared!

Rostise aceste cuvinte fără măcar să realizeze.

– Ești frumoasă, Alice!

El o privea...o atingea...o săruta intens, iar ea îl privea fermecată, îl iubea dar nu realiza încă ce urma să se întâmple.

– Hai să intrăm, spuse el.

Se ridicară, și cu mâinile în jurul umerilor, intrară în

casă. Alice se simțea ca și cum ar fi fost în transă și-l dorea pe Jared la fel de mult cum o dorea și el. Din păcate, când au intrat au dat de doamna Bell care vroia să știe câte persoane aveau să fie la cină pe seară.

– Ah, ați putea să-mi spuneți și mie ce se întâmplă, spuse ea morocănoasă.

– Acel vânător de averi a plecat de bunăvoie, spuse Jared satisfăcut. Nu vom fi decât eu și domnișoara Alice.

Femeia se uita la amândoi zâmbind. Jared nu-și luase brațul de pe umerii ei în prezența doamnei Bell, iar Alice simțea cum toată roșeala universului se regăsea acum în obrajii ei. Știa exact la ce se gândea menajera, fapt ce a determinat-o să se gândească la mulțimea de alte fete pe care Jared le adusese cu siguranță acasă înaintea ei. Fără îndoială au fost multe, din moment ce doamna Bell nu părea surprinsă.

Se eliberă și urcă scările în fugă înainte ca Jared să poată face ceva, mergând direct în camera ei și încuind ușa. Spre liniștea ei, el n-a venitt să bată la ușă. Se întinse pe pat, cu ochii închiși, respirând greu. Slavă Domnului de apariția oportună a doamnei Bell! Tremura numai cu gândul la ce se putea întâmpla.

Capitolul 9

A durat o veșnicie până să revină cu picioarele pe pământ, și chiar și așa, n-a ieșit din camera ei înainte de cină. Ura gândul să-l înfrunte pe Jared...deja îi permisese prea multe.

El o privi scrutător când intră, dar nu putea să citească nimic pe fața ei, deoarece își stăpânea destul de bine emoțiile, tocmai pentru a evita întrebările lui și pentru a nu-i da ocazia să-i spună că aproape îl lăsase să facă dragoste cu ea. Tăcerea domni o perioadă, după care el zise:

– Ei bine, Alice?

Ea se prefăcea că nu înțelege.

– Ei bine ce?

– Nu te juca așa cu mine, răspunse el imediat. De ce ai fugit?

Ea îl privi deschis. Era inutil să încerce să-i evite întrebările.

– Pentru că a fost o greșeală.

El se înroși.

– Greșite? Sentimentele noastre?

Alice încuviință.

– Spune-mi de ce.

– Nu sunt aici pentru a avea o aventură, Jared. Mi-aș dori ca de acum să mă lași în pace.

– Adevărat?

Ochii lui se întunecaseră.

– Cred că mă minți. Cred că mă dorești la fel de mult cum te doresc eu.

– Uiți de Tony, protestă ea.

– Ah da, Tony. Mă întreb dacă și lui îi răspunzi la fel. Într-un fel, mă cam îndoiesc.

Ce multă dreptate avea, dar n-ar fi fost înțelept din partea lor să dea frâu liber dorințelor. Nu se simțise așa

de bine cu niciun alt bărbat, dar, chiar și așa, vroia mai mult decât o aventură de la el – vroia dragostea lui – și dacă pe aceasta n-o putea avea, atunci n-avea sens să se implice într-o aventură care i-ar fi adus numai suferință. Somnul nu veni ușor, iar în dimineața următoare când coborî, află că Jared plecase deja. Tony veni pe la zece și petrecură o zi lipsită de griji la plajă, Alice reușind de această dată să-și mențină echilibrul pe placa de surf. Timpul parcă zbura.

– Trebuie să te întorci îneapărat? o întrebă el atunci când ea începu să vorbească despre întoarcerea la Blue Vista. Nu poți rămâne să iei cina cu mine la hotel?

– I-am spus deja doamnei Bell că mă voi întoarce, se scuză ea. Poate altă dată?

El se arătă dezamagit.

– Ești sigură că nu este Jared cel care te determină să te întorci așa de devreme?

Alice mormăi ceva fără să-și dea seama. Toată ziua evitase să vorbească despre el. De ce trebuia să-l menționeze tocmai acum?

– Sunt oaspetele lui, nu uita asta. Nu pot pleca și veni după bunul meu plac. Trebuie să mă conformez

regulilor.

– Mâine ne vedem?

– Bineînțeles, îl asigură ea.

Următoarele zile s-au desfășurat după același tipar, ziua o petrecea cu Tony, iar seara lua cina cu Jared. Acesta din urmă nu mai încercase s-o sărute, dar nici nu putea nega atracția dintre ei, venindu-i extrem de greu să stea lângă el, să vorbească cu el, să-l dorească cu disperare, dar să n-o arate totuși. Apoi, dintr-o dată, Jared a anunțat-o că i-a găsit de lucru. "The Whitesands" căutau o coafeză.

– Te-am recomandat și vei începe de mâine.

– Fără să mă vadă măcar?

El încuviință.

– Cuvântul meu a fost suficient.

Alice se gândi că e nebun.

– Chiar dacă nu știi cît de bună sunt? întrebă ea.

– Am încredere în tine, spuse el.

Se simți flatată. După masă îl sună pe Tony, dar el nu era în camera lui de hotel, iar recepționerul n-avea idee când avea să se întoarcă. Alice mai încercă de câteva ori, după care renunță, urmând să-l anunțe de acest lucru

dimineață. De data asta, avuse noroc.

– Nu voi mai putea să merg cu tine la surf azi, Tony, îi spuse ea. M-am angajat.

– Ești nebună! exclamă el. Am crezut că ai renunțat la ideea asta . Și eu ce o să fac, acum?

– Ți-ai făcut prieteni noi, ieși cu ei.

Era o întreagă gașcă cei cu care se întâlneau acum regulat la plajă. Tony cu siguranță n-avea să fie singur.

– Dar ei nu sunt tu! spuse el morocănos. Serios, Alice, nu te gândești deloc la mine!

În acel moment, mâna lui Jared îi atinse umărul.

– Dacă nu te grăbești, o să întârzii.

– Îmi pare rău, Tony, spuse ea repede, trebuie să plec.

– Era Jared? întrebă el suspicios.

– Da, recunoscu ea, o să mă ducă până acolo. Te voi suna diseară. Pa!

– Să înțeleg că vânătorului de averi nu i-a plăcut ideea? o întrebă Jared în timp ce se îndreptau către sufragerie.

– Ascultai cumva? întrebă ea.

– N-am putut să nu aud în timp ce coboram scările.

– Nu există intimitate în casa asta?

El rânji.

– Totul depinde de ceea ce faci!

Ochii lui Alice scânteiară.

– Ca să-ți răspund la întrebare, Tony n-a fost deloc mulțumit.

– Crede că te înjosești pentru că lucrezi nu-i așa, mai ales acum când teoretic ești o femeie bogată?

– Nu este asta. Sunt doar singura lui prietenă.

– Mă îndoiesc, spuse Jared. Dar, adăugă el, ai face bine ca îngrijorarea să nu-ți afecteze munca. Chiar te-am lăudat, spunându-le cât ești de bună.

– Nu voi face asta, confirmă ea intrându-și în rol.

S-au grăbit luând micul dejun și plecară cu mașina lui. Coborârea de pe munte a fost agonizantă. În interiorul casei, Alice reușea să stabilească o anumită distanță între ei, dar în intimitatea mașinii lui Jared nu avea nicio șansă.

Cu fiecare gură de aer pe care o lua, se umplea de prezența lui. De fiecare dată când schimba vitezele, mâna lui se apropia amenințător de mult de coapsa ei. Putea să-i simtă after shave-ul cu aromă de mosc, să-i

simtă masculinitatea, și se dovedea o adevărată tortură să fie atentă la drum și nu la el. Din fericire, călatoria n-a fost prea lungă, iar la hotelul "The Whitesands" Jared o prezentă proprietarului salonului de coafură, o femeie uscățivă, cu o figură trasă dar cu un zâmbet binevoitor, pe nume Hilda. Apoi, el plecă.

Patroana îi comunică lui Alice că va trebui să vină la serviciu dimineața în trei zile și după-amiaza în două zile, iar dacă era necesar, ori de câte ori era nevoie de ea. Ei i se părea excelent programul, iar salariul era mai mult decât suficient. Pe la jumătatea dimineții, rămase absolut uluită când îl văzu pe Tony în salon. Cum aflase așa de repede unde lucra? Dar descoperi curând că nu pe ea venise s-o vadă.

Fața Hildei se însenină când îl văzu apropiindu-se, vorbind în șoaptă și ținându-i mâinile în ale lui. El era cu spatele la Alice, însă ea putu observa cum radia Hilda de fericire, care se datora faptului că era îndrăgostită.

Uimirea ei a fost destul de mare să descopere asta, și nu se datora faptului că era geloasă, ci doar pentru că a realizat că Tony înșela orice fată căreia îi spunea că ține la ea. Era uimită de faptul că tocmai îi declarase

dragostea lui. Și mai presus de toate, îi mărturisise că nu se va putea descurca fără ea, iar acum era aici, lângă această femeie, arătându-se destul de interesat de o aventură.

Îi privea atent, aproape uitând de clienta al cărei păr îl aranja. Dintr-o dată, avertizarea lui Jared despre Tony luă o altă întorsătură. El n-o observă pe Alice decât atunci când se pregătea de plecare. Încheie discuția imediat ce o văzu, și, cu un zâmbet care putea prosti pe oricine, veni lângă ea.

– Alice, ce surpriză! Nu m-am așteptat să te văd aici.

– Evident că nu, spuse ea sec, uitându-se la Hilda, care-i privea încruntată. Ce spuneai despre faptul că nu ai niciun prieten?

– Tocmai stabileam o întâlnire, nimic mai mult.

– Nu mă minți! ripostă ea. Am văzut cum vă vorbeați. Bănuiesc că vă întâlneați în fiecare noapte după ce plecam eu?

– Te rog!

Fața lui se înroși și începu să bată nervos cu pantoful în podea.

– Nu pot vorbi acum. La cât termini?

– La unu, dar...

– Te voi aștepta afară, spuse el, și fără s-o lase să-i răspundă, plecă.

Alice fierbea în tăcere. Tocmai îi confirmase că nu voia să se căsătorească cu ea din dragoste, cum spunea. De ce nu-și dăduse seama de la început? De ce Jared a putut să-și dea seama de asta și ea nu?

Hilda îi urmări fiecare mișcare în ziua respectivă și abia când se pregătea de plecare, o întrebă:

– Ești prietenă cu Tony?

Vocea ei era placută, deși i se citea tristețea în ochi.

– Ne-am întâlnit de vreo câteva ori, aprobă Alice.

– Dar nu este nimic între voi, nu?

– Bineînteles că nu! spuse ea vehement, și era adevărat. Nu fusese niciodată, iar acum cu atât mai puțin.

– Înteleg, răspunse Hilda. Mulțumesc. Îl plac mult pe Tony și am petrecut niște momente superbe împreună. Mi-ar plăcea să cred că este mai mult decât o aventură de vacanță. Mi-a spus că are de gând să se mute aici.

– N-aș putea să te asigur în legătură cu asta, spuse

Alice. Chiar nu-l cunosc așa de bine.

Asta era din ce în ce mai evident cu fiecare zi ce trecea. În Anglia se gândea că știe destule despre el. Cât de mult se schimbase!

La câteva minute după ora unu, când a plecat de la serviciu a dat peste Jared. Tony nici măcar nu se vedea. Jared se uita uimit la fața ei lungă și a întrebat-o ce se întâmplase.

– Nimic, spuse ea.

– Nu te-ai înțeles cu Hilda?

– Cu Hilda n-am nicio problemă.

– Dar ceva s-a întâmplat cu siguranță.

– Încetează, Jared, nu s-a întâmplat nimic, rosti ea șuierător, cu ochii plini de furie.

Era rândul lui acum să se încrunte.

– Haide, o să te duc acasă. Plănuisem să mergem să mâncăm în oraș undeva, dar văd că n-ai dispoziția necesară.

Însă Alice n-avea nici dispoziția să se întoarcă la Blue Vista.

– Aș prefera să mâncăm în oraș, spuse ea încetișor.

El se înroși.

– Ești sigură?

Ea încuviință. Au mers până la mașina lui după care au lăsat orașul în spate, conducând-o către un mic sătuc din apropiere, la doar câteva mile distanță. S-au oprit la niște mese așezate sub frunzele unui palmier. Arăta spectaculos, mâncarea era delicioasă, iar ea avea un apetit nemaipomenit.

– Te simți mai bine? o întrebă Jared când luă și ultima bucătură.

– Mm, da ... încuviință ea, mult mai bine. Mă simt relaxată acum și chiar mai fericită.

– Poate acum îmi poți spune ce te-a supărat?

Ea înghiți în sec.

– Tony a fost cel care m-a supărat.

Jared se încruntă.

– A venit la salon?

Alice încuviință.

– Ca să te vadă pe tine?

– Nu pe mine, explică ea, pe Hilda. Cred că stabilea o întâlnire cu ea și mi s-a părut că nu era prima dată când se vedeau.

– Înțeleg. O privi atent. Și te-a durut să descoperi că

se întâlnea cu altcineva?

– Tu ce crezi?

– Atunci, ești o proastă! Încă nu-ți dai seama cum este el?

Alice dădu din umeri.

– Îmi imaginez acum.

– Îmi imaginez că se pune bine pe lângă altcineva în cazul în care tu o să te răzgândești, spuse Jared cu brutalitate. Iar Hilda se scaldă în bani. "Whitesands" nu este singurul ei salon.

– Nu cred că voi mai putea să lucrez cu ea, spuse Alice.

– Nu e nimic, o calmă Jared, oricum era un slujbă temporară.

Ea se încruntă.

– Nu mi-ai spus-o și mie, iar apoi îi zări expresia. Tu știai deja! Știai de el și de Hilda? Ai făcut-o intenționat?

– Doi iepuri dintr-o dată, spuse el. Și a mers, nu? Chiar mai repede decât mă așteptam.

Ea îl privi furioasă.

– Ești machiavelic!

– Doar spunându-ți nu m-ai crezut, ridică din umeri

Jared.

– Te urăsc! Ce voi face acum? Aș putea să-mi găsesc ceva în altă parte?

– De fapt, zâmbi el, s-ar putea să nu-ți mai dorești sa muncești în altă parte când vei auzi veștile pe care am să ți le dau. Vacanța de vară începe, iar Luke se întoarce la Blue Vista.

A. M.

Capitolul 10

Lui Alice nu-i venea să creadă că Jared se gândise măcar că va fi fericită să-i întâlnească fiul – un copil pe care bunicul ei îl idolatrizase, cel care-i luase locul în inima lui Daniel Alexander. Ce mult se înșela!

- Îmi pare rău, dar nu-ți pot împărtăși entuziasmul, spuse ea brusc. Nu mă interesează Luke, nu mă interesează deloc.

Fața lui se întunecă.

- Alice, cum poti refuza un copil de doar cinci ani? Indiferent ce s-a întâmplat în trecut, el n-are nicio vină. Este un băiețel drăguț, adorabil, și...

– Ceea ce nu înseamnă că trebuie să-l și iubesc, nu? țipă ea. Nu vreau să-l văd pe Luke, mă voi muta, voi...

– Nu vei face nimic de genul acesta, i-o reteză el rece. De fapt, îi va fi de folos lui Luke să te găsească aici... îi este dor de Mary. Doamna Bell nu-i poate ține locul.

– Nici măcar ea nu-l iubește, nu-i așa?

El închisese ochii și încleștase pumnii, Alice întrebându-se de ce-l afecta atât de mult ce spunea ea. Nu putea să-i impună să-l iubească pe acel copil, nu-i așa? Ei îi plăceau copiii așa în general, însă aceasta era unul cu totul deosebit. Făcea parte dintr-o lume pe care ea o ratase.

– Hai să mergem, spuse ea abrupt, lăsând impresia că nu se mai poate discuta cu ea pe această temă.

Se întoarseră la vilă, și în toată acea după-amiază Alice nu-l mai zărise pe Jared, cu toate că mașina lui era afară. A făcut câteva scufundări în piscină și s-a odihnit, iar seara a luat cina. La cină însă Jared n-avea chef de vorbă așa că nu mâncă mult și, scuzându-se, urcă la ea în cameră. A doua zi dimineață, el a plecat exact când s-a trezit ea, bănuind că se duce să-și întâmpine

băiețelul. Se juca acum cu ideea de a se muta, însă gândindu-se mai bine, și-a dat seama că n-ar avea niciun sens. Acum că aflase adevărul despre Tony, nu se putea muta cu el și cu atât mai puțin să locuiască singură, deoarece deja se simțea destul de singură.

Era aproape ora prânzului când cei doi au sosit. În timp ce Jared își parca mașina, îi urmărea cu interes de la fereastra bibliotecii. Băiețelul avea pantaloni scurți maro, cu sandale și un tricou galben, era puțin bronzat și arăta la fel de sănătos ca orice alt copil de cinci ani.

– Nu știai că nu pot să merg? Dar nu contează, a spus Luke printre dinți. Acestea sunt picioarele mele. Pot să fac ce poftesc cu ele.

Iar apoi începu o cursă grozavă în cârjele lui de-a lungul holului.

– Pot chiar să joc și fotbal, adăugă el mândru. Uite, așa!

Apoi se balansă în cârjele sale, rotindu-și partea de jos a corpului înainte, picioarele lui lovind o minge imaginară. Alice îl privea cu admirație dar și cu milă, apoi se întoarse către Jared cu ochi îndureraţi.

– De ce nu mi-ai spus?

– Erai cumva interesată? i-o reteză el.

Ea se uită în depărtare, simțindu-se vinovată.

– Dacă îți spuneam că Luke nu este un copil normal, ai fi spus că urmăream doar să te impresionez. Nu-i așa?

El o fixă cu duritate.

– Îmi pare rău, a spus Alice mai mult șoptind și simțindu-se rușinată.

– Să nu-ți fie, a spus el răspicat. Luke și-a depășit handicapul. Este un băiețel de milioane.

Toată mândria lui de tată ieși la iveală în timp ce-l privea pe Luke jucându-se.

– Ai promis că vom înota, tati.

– Așa vom face. Este timpul prânzului. Hai să vedem ce poți face.

– Sunt bun, sunt foarte bun, afirmă Luke cu superioritate. Așa spune domnișoara Gaymer. Vii, Alice?

Ea se uită ezitând la Jared, care încuviință.

– Merg să-mi pun costumul de baie.

– Nu ne deranjezi pe niciunul din noi doi, îi spuse Luke.

Alice simțea cum se înroșește. Jared începu să râdă.

– Azi, tata o să poarte slip, spuse el. N-o putem face

pe Alice să se rușineze, nu-i așa?

– Dar nu vreau să fac asta. Eu...

– Dar nu trebuie, a spus Jared amabil. Alice nu este interesată de băieței ca tine.

– Dar de cine este interesată? De tine, tati?

Jared se uită la Alice râzând cu poftă.

– Nu știu, Luke. Mai bine o întrebi chiar tu.

Însă Alice n-a așteptat să fie întrebată..

– Ne vedem mai târziu, a spus ea alergând spre camera ei.

Gândul de a-l vedea pe Jared înotând nud îi generase multe idei care o răvășeau. În cele din urmă se hotărî să nu-i însoțească. Nu mai înotase niciodată cu Jared, și găsea acest fapt destul de ispititor. Dar când s-au așezat la masă a fost bombardată cu tot felul de întrebări din partea lui Luke.

– De ce n-ai venit? vru el să știe.

– M-am gândit că nu vrei să-l mai împarți pe tăticul tău cu nimeni, îi explică Alice.

– Te-am așteptat.

– Îmi pare rău, spuse ea

– Nu știi să înoți? o întrebă el iar. Nu-ți place să înoți?

– Ador să fac asta, spuse ea zâmbind, și îți promit că mâine mă voi alătura vouă.

Cu puțin noroc, Jared se întorsese la muncă, dar nu înainte de a o opri pe Alice pe hol.

– Alice, de ce l-ai păcălit pe Luke?

Ea se încruntă.

– Cum adică?

– Știi foarte bine la ce mă refer! izbucni el. Ai făcut o promisiune și nu te-ai ținut de cuvânt.

– Dar i-am explicat de ce, spuse ea ca să se apere.

– Nu contenea să întrebe de tine, insistă el. Am crezut că atunci când îl vei vedea pe Luke îți vei schimba modul de a gândi și-i vei acorda un pic de atenție. Ai măcar cea mai mică idee prin ce a trecut copilul acesta?

Alice simțea un nod în gât.

– Îmi pot imagina. Se va face vreodată bine?

Jared clătină din cap.

– S-a născut așa. Este destul de complicat, are o malformație la coapse și șira spinării. Cu tehnologia din ziua de astăzi s-ar crede că totul se poate, dar nu e așa. Sunt mulți copii care și-au făcut operație, însă nu vor

putea merge niciodată.

Alice se uită în pământ. Ce tragedie! Ce putea să spună?

– Soția ta...ea...

– Soția mea a șters-o când a aflat că fiul ei s-a născut diform.

Era atâta furie și durere pe fața lui Jared, încât Alice și-ar fi dorit să nu fi întrebat.

– Nu vroia să aibă de-a face cu el.

– Oh, Jared, îmi pare rău!

– Să nu-ți pară, izbucni el. Roxana a fost o greșeală. N-a fost o căsătorie fericită, cu toate ca Dumnezeu știe că am încercat. I-am descoperit o latură egoistă pe care nu i-o știam. Ea nici măcar nu vroia să aibă copii. Mi-au trebuit câțiva ani buni s-o conving că o căsătorie e împlinită doar prin prezența unui copil. Și apoi, ce s-a întâmplat? A dat vina pe mine, bineînteles, spuse el încleștându-și pumnii.

– Majoritatea femeilor își schimbă atitudinea când li se naște copilul, remarcă Alice.

– Nu și Roxana, mai ales când a descoperit că Luke nu era perfect normal. Mi-a dat chiar un ultimatum, ori

ea ori copilul.

– Și tu l-ai ales pe Luke?

– Trebuia să fac asta. Iubesc acest copil. Încă nu pot să înțeleg cum a putut să-l renege complet.

– Daniel a făcut asta cu mama mea, spuse ea încet.

– A fost altceva, mormăi el. Mama ta era în stare să aibă grijă de ea. Luke era un bebeluș neajutorat.

– și atunci ce s-a întâmplat?

– Am început prin a angaja o infirmieră. Și Mary ne-a ajutat, bineînțeles. Era minunată, nu știu ce m-aș fi făcut fără ea. În cele din urmă a avut grijă singură de el. A fost o zi tristă ziua când a murit.

– Pare un băiețel neînfricat și independent, spuse Alice. Te face să te simți mândru de el.

El încuviință.

– Este curajos. A trecut prin multe însă are întotdeauna zâmbetul pe buze.

– Îmi pare rău, Jared, că mariajul tău n-a mers.

– N-am nevoie de milă, răspunse el. Și nici Luke n-are nevoie de așa ceva. Vreau doar să-l accepți așa cum este. Are nevoie de un prieten aici. Mary era atât bunica, străbunica lui, cât și prietena lui. El îi duce

dorul. și ca să fiu sincer, e mult prea multă liniște aici pentru un copilaș de vârsta lui. Și evident, eu nu pot să-mi petrec cu el atâta timp cât aș vrea. Pot să mă bazez pe tine că mă vei ajuta?

– Bineînțeles, spuse Alice fără să stea pe gânduri.

Luke îi câștigase imediat inima.

– Ești sigură?

Ea încuviință. Jared îi luă mâinile între ale lui și, uitându-se adânc în ochii ei, spuse:

– Mulțumesc, Alice!

Alice și-ar fi dorit s-o sărute, dar el n-o făcu. Abia dacă îi ținea mâinile un pic mai strâns.

– Mergem să vedem ce face? o întrebă el.

În acea seară, Tony o sună, însă ea nu vroia să-l mai vadă, oricât de mult ar fi încercat s-o convingă, pentru că n-avea de gând să-l mai vadă vreodată.

În zilele ce au urmat, buna dispoziție a domnit în acea casă, iar râsul lui Luke era aproape molipsitor. Înotau adesea – fiind ca un pește în apă – folosindu-și mâinile pentru a se propulsa cu o putere extraordinară. Alice îi citea, dar îl și ajuta să citească ceea ce era nevoie. Se jucau adesea jocuri cum sunt de-a v-ați

ascunselea, Seek și Ludo, iar uneori Jared îi scotea în oraș.

Dacă Jared lucra, Alice era cea care-l ajuta pe Luke să facă baie și să se îmbrace. Însă atunci când el nu lucra, îi plăcea să aibă grijă singur de copilul său, Alice descoperind o latură a lui Jared pe care n-o știa până acum – o persoană care avea grijă de tine și care oferea multă dragoste, multă atenție și tandrețe, încât aproape era geloasă pe Luke. Și într-o zi, telefonul sună. Era Tony.

– Alice, trebuie să te văd. Putem să luăm cina împreună diseară?

– Mi-e teamă că nu se poate, spuse ea. De ce n-o întrebi pe Hilda?

El rămase tăcut un timp.

– Nu fost nimic serios între mine și Hilda. Era doar o distracție atunci când tu nu erai lângă mine.

– Adevărat?! îl provocă ea. Bănuiesc că n-are nicio legătură faptul că Hilda are o situație materială bună, nu-i așa?

– Alice!

Ea izbucni, furioasă.

– Încep să te descopăr exact așa cum ești, Tony. Îmi doresc să nu te fi lăsat niciodată să vii cu mine. Vreau doar să dispari din viața mea

– Alice, nu, nu poți spune asta! Trebuie să te văd, te rog! Dacă nu la cină măcar acum, pentru câteva momente, te rog.

Dar ea era fermă în decizia luată.

– Nu, Tony, nu acum, și niciodată.

– Vin până acolo, nu scapi așa ușor de mine, o amenință el.

– Tony, n-am timp să stau să mă cert cu tine. Este petrecerea lui Luke astăzi, și sunt destul de ocupată.

– Luke? Cine naiba mai e și el?

– Fiul lui Jared.

– Și îl pui pe el înaintea mea?

– Da, Tony.

– Asta e ridicol, se plânse el.

– Chiar crezi? Eu una nu cred asta. Este un copil nemaipomenit, îl plac foarte mult și n-am nici cea mai mică intentie să-i stric petrecerea vorbind cu tine.

– Jared se folosește de el ca să te atragă de partea lui, replică sarcastic Tony. Doar ca să nu te simți prea prost

după ce n-o să primești moștenirea care ți se cuvine de drept.

Alice oftă profund.

– Luke n-are nici cea mai mică idee că bunicul meu i-a lăsat ceva. Iar acum că l-am cunoscut pe băiețel, pot să-l înțeleg perfect pe bunicul de ce a făcut asta. Nu că m-aș aștepta să înțelegi asta, nici măcar într-o mie de ani. Cel mai bun lucru pe care-l poți face, Tony, este să pleci acasă. Nu este nimic pentru tine aici.

Și-i trânti telefonul în nas.

– Bravo! Bravo!

Se întoarse și-l văzu pe Jared urmărind-o.

– Tot ce-am auzit, a fost când îi spuneai ce i se cuvenea lui Tony, rânji el.

– Era ceva ce trebuia să fac, spuse ea. Vroia să mă vadă.

– Ai fi putut să mergi.

– Și să-l dezamăgesc pe Luke?

El zâmbi.

– Mă bucur că-l placi așa de mult. Înseamnă enorm pentru mine.

– Chiar înseamnă?

– Da, Alice.

Jared își pusese mâna pe umerii ei și-și aplecase puțin capul când Luke intră cântând în cameră.

– Alice, Alice, vino să vezi, vino să vezi!

Iar atenția ei a fost captată imediat de băiețel. Doamna Bell îi dăruise un puzzle uriaș pe care tocmai îl terminase și vroia să se laude.

– Vai, Luke, dar ce băiat deștept ești! zâmbi ea.

– L-am făcut doar eu. Privește, acela este un castel, iar aceea este...

Alice descoperi o mână pe umerii ei, și uitându-se își dădu seama că Jared îi urmărise și se uita de asemenea la puzzle. Nu mai auzea un cuvințel din flecăreala lui Luke.

Atingerea lui Jared, chiar ușoară, a făcut să-i crească pulsul, apropierea lui făcând-o să se întrebe mereu dacă în sfârșit sentimentele lui erau în schimbare. Părea mult mai apropiat de ea zilele acestea. Era o schimbare subtilă în relația lor. Ar fi stat așa lângă ea dacă nu simțea nimic? Oare ar fi vrut s-o sărute? Oare Luke era cel care i-a unit? Poate așteptase să vadă cum o să reacționeze Luke la întâlnirea cu ea înainte de a-i

mărturisi sentimentele? Adrenalina ei era la cote maxime, și întorcându-se cu fața către Jared, acesta nu făcu nimic altceva decât s-o sărute. Luke i-a văzut exact în acel moment și cu un zâmbet mulțumit, o întrebă:

– O să te măriți cu tata?

Alice își duse mâinile la obraz și se uită nerăbdătoare la Jared. El nu părea nicidecum tulburat.

– Este suficient pentru ziua de azi băiatul meu. Dar răspunsul este nu. Oamenii trebuie să se îndrăgostească pentru a se căsători.

– Și Alice nu te iubește?

– Bineînțeles că nu, spuse Alice repede, încercând să-și ascundă stânjeneala. Sunt aici doar din cauza testamentului bunicului meu.

– Testament? Ce e acela un testament?

– Testamentul este un fel de scrisoare pe care o lasă oamenii când mor, îi explică Jared răbdător. Ei lasă scris ce vor să moștenească cei care mai rămân.

– Bunicul a murit. La fel și bunica.

– Așa este, aprobă tatăl lui. Iar bunicul a rugat-o pe Alice să vină până aici și dacă se va dovedi că este fetiță cuminte, cu siguranță va primi ceva.

Luke se gândi pentru câteva clipe.

– Eu sunt un băiat cuminte. Eu ce primesc?

Jared îl mângâie pe cap.

– Vei primi o bătăiță bună dacă vei continua să pui astfel de întrebări! Ce-ar fi să lași jocul acesta deoparte? Curând va începe petrecerea și trebuie să te pregătești.

Băiețelul era vizibil mai bucuros.

– Da, da! Alice, mă vei ajuta?

– Nu, nu te va ajuta! spuse cu fermitate Jared. Alice mă va însoți puțin până afară. Vreau să vorbesc cu ea.

Despre ce oare? se întreba ea în timp ce-l urma în grădină.

– N-ar trebui să te superi pe Luke, spuse el. Are un mare talent să pună întrebări prostești.

– Dar nu m-am supărat, spuse ea în timp ce roșeața îi urca până în vârful urechilor.

Ce mult și-ar fi dorit să nu pățească asta! Întotdeauna faptul că roșea a dat-o de gol.

– Și era adevărat când ai spus că nu mă iubești?

Oh, Jared, se gândi ea, ce întrebare! Era oare orb? Chiar nu știa? Ce se aștepta să spună? Cât de mult și-ar fi dorit să știe ce gândește el. N-ar fi putut să spună da,

ar fi fost mult prea umilitor. Dar dacă ar fi spus, n-ar fi mințit. Ce ar putea să-i răspundă?

– Cred că știi ce simt pentru tine, spuse ea.

Jared încuviință încet.

– Am fost prima ta dragoste, dar nu și ultima nu-i așa? Încă mai simți ceva pentru mine, dar este doar atracție fizică. N-ai nici cea mai mică intenție să lași inima să-ți comande sentimentele pentru a doua oară, nu-i așa?

– Așa este, răspunse ea rece. Și mă bucur că știi. Asta era tot ce aveai să-mi spui?

– Pentru moment, da.

O privi lung și încruntat, după care se îndepărtă. Alice era dezamăgită. S-ar fi așteptat la mai mult. În schimb el acceptase fără nicio întrebare că nu-l iubea. Alice lăsă la o parte toate gândurile și intră în casă, întrebând-o pe doamna Bell dacă o poate ajuta cu pregătirile pentru petrecere. Însă menajera avea totul sub control, așa că a urcat în camera ei să se schimbe.

Nu după mult timp apăru și primul invitat. A fost o după-amiază amuzantă. Dizabilitatea lui Luke nu i-a afectat în niciun fel petrecerea. Jared organiza jocuri,

iar Luke adesea câștiga, dar nu pentru că-l lăsa altcineva, ci pentru că era isteț. Era așa de vioi în cârjele sale, că aproape era de necrezut. El spunea adesea că acestea erau picioarele lui și chiar așa era. Copiii au savurat muntele de mâncare pe care doamna Bell îl pregătise, după care au intrat în casă și Jared le-a cântat la pian, ei acompaniindu-l cu vocile lor. Alice stătea lângă ei și-i ghida în cântecele lor, iar când toate acestea s-au terminat, copiii au fost foarte dezamăgiți.

Dar Luke imediat a propus să se joace de-a v-ați ascunselea în grădină și toți au dat năvală acolo. Alice se ascunse și ea, dar a fost luată prin surprindere când Jared se ivi lângă ea.

– N-ar trebui să fii în același loc cu mine, protestă ea râzând, ar fi trebuit să fii pe cont propriu.

– E mult mai distractiv așa.

El își lăsă mâna să alunece ușor după umerii ei, trăgând-o mai aproape de el. Alice simțea că sângele îi alerga mai repede în vine.

– Ce vor crede copii, dacă ne vor vedea?

– Cui îi pasă? jubilă el, urmărindu-i conturul buzelor cu degetul. Ești o cântăreață bună, știai asta?

– Și tu un bun pianist, replică ea mulțumită de complimentul pe care tocmai îl primise.

– Vei cânta pentru mine într-una din nopțile care urmează?

– Nu cred! spuse ea roșind.

– Ești timidă? o întrebă el. N-ar trebui să fii. Cred că facem o echipă foarte bună împreună.

– Măcar am reușit să-i facem pe copii să se simtă bine în cele din urmă, spuse ea folosind intenționat un ton ușor. Sst! Cred că vine cineva!

– Există o singură cale să mă faci să tac, spuse Jared.

– Care ar fi aceea? Din...

Dar Alice nu reuși să spună mai mult. Gura lui o găsi pe a ei, totul fiind dat uitării.

Ea se arcui mai aproape de el, ținându-i capul cu mâinile, știind totuși că sărutul n-avea cum să dureze, însă bucurându-se de el. Când totuși se îndepărtă, ochii lui Alice sclipeau, iar el o privea cu un zâmbet pe față.

– Arăți de parcă ți-ar fi plăcut sărutul la fel de mult ca și mie.

– Tati, Alice! V-am găsit!

Vocea emoționată a lui Luke pătrunse în lumea lor,

determinându-i să se depărteze unul de celălalt.

– Nu contează, poți continua s-o săruți, le spuse el.

– Strengar obraznic ce ești!

Dar Jared zâmbea, și imediat ce fiul lui a plecat, a început s-o sărute din nou pe Alice. Însă de data aceasta a fost un sărut scurt.

– Dacă nu suntem atenți, chicoti el, va aduce întreaga echipă de copii aici. Nu știu ce crezi tu, dar mie nu mi-ar plăcea să fiu clovnul petrecerii.

Curând veni vremea copiii. Părinții lor apăreau rând pe rând pentru a-și lua puișorii, iar Alice făcut un ocol al piscinei până a ajuns la iarba din grădină și s-a așezat acolo, strângându-și genunchii sub bărbie. Întotdeauna îi plăcea să stea așa când vroia să fie singură cu gândurile ei, și avea destule la câte să se gândească în ziua respectivă. Dar nu trecuseră mai mult de câteva secunde de când ajunsese acolo când auzi vocea lui Jared. Se încruntă. Cu cine vorbea? Cu siguranță, nu cu Luke. La el n-ar fi țipat.

Se ridică și plecă grăbită către casă și mare i-a fost uimirea când îl văzu pe Tony. Înghiți în sec. Ce vroia oare?

– Nu, nu-i voi spune lui Alice că ești aici! murmură Jared. Nu vrea să te vadă – și se întâmplă să știu că ți-a spus clar asta. Așa că dispari de pe proprietatea mea acum, altfel o să-mi facă mare plăcere să te dau afară!

Alice veni în fugă.

– Jared, ce se întâmplă?

Apăru după colțul casei, practic intrând în ei. Cei doi se înfruntau ca niște tauri doar din priviri, iar în momentul o văzură, o ușurare se înscrise pe fața lui Tony.

– Alice, slavă Domnului! exclamă el. Vrei să mă scapi de acest maniac?

– Alice, nu te amesteca! o avertiză Jared, cu ochii aruncând flăcări.

– Vreau să vorbesc ceva cu Alice, spus Tony încrezător. Nu mă poți opri să fac asta.

– Oh, ba da, sigur că pot și o voi și face, îl amenință Jared. Nu ești binevenit aici vânătorule de averi.

– Pentru Dumnezeu, încetați! țipă Alice stând între ei. Apoi, pe un ton mai liniștit:

– Cred că trebuie să vorbesc cu Tony, Jared.

Gura lui Jared se îngustă și o săgetă cu privirea pe

Alice, apoi își mută privirea înapoi la Tony.

– Ok, dar numai cinci minute, nu mai mult. Iar apoi, privind-o pe Alice: cheamă-mă dacă ai nevoie

– Nu va avea, răspunse Tony stăpân pe situație.

Alice îl luă pe Tony de braț și-l îndepărtă de acel loc.

– Hai să mergem lângă piscină.

– Cine naiba se crede? mormăi Tony în timp ce se îndepărtau. Cu ce drept îmi interzice să te mai văd?

– Este casa lui, Tony, spuse Alice pe un ton liniștitor.

– Și tu ești iubita mea.

– Prietena ta, îl corectă ea.

– Încă mai sper să te fac să mă iubești.

Au ajuns la piscină și s-au așezat pe scaunele de pânză de acolo.

– Jared m-a auzit zicându-ți să pleci acasă, îl anunță Alice.

– La naiba! înjură Tony pe un ton ridicat. Dar nu există niciun motiv care să-l facă să creadă; n-a fost decât o dispută între îndrăgostiți, nu-i așa?

– Asta crezi tu că a fost?

– Cred că încearcă să ne despartă, spuse Tony.

– De ce crezi că ar vrea să facă asta?

– Pentru că vrea să se căsătorească chiar el cu tine.

Ea tresări.

– Nu începe iar cu asta, te rog. N-are sens să spui așa ceva. Eu nu-l interesez deloc.

– Ah, nu? spuse batjocoritor Tony. Atunci, poate îmi explici de ce l-am văzut sărutându-te nu cu mult timp în urmă.

Alice îngheță.

– Dar unde erai de ai văzut asta?

– Eram prin preajmă.

– Ne spionai cumva?

– Așteptam doar o ocazie să pot vorbi cu tine.

– Nu l-am invitat să mă sărute, dacă asta vrei să spui! se scuză ea.

– Dar nici nu te-ai opus.

Alice întoarse capul, impacientată.

– Nu cred că te privește ce fac eu.

El o prinse de bărbie și o întoarse cu fața la el.

– Te iubesc, Alice. Am venit aici împreună. Mă gândeam că am însemnat ceva pentru tine, totuși. Și aș fi însemnat dacă n-ar fi fost el.

– Pari foarte sigur de tine, spuse ea ironic.

– Chiar sunt sigur. Poți cumva să negi că n-ai fi petrecut fiecare clipă din timpul tău cu mine dacă nu ar fi fost Jared aici?

– Bineînțeles că nu, spuse ea. Dar oricum, asta nu înseamnă că m-aș fi îndrăgostit de tine. Nu ești tocmai tipul de bărbat pe care îl caut. Am fost întotdeauna prieteni, nimic mai mult și mi-ar plăcea să cred că așa vom rămâne. Dar dacă te gândești la altceva, te amăgești singur. Nu există acea magie între noi, acea scânteie. Și nu va exista niciodată.

– Și...există cumva această scânteie între tine și Jared? o întrebă el pe un ton revoltat.

– Nu! țipă ea, simțindu-se îndreptățită să-și nege propriile sentimente din moment ce nu erau împărtășite.

Tony o privi insistent aproape jumătate de minut, apoi o prinse de ceafă, trăgând-o către el. Alice încercă să facă față acestei porniri, iar când a sărutat-o n-a simțit nimic și imediat ce a observat că avea de gând să-și adâncească sărutul, s-a smuncit din brațele lui.

– Nu, Tony, protestă ea.

– Ba da, Alice, insistă el. Cred că am păstrat distanța

suficient de mult timp. Ar cam fi timpul să-ți dai seama cât sunt de serios.

– În legătură cu ce? spuse ea disprețuitor. Că mă iubești pe mine, sau moștenirea pe care o voi primi?

– În legătură cu tine bineînțeles, spuse el.

– Nu e uimitor, tipă ea, cum dintr-o dată am devenit obiectul dorințelor tale? Asta nu s-a întâmplat niciodată în Anglia. Sau o fi doar de la soare că nu realizez ce se întâmplă?

– Întotdeauna te-am iubit, Alice!

– Nu, nu este adevărat, îi contrazise ea răspicat. N-ai spus nimic până nu ai auzit de testamentul bunicului; abia atunci ai început să manifești un real interes.

– Alice, nu este adevărat, protestă el. Credeam că te-am convins deja de asta.

– Preferi să ignori ce simți pentru că banii înseamnă mult mai mult pentru tine decât presupusa dragoste pe care vrei să mi-o arăți. Poate ar trebui să-ți găsești o văduvă cu bani, nu crezi? Poate asta ar trebui să cauți. Poate...

– Alice, naiba să te ia!

O prinsese de umeri și începu din nou să o sărute.

Se purta ca un posedat, ca și cum printr-un sărut ar fi putut s-o facă să-l iubească.

Îl împingea de lângă ea, îl lovea furioasă în spate și pe umeri, fără niciun rezultat. Se simțea revoltată de atitudinea lui și nu-i venea să creadă că era același Tony care o ajutase în zilele de coșmar de după moartea mamei ei. Aceasta era o latură a lui pe care n-o cunoscuse niciodată și care nu-i plăcea deloc. O înspăimânta.

– Ajunge!

Brusc, auzi vocea lui Jared.

– Las-o în pace!

Tony se opri câteva secunde înainte de a-și relua atacul asupra gurii ei. Ei îi venea să vomite și luptă din toate forțele să se elibereze din strânsoarea lui. Exact cum s-a întâmplat n-ar fi putut spune, însă în câteva secunde Jared era între ei. Avea o expresie de om furios și își ținea mâna pe umărul lui Tony.

– Să nu cumva să îndrăznești s-o mai atingi pe Alice vreodată, mă auzi? Pentru că altă dată nu cred că o să scapi așa ușor.

Tony se holbă la el fără să spună nimic.

– Acum, ieși naibii de pe proprietatea mea, spuse Jared printre dinți, și nu te mai întoarce niciodată. Nu ești binevenit. N-ai fost niciodată și nici nu vei fi.

– Alice? încercă Tony s-o facă să reacționeze, însă ea îl privea cu repulsie, tremurând și întorcându-se cu spatele la el.

Tony se înroși de furie și se eliberă din strânsoarea lui Jared.

– Bine...ai câștigat, mormăi el, dar numai acum. Dar mă voi întoarce, de asta să fiți siguri.

El se îndepărtă, Alice neputând măcar să-l privească. Întreg corpul ei era tensionat, iar când Jared o atinse tresări.

– E în regulă, spuse el calm. A plecat. Apoi pe un ton mai tăios: nu ar fi trebuit să-l las să te vadă. Este vina mea.

– Nu, spuse ea. N-aveai de unde să știi – nici măcar eu nu m-am gândit la asta. Nu s-a mai purtat niciodată așa. Oh, Dumnezeule, a fost îngrozitor! Îmi este rău și acum.

– Hai să intrăm în casă, sugeră Jared încet.

Alice încuviință, și începură să meargă încet către

casă, refuzând totuși ajutorul pe care i-l oferea Jared, deși abia se ținea pe picioare.

– De ce a făcut-o oare? se întrebă ea. De ce m-a forțat când știa că nu-l iubesc? Nu l-aș fi iubit niciodată. Cred că singurul lucru pe care-l urmărea erau banii, exact cum ai zis tu. Nu știu ce altceva ar putea fi. Dar cu siguranță nu s-a gândit că așa mă poate face să-l iubesc, nu?

– Nu mai spun nimic de el, spuse Jared împăciuitor. Este bolnav. Nu merită nici măcar efortul de a te gândi la el.

O așează pe sofa și-i oferi un brandy. Băutura o încălzi și o alină puțin, tremuratul încetă, lăsându-se pe spate și închizând ochii. Dar tot ce putea să vadă era fața lui Tony când o săruta, putea să simtă și acum buzele lui fierbinți și moi, își imagina încă ochii lui plini de dorință și nu trecu mult până când tremuratul reveni.

– Alice.

Jared se așeză lângă ea, o trase lângă el, amabil și calm, mângâind-o pe cap și murmurându-i cuvinte reconfortante care reușiră s-o relaxeze treptat, determinând-o să vină mai aproape de el.

– Ești mai bine acum? o întrebă el după câteva minute.

Ea încuviință.

– Îmi pare rău.

– La naiba, nu-ți cere scuze. N-a fost vina ta.

– Ar fi trebuit să fiu în stare să mă descurc cu el, murmură Alice.

– Când cineva știe deja ce are de făcut, este destul de greu să-l faci să se răzgândească.

– Nu m-am așteptat niciodată ca Tony să se poarte așa, explică ea.

– Ce l-a determinat oare s-o facă, știi cumva?

Ea încuviință.

– Ne-a văzut sărutându-ne.

– Înțeleg, spuse el. Deci, gelozia a fost de vină?

– La fel de bine și furia, pentru că i-am spus că mi-am dat seama că doar banii îl interesează la mine și i-am sugerat să-și găsească o văduvă bogată.

Jared începu să râdă.

– Îmi place asta. Așadar, în cele din urmă te-ai trezit la realitate.

Alice încuviință.

– Ai scăpat în cele din urmă de el. Îmi imaginez că se va întoarce în Anglia acum că știe că nu există nicio speranță pentru el. Asta bineînțeles dacă nu va urma sfatul tău, spuse el râzând.

Ea zâmbi.

– Nu cred că sunt prea multe văduve bogate prin aceste locuri. Oricum, niciuna interesată de Tony, cu siguranță. E un gunoi!

Luke alese acel moment pentru a intra în cameră.

– Cine era omul acela, tati?

Jared zâmbi fiului său.

– Nimeni, dragul meu.

Alice se întreba cât de mult apucase să vadă. Cu siguranță, văzuse totul de la fereastra uneia din camere.

– De ce țipai? vru Luke să știe.

– Pentru că n-ar fi trebuit să vină aici, îi răspunse Jared pe un ton calm.

Luke încuviință.

– Nu părea foarte fericit când a plecat. De ce a venit?

– Pui prea multe întrebări. Hai, vino și stai aici cu noi și povestește-ne dacă ți-a plăcut sau nu petrecerea.

Timp de zece minute Luke vorbi încontinuu, apoi își

aminti brusc că trebuia să mai facă ceva. Jared îi dădu cârjele, iar băiețelul plecă fericit din cameră.

– Și ca să ne întoarcem la conversația noastră de mai devreme, spuse Jared, m-ar interesa să aud de ce m-ai făcut să cred că-l iubești pe Tony. Încercai cumva să-ți ascunzi adevăratele sentimente? Încă te mai vezi îndrăgostită de mine?

Capitolul 11

Alice făcu ochii mari.

– Jared Duvall, cum poți să te gândești măcar la așa ceva?

– Foarte ușor, zâmbi el.

– Ei bine, te pot asigura că nu este adevărat, spuse ea ferm.

Cu siguranță, n-o putea face să admită că-l iubește, când el nu arăta cel mai mic semn că i-ar împărtăși sentimentele.

– Așa că nu te flata singur convingându-te că te-am făcut să crezi asta doar pentru a-mi ascunde

sentimentele.

– Atunci, îl prosteai pe Tony?

Ea făcu o grimasă.

– Nu, nu-i așa. A știu de la început ce simt pentru el, dar a dorit să continue pentru că, ei bine, pentru că nu te plăcea.

– E reciproc, o întrerupse Jared.

– Și se gândea că ai vrea să te căsătorești cu mine.

Doamne cât era de rușinos! Alice și-ar fi dorit să nu fi început acest subiect niciodată.

– S-a gândit că și tu umbli după banii bunicului meu.

O expresiee uimită apăru pe fața lui Jared.

– De ce aș fi vrut banii lui Daniel? Am destui.

– Am încercat să-i spun asta.

– Și încă mai credea că umblu după asta?

Ea încuviință, nefericită.

– Și care ar fi reacția ta dacă te-aș cere în căsătorie? o întrebă Jared.

Alice înghiți în sec și încercă să-i evite privirea.

– N-aș crede că vorbești serios.

– De ce? se încruntă el.

– Pentru că știu că nu mă iubești. Nu m-ai iubit

niciodată. Doar ai încercat să afli cât mai multe despre mine pentru a-i putea da raportul lui Daniel. Numai eu, ca o proastă, mi-am imaginat mai mult decât era.

– Și mă mai iubești încă?

Ea își simți inima accelerându-și bătăile.

– Alice, uită-te la mine!

Cu un efort uriaș, întoarse capul spre el. Cât de uscată avea gura!

– Aștept!

– Da, este adevărat, șopti ea.

Ochii lui Jared se micșorară.

– Nu pari foarte sigură.

– Ba da, sunt!

Ea întoarse capul și și întări vocea.

– Sunt destul de naivă să mai simt încă asta, nu-i așa?

– De ce spuii asta? Ce e rău în a iubi pe cineva?

– E o protie atunci când cealaltă persoană nu simte la fel. Asta îi irosește viața.

– Și tu nu vrei să-ți irosească timpul, spuse el ironic.

Ea dădu furioasă din cap.

– Nici măcar nu știu de ce avem această discuție.

Doar dacă aceasta era modalitatea lui de a o face să

nu se mai gândească la Tony și la ce-i făcuse. Dacă era așa, a funcționat cu siguranță. Toate gândurile ei erau acum la Jared și la nimeni altcineva.

– Mi se pare interesant, spuse el.

– Ei bine, mie mi se pare plictisitor, minți ea. Cred că ar fi timpul să merg în camera mea.

Jared se ridică imediat și i oferi mâna pentru a o ajuta să se ridice, însă ea l-a ignorat și s-a îndepărtat fără măcar să se mai uite înapoi, deși îi simțea privirea sfredelindu-i spatele, și i-ar fi plăcut să se întoarcă și să-l sărute așa cum făcuse el mai devreme.

Odată ajunsă în camera ei, se întinse pe pat. Tot corpul ei striga după Jared, realizând că este o greșeală să-și refuze această plăcere. El doar aștepta un semn că asta și-ar fi dorit, de asta era sigură. Închise ochii și-și lăsă gândurile să zboare când auzi vocea voioasă a lui Luke care se pregătea de somn. Știa că este timpul să facă un duș, să se pregătească de cină și se ridică din pat. După ce fu gata, se duse direct în camera lui Luke, pentru a se asigura că adormise.

Acesta adormise repede și avea un chip angelic. Avusese o zi destul de ocupată. Alice se aplecă să-l

sărute și instantaneu auzi un zgomot – era Jared. Nu realizase că este încă în cameră.

Nu părea deranjată de faptul că Jared văzuse toată scena. Nu era un secret pentru el că-l plăcea foarte mult pe fiul lui. Cu un zâmbet de om mulțumit, el îi luă mâna și o conduse până jos. Părea să fie o schimbare subtilă în relația lor. Fie că era din cauză că Tony se îndepărtase de acum de ei sau doar pentru că sentimentele ei erau în schimbare, dar era prima dată de când venise când era împăcată cu Jared.

După cină, și-au băut cafeaua pe sofa și au mai vorbit aproape o oră. Apoi Jared s-a scuzat ca să se ducă să vadă ce face Luke, iar Alice se ridică și făcu o plimbare prin cameră dezmorțindu-și picioarele. La colecția de fotografii se opri și o ridică pe cea în care era ea și mama ei, simțindu-se dintr-o dată tristă. Dacă bunicul ei n-ar fi fost un încăpățânat și un încrezut, cu siguranță ele ar fi locuit aici. Așa, mama ei murise fără să cunoască vreodată luxul care i s-ar fi cuvenit – și toate acestea din cauza unui singur om. Alice puse fotografia la loc și o ridică pe cea a lui Daniel. Erau câteva asemănări între el și mama ei. Ambii aveau acea bărbie

proeminentă, aceeași față bronzată și aceeași expresie hotărâtă în ochi. Era o bătălie a caracterelor tari care în cele din urmă ar fi ajuns la o situație fără ieșire. Amândoi au avut de suferit din cauza încăpățânării care nu i-a dus nicăieri.

– Îmi e dor de el, spuse Jared privind poza peste umărul ei.

– Sper că nu te aștepți să-ți împărtășesc sentimentul? spuse ea rece.

– Ar fi cu siguranță o prostie să cred asta, spuse el încruntându-se.

– Încă nu pot să înțeleg cum a putut să-și îndepărteze propria fată de el atâta timp. Omul acesta nu avea oare deloc inimă? Tu, de exemplu, ai putea să-i faci asta lui Luke?

El dădu din cap.

– Să ne imaginăm că ar avea șaptesprezece sau optsprezece ani și ar comite un delict – o crimă poate. Ai putea să nu-i fii alături, sau să-l renegi?

– Ba i-aș fi alături, spuse Jared încet.

– Așa ar face orice părinte care ține la copilul lui, izbucni Alice. Îmi doresc câteodată, și mai ales acum, să

fi putut veni aici ca să-l cunosc mai bine. Mi-ar fi plăcut să-i spun tot ce gândesc.

– Ți-ar fi câștigat încrederea imediat, spusese Jared încrezător. Daniel a regretat cu siguranță ceea ce a făcut. Dacă ar fi putut să dea timpul înapoi cu siguranță nu ar mai fi făcut ceea ce a făcut.

Alice îl fixă cu o privire neîncrezătoare.

– Și ce l-a oprit să vină s-o vadă pe mama? Sunt sigură că tot ce aștepta era un semn de la el. Știu că în primii ani, în special după ce m-am născut, a încercat să-l vadă, dar el nici măcar n-a vrut să audă. A dovedit asta părăsind Anglia. Mesajul pe care-l lăsase în urmă era destul de clar și de evident.

– Era rănit și dezamăgit, deziluzionat de toate acele lucruri. A simțit că ea îl părăsise.

– Iar el n-a părăsit-o? spuse ea cu ochi întunecați.

Acum era destul de pornită, ochii îi scânteiau, iar obrajii i se înroșiseră. Era un subiect care o înfuria.

– N-avea nevoie cumva de cineva din familie în momente ca acela? Nu s-a gândit că și ea regereta ce făcuse? Nu și-a dat seama că avea nevoie de dragostea și de sprijinul lui?

– În acea vreme, el nu gândea așa, admise Jared, dar cu trecerea timpului se adâncea în depresia lui. Se întreba ca și cum ar fi fost întru totul vinovat. Nu uita că a fost și mamă și tată pentru o perioadă. Începuse să creadă că fusese doar vina lui, că n-o învățase regulile morale potrivite, că dacă ar fi fost un tată cum trebuia, ea cu siguranță n-ar fi rămas însărcinată cine știe cu cine.

– Să rămână însărcinată? întrebă Alice cu un gust amar. Asta a sunat ca și cum ar fi făcut sex doar de dragul sexului. Pentru numele lui Dumnezeu, îl iubea pe acel băiat! El a fost cel care n-avea valori morale. Nu a dat doi bani pe ceea ce simțea ea.

– Iar ea n-a văzut asta?

– A reușit s-o păcălească.

Jared îi răspunse, neîncrezător.

– Cu siguranță, o fată poate vedea dacă un bărbat este îndrăgostit de ea sau vrea doar s-o ducă în pat.

– Nu și dacă este înnebunită după el, iar mama era. El a rănit-o profund. N-a mai iubit niciun alt bărbat, după el.

– Nu-l poți învinovăți pe Daniel pentru asta, spuse

Jared cu răceală.

– Nu, oricum asta a fost doar între ei până a descoperi că este însărcinată. Așa că mai întâi a suferit când acea persoană a părăsit-o, apoi descoperirea că va avea un copil, și în cele din urmă trauma de a fi respinsă de propriul tată. Și când ai doar șaptesprezece ani, contează foarte mult.

Jared încuviință.

– Îmi dau seama.

– Și-i mai iei totuși apărarea lui Daniel? Tot ce pot să-ți spun este că fie nu ți-a arătat cum este de fapt, fie s-a prefăcut foarte bine.

– Cred că pot afirma că-l cunosc pe Daniel destul de bine, și cred că ar fi ceva ce ar trebui să vezi, ceva care te-ar putea determina să-ți schimbi atitudinea.

– Cum ar fi? întrebă Alice, încruntată.

El deschise un sertar din noptiera pe care stăteau fotografiile și scoase câteva scrisori pe care i le întinse. Alice se uită la el întrebătoare.

– Citește-le, spuse el.

– De la cine sunt?

– De la mama ta.

– Poftim? Mama nu i-a scris niciodată.

Alice răsuflă din greu.

– Daniel i-a scris și el.

– Nu! nu cred, spuse ea răspicat.

– Mi-e teamă că va trebui să crezi. Citește-le, Alice!

Erau trei scrisori în total. Prima data de doisprezece ani, când Alice avea zece ani. Venea ca răspuns la una din scrisorile lui Daniel. Indiferent ce întrebase el, răspunsul lui Gillian era scurt și crud.

" M-ai renegat complet, tată. Nu mai sunt fiica ta, iar Alice nu mai este nepoata ta. Nu vreau să te mai văd sau să mai aud de tine vreodată."

Alice simțea că se sufocă, dar deschise totuși și cea de-a doua scrisoare. Aceasta era primită cu câteva luni înainte de a veni Jared în Anglia.

" Ți-am mai spus și până acum, tată, că nu vreau nimic de la tine. Ai venit prea târziu."

Asta era tot. Alice îl privi pe Jared, care o urmărea atent. Ea era palidă, iar mâinile îi tremurau în timp ce

dădea încet din cap, nevenindu-i să creadă ce citea. Nu putea crede că mama ei scrisese acele cuvinte. Gillian spusese întotdeauna că Daniel nici măcar nu încercase să ia legătura cu ea. A treia și cea din urmă scrisoare data de acum un an, era chiar și mai crudă și mai sfidătoare.

" De ce îmi spui că nu te simți bine? Te aștepți să-mi fie milă? Eu n-am avut parte de așa ceva când am avut nevoie, și nici tu nu vei avea din partea mea. M-ai părăsit exact când aveam nevoie de tine. Ți-au trebuit zece ani până să faci prima mișcare – zece ani lungi. Ai măcar cea mai mică idee de ce mi-ai făcut? Dacă ai fi încercat măcar o dată în primul an, sau în al doilea sau poate chiar în al treilea să iei legătura cu mine, ți-aș fi răspuns cu siguranță. Aveam nevoie de sprijinul și de dragostea ta. Dar acum nu mai am. Mi-am refăcut viața și nu mai am nevoie de tine. Nu-mi mai scrie, pentru că nu-ți voi mai răspunde."

Până să termine de citit, o năpădiră lacrimile. Îi era greu să creadă că mama ei scrisese acele scrisori, că a

putut fi atât de ostilă, cu toate că tatăl ei era pe moarte. Oare atunci când a renegat-o a omorât orice fărâmă de compasiune în ea? Și de ce nu i-a menționat mama ei niciodată că-i scrisese? De ce?

– Așadar, vezi și tu acum, zise Jared încet, Daniel se schimbase. Nu era același om dur pe care-l știai.

Alice își mișcă puțin bărbia.

– Zece ani, ironiză ea. I-a trebuit zece ani.

– Da, din păcate, admise el, dar n-ar fi trebuit să fie prea târziu. Gillian s-a dovedit și mai neiertătoare decât el.

– Pentru că ea a fost cea mai rănită!

– Crezi că mama ta a fost îndreptățită să-i respingă ultima dorință de împăcare?

Alice se uită la mâinile ei.

– Nu întru totul. Iar apoi pe un ton mai ferm: dar pot înțelege de ce a făcut asta.

– Eu unul nu pot, spuse el. Nimeni n-ar trebui să țină ură atâta timp. Nici lui Daniel nu i-a venit să creadă că este așa de dificilă. De aceea m-a trimis pe mine acolo, să văd ce fel de femeie ajunsese.

– Și ce ai descoperit? întrebă Alice.

– Aparent o persoană iubitoare și grijulie, o femeie chiar amabilă. Dar pe dinăuntru era rigidă și rea. Am făcut tot ce am putut s-o conving să vină să-l vadă pe Daniel, dar rănile ei erau mult prea adânci, iar cicatricele nu se vindecaseră niciodată.

– Și chiar și așa, Daniel i-a scris din nou?

– O ultimă încercare, deoarece știa că nu mai are mult de trăit. A și plâns când a primit scrisoarea lui Gillian. Asta l-a distrus complet. A spus că ar fi fost mai bine să-ți fi scris ție și nu ei, însă i-am povestit că a avut grijă mama ta să te stârnească împotriva lui, așa că rezultatul ar fi fost același. În ultimile luni se închisese în el, medita cu orele, uitându-se la fotografiile voastre, dorind și sperând.

– Nu! țipă Alice! N-a fost vina mea.

– Chiar așa să fie? spuse Jared cu amărăciune. Trebuia să urmezi pașii mamei tale? N-ai fost curioasă? Nu ți-ai dorit niciodată să-ți vezi bunicul? N-ai avut tată, dar ai fi putut avea bunic, dacă vroiai!

– N-am vrut unul căruia nu i-a păsat de mine atunci când m-am născut, atunci când am fost mică, atunci când am avut cea mai mare nevoie de el. Și m-am

descurcat fără el până la urmă, n-am avut nevoie de ceea ce-mi oferea. Și pe un ton sfidător, adăugă: nu i-am simțit niciodată lipsa. În ceea ce mă privește, pentru mine nici măcar n-a existat.

Ochii lui se micșorară de furie.

– Atunci, de ce te-ai deranjat să-i scrii, spunându-i că Gillian a murit?

Alice dădu din umeri nepăsătoare.

– De fapt, mama a insistat că dacă i se întâmplă ceva, nici măcar să nu-l anunț.

– Atunci, de ce ai făcut-o?

Ea adoptă o atitudine indiferentă.

– Pentru că așa mi s-a părut drept.

– Și așa și este, spuse Jared răgușit. Nici măcar n-ai idee cât de mult l-ai mulțumit pe Daniel spunându-i asta. Nu faptul că a murit Gillian, bineînțeles, a fost distrus când a aflat, ci faptul că ai luat legătura cu el. S-a gândit că în cele din urmă vede o luminiță la capătul tunelului. Păcat că a murit câteva zile mai târziu. Dar măcar ai reușit să-i dăruiești un strop de fericire.

El îi luă brusc mâinile ale lui.

– Îmi pare rău, Alice, că te-am făcut să treci prin asta.

Dar m-am gândit că ai dreptul să știi.

– Îți pare rău? strigă ea smucindu-se de lângă el. Nu cred! Cred că ai avut o dorință perversă de a-mi arăta asta, de a mă privi în timp ce le citeam, văzându-mi durerea pe care o simțeam. Ce sperai să obții cu asta? Crezi că acum o voi vedea pe mama acum ca pe lupul din poveste și pe Daniel ca mielușeaua cea blândă?

– Nu!

El dădu din cap.

– Cunoscându-te cum te cunosc, nu mă voi gândi la asta niciodată. Ești la fel de încăpățânată cum era Gillian, și cum era și Dan. Sunteți toți trei alcătuiți pe același tipar.

– Așa este! spuse ea pe un ton certăreț. Ceea ce vreau să știu, este de ce nu mi-ai arătat aceste scrisori mai devreme?

– Am crezut că n-ai pregătirea necesară pentru a le citi.

– Și ce te-a făcut să crezi că acum sunt pregătită s-o fac? îl întrebă ea agresiv.

El ridică din umeri.

– Pentru prima oară de când ai venit aici nu ne-am

mai certat și te-ai simțit bine în compania mea, fiind aproape prieteni.

– Dar nu vom mai fi de acum încolo, spuse Alice serioasă. O să merg sus în camera mea, Jared. Am multe la care să mă gândesc.

– Ca de exemplu la ce? se încruntă el.

-La scrisorile mamei.

– Nu poți schimba ce s-a întâmplat.

– Mi-aș fi dorit să-mi fi spus, sublinie Alice.

– Ar fi contat cu ceva? I-ai fi scris cumva lui Dan sau ai fi trecut de partea ei și ai fi aprobat-o în tot ce susținea?

Alice își umezi buzele.

– De fapt, cred că a exagerat puțin. Ar fi putut găsi o cale mult mai politicoasă pentru a-i spune că nu este interesată de ce-i oferea. Sau să nu-i fi răspuns deloc, dacă n-avea de gând să-l ajute. Ar fi fost mult mai bine așa.

– Ar fi fost, e adevărat, aprobă el.

Alice încuviință.

– Noapte bună, Jared.

– Noapte bună, Alice.

El afișă o atitudine dură. Când privi înapoi din dreptul ușii, el așeza deja scrisorile la locul lor, după care ridică fotografia lui Daniel pentru a o studia intens. Chiar îl iubise pe acel om, se gândea Alice, și în adâncul inimii își dori pentru prima dată să-l fi cunoscut. Urcă încet scările. Își dădea seama că exista o latură a lui Daniel pe care n-o cunoscuse, diferită de ceea ce-i spusese mama ei. Regretase din tot sufletul că își îndepărtase fiica de el, însă a reacționat mult prea târziu pentru a mai putea face ceva. În camera ei a închis ușa, și-a scos hainele, s-a strecurat între așternuturi uitându-se pe tavan mult timp după aceea. Cât trebuie să fi fost de oribil să mori cu gândul că propria ta fiică te urăște, și că niciodată, dar absolut niciodată în douăzeci de ani nu s-a gândit să-l ierte! În tot acest timp, Daniel a trăit înconjurat de dezamăgire și disperare. Și-a găsit fericirea alături de Mary, dar chiar și așa, în cele din urmă tot singur a fost când a murit.

A trecut ceva timp până când Alice reuși să adoarmă, iar în dimineața următoare se trezi tristă și nu știa de ce. Apoi memoria îi reveni brusc, și odată cu ea o furie și mai adâncă față de Jared. El ar fi trebui să le fi spus

atunci când venise în Anglia cine era și ce vroia de fapt. Poate atunci ar fi putut s-o convingă pe Gillian să-l vadă pe Dan. Legătura s-ar fi refăcut poate. Și de ce reacționase mama ei în felul acesta? Alice devenea oare mai tolerantă? Daniel meritase tot ce i se întâmplase, nu-i așa?

Se ridică din pat, făcu un duș și coborî la masă. Luke mai era încă acolo, însă Jared plecase la serviciu.

– De ce trebuie să plece? se plângea Luke. De ce nu poate sta acasă cu mine?

– Pentru că trebuie să câștige bani. Casa acesta costă destul de mult să poată fi întreținută, și mai sunt și taxele tale școlare.

– Dar nu mai trebuie să merg la școală, insistă Luke.

– Ar fi destul de plictisitor dacă n-ai mai merge, sublinie Alice.

– Mă bucur că ești aici, spuse el zâmbind. Îmi place de tine, Alice.

– Și eu te plac Luke. Ia spune, ți-a plăcut petrecerea?

El încuviință, entuziasmat.

– Ce vrei să facem azi?

– Putem merge la plajă?

Ea dădu din cap.

– Nu, fără tati. Mi-a lăsat instrucțiuni precise în legătură cu asta.

Luke se supără puțin, dar îi trecu repede.

– Mă vei ajuta să construiesc o navă spațială din Lego?

Alice încuviință.

– Iar apoi ne vom juca în piscină cu noua mea minge; e imensă, ai văzut-o?

– Da, am văzut-o, afirmă ea.

– Mi-ar plăcea să mergem la piscină mai întâi, dar tati spune că n-ar trebui să înot imediat după ce am mâncat, de ce?

– Pentru că ar putea să te doară stomacul.

– Oh, spuse el, nu mi-ar plăcea.

Era un copil ușor de mulțumit, deloc răsfățat sau cocoloșit, cum ai putea să crezi că este un copil aflat în situația lui, Alice abia atunci realizând cât de mult dusese lipsa tatălui ei. Mama ei făcuse tot posibilul, dar n-a fost suficient. În aceeași situație era și Luke, numai că el avea nevoie de o mamă. Jared ar trebui să se recăsătorească și să-i aducă o mamă acum cât nu era

prea târziu. Dar era surprinzător cât de mult putea s-o doară acest gând.

După micul dejun au construit nava spațială, au înotat în piscină, au luat un prânz ușor și în cele din urmă Luke s-a dus în camera lui să se odihnească. Alice ieși în grădină – și suferi șocul vieții ei când îl întâlni acolo pe Tony, care sări din spatele tufișurilor, luând-o de mână și târând-o până la mașina lui.

– Tony, ce faci? Dă-mi drumul! Dă-mi drumul!

Dar strânsoarea lui nu slăbi deloc, și îndată ce a urcat-o în mașină, a pornit cu viteză mare. Alice se temea pentru siguranța ei.

– Unde mă duci?

– Trebuie să vorbim, răspunse Tony. Undeva unde nu vom fi deranjați. Mi-a ajuns cât și-a vârât Duvall nasul în treburile mele.

– Nu cred că avem despre ce vorbi, spuse Alice. Ți-am spus tot ce aveam de spus ieri.

– Ai spus ce vroiai să spui, eu unul nu prea am apucat să vorbesc.

El vira ca un nebun de-a lungul drumului, aproape pierzând controlul. Alice închise ochii și se ținu bine de

locul în care era. A riscat chiar să-i arunce o privire trecătoare câteva secunde mai târziu, iar el zâmbea ca un maniac, bucurându-se de ceea ce făcea, părând aproape posedat. Putu să simtă miros de whisky în respirația lui, determinând-o să înghită în sec. O să fie chiar norocoasă dacă va scăpa vie din asta. Dar nu se știe prin ce minune, au ajuns întregi la baza muntelui, iar Tony a continuat să conducă până când au găsit un loc mai retras și Tony a oprit motorul, întorcându-se cu fața către ea.

– Ce trebuie să fac, Alice, ca să te conving că te iubesc?

– Nimic, spuse ea.

Ochii lui se îngustară.

– Adică mă crezi?

– Arăt chiar așa de credulă? întrebă ea. Nu te voi crede niciodată. Niciodată.

Fața lui se strâmbă de furie.

– Ți-a plăcut sărutul meu, până a apărut șobolanul acela de Jared.

– Pe naiba, mi-a plăcut! M-ai făcut să mi se facă greață, Tony, știai asta? Mă revolți. Îmi doresc să nu te

fi adus aici cu mine!

El zâmbi strâmb.

– Dar ai făcuto și nu vei scăpa așa ușor de mine. Este adevărat, Alice, tot ceea ce vreau de la tine sunt banii tăi, aș putea foarte bine să admit asta. O mică moștenire care m-ar aranja pentru restul vieții. Chiar mi-ai plăcea să-mi petrec tot restul vieții aici. Să te am pe tine ca soție, Blue Vista să fie casa mea. Îl vom scoate curând pe Duvall din casă. Îl vom da în judecată și vom demonstra că l-a păcălit pe bunicul tău.

Alice era palidă.

– Tony ești nebun! N-am nici cea mai mică intenție să mă mărit cu tine și nici nu mă poți obliga să fac asta.

– Nu, bănuiesc că nu, admise el surprinzător. Dar în acest caz, aș vrea cu siguranță să împarți banii cu mine. Și dacă nu vei fi de acord cu asta, știi ce am de gând să fac?

Făcu o mică pauză în timp ce ea îl privi cu groază.

– Mă voi asigura că fiul lui Jared va avea un accident.

Alice era stupefiată.

– Nu poți face asta! Nu vei scăpa niciodată, dacă Luke va păți ceva. Și pe lângă toate, ce faci tu se

numește șantaj.

– Așa, ridică el din umeri, ce înseamnă acest copil pentru mine? Nimic, doar că stă în calea moștenirii unor bani.

Buzele lui se subțiară.

– Nimeni nu-i poate moșteni în afară de tine. Blue Vista ar trebui să fie doar a ta. Totul este al tău. Și vreau să împart asta cu tine.

– Ești nebun! țipă ea. Nu ești în toate mințile! Du-mă imediat înapoi!

– Nu, până nu vei accepta.

Ea își ridică bărbia.

– Niciodată!

– Nu-ți pasă de ceea ce ar putea să pățească Luke?

– Nu vei îndrăzni să-i faci rău.

– Nu? Așteaptă, și vei vedea.

– Nu te cred, Tony. Aberezi. Cred că vrei banii, dar nu cred că vei îndrăzni să-i faci ceva lui Luke. Este mult prea riscant și vei fi prins. Cel puțin, eu o să știu că tu ești cel care i-a făcut ceva lui Luke.

– Nu te îngrijora, voi avea grijă ca nimeni să nu mă suspecteze vreodată. Va părea un accident, nu se va

gândi nimeni că eu sunt cel implicat. Am plănuit deja totul. Numai tu mă poți opri.

Alice abia putea să respire. Nu vroia să-l creadă, dar părea atât de sigur pe el. Clătină neîncrezătoare din cap.

– Tony, ce te-a apucat? Ai înnebunit? Chiar sunt banii atât de importanți?

– Pentru mine, da.

– Dar există posibilitatea să nu moștenesc mulți.

– Ba vei moșteni, spuse el încrezător.

– Vreau să mă duci înapoi, spuse ea.

– Cum rămâne până la urmă, vom face jumătate-jumătate sau fiul lui Duvall...?

– Am nevoie de timp pentru a mă decide, spuse Alice.

Tony se încruntă.

– Ar trebui să fie o decizie simplă.

– Ei bine, nu este! se plânse ea.

– Ai de gând să-i spui lui Duvall? o întrebă el suspicios.

– Nu, spuse ea. Îți promit.

– Ai face bine să n-o faci, sau s-ar putea s-o pățești și

tu.

Alice închise ochii și se lăsă pe spătarul scaunului. Nu-i venea să creadă că acesta era Tony pe care-l cunoștea. Spre norocul ei, Tony porni mașina și începu să urce muntele. O lăsă în fața porților, apoi plecă.

– Nu uita, au fost ultimele lui cuvinte. Nici măcar un cuvințel lui Duvall!

Capitolul 12

În drumulspre casă, prima persoană pe care a întâlnit-o a fost Jared. Părea s-o aștepte și era extrem de furios.

– Unde naiba ai fost? o întrebă el.

Alice înghiți în sec. De parcă n-ar fi trecut prin destule cu Tony în seara aceea, ca să-l mai suporte și pe el acum.

– Afară, spuse ea.

– Cu Tony, vânătorul de averi?

Făcu ochii mari de uimire. De unde știa?

– Și dacă aș fi fost, care e problema ta?

– Dumnezeule, se răsti el, sper să mă fi înșelat. M-am gândit că te învățaseși minte. Ce se întâmplă?

– Ce vrei să spui prin ce se întâmplă? Tony este prietenul meu. De ce să nu-l văd?

– Nu mai târziu de ieri a încercat să te răpească! izbucni el supărat.

– A încercat să mă sărute, îl corectă ea.

– Împotriva dorinței tale.

– O fată își poate schimba atitudinea.

Alice se întrebă dacă să-i spună sau nu lui Jared ce se întâmplase și că Tony o amenințase. Dar dacă Tony doar glumea? Cu siguranță, nu putea vorbi serios! El nu era așa. Trebuia să vorbească cu el, să știe exact la ce se gândea. Băuse. Poate că nu știa ce spune. Se simți dintr-o dată ușurată. Asta era, cu siguranță. A fost doar de fațadă. Trebuia să meargă să-l vadă cât mai curând și totul va fi în regulă. Vor râde cu siguranță de ce făcuse și cu siguranță își va da seama cât de prost a fost purtându-se așa.

– Ar trebui să mergi la un control la cap!

Apoi, Jared continuă:

– Tony umblă doar după banii tăi, nu după tine, mă

gândeam că am căzut de acord în legătură cu asta.

– N-am nici cea mai mică intenție să mă mărit cu el, protestă ea. Dar asta nu înseamnă că nu mă pot vedea cu el acum sau mai târziu.

– Ce mai vroia de data asta? o întrebă el fără menajamente.

– Să-și ceară scuze pentru ziua de ieri, minți ea.

– Ceea ce eu nu cred, spuse el. Ești la fel de palidă ca o fantomă. Tipul te-a supărat din nou.

– Tu mă superi, ripostă ea. Tu ești cel care a stricat lucrurile între mine și Tony. Chiar de la început te-ai amestecat.

– Pentru că eu l-am văzut așa cum tu n-ai reușit. Este un pierde-vară, și ar fi timpul să-ți dai seama de asta. Am crezut că după ziua de ieri totul se va termina. Poate îmi spui și mie ce are de te atrage mereu și mereu?

Alice închise ochii.

– Destul. Nu trebuie să-ți mai răspund la nicio întrebare.

Trecu pe lângă el și urcând scările spre camera ei, îl întâlni pe Luke, care părea înspăimântat.

Ar fi vrut să spună ceva dacă Jared nu l-ar fi chemat

jos. Închises ușa dormitorului și se rezemă de ea respirând cu greutate și dorindu-și din toată inima să nu fi venit aici niciodată.

Un zgomot ușor la ușă reuși s-o trezească. Așa că deschise ochii și se ridică. Nu dormea de fapt, doar încerca să se relaxeze deși nu era un lucru ușor având atâtea lucruri la care să se gândească. Ciocănitura se auzi din nou. N-avea cum să fie Jared, el n-ar fi ciocănit așa de ușor și nici n-ar fi așteptat ca ea să răspundă. Ar fi dat năvală în camera ei și ar fi spus ceea ce avea de spus.

Traversă camera și deschise ușa, iar în fața ușii era Luke, care avea un aer trist și aproape plângea.

– Luke!

Alice se lăsă pe vine pentru a fi la înălțimea lui.

– Ce s-a întâmplat?

Văzând că nu-i răspunde, îl invită în camera ei.

– Haide, intră. Vino și așază-te..

El făcu cum i se spusese, adâncindu-se într-un scaun. Alice îi luă cârjele și le rezemă de perete, apoi se așeză pe marginea patului pentru a-l asculta.

– Este vina mea, șopti el.

Alice se încruntă.

– De ce spui că este vina ta? În legătură cu ce anume?

– Pentru că a țipat tati la tine!

Buzele lui Luke începură să tremure, iar lacrimile îl năpădiră.

– Cum crezi că se poate întâmpla din cauza ta? întrebă ea luându-i mâinile mici între ale ei.

– Pentru că ... pentru că i-am spus că ai ieșit cu omul acela.

– Cu Tony? se încruntă Alice. De unde ai știut?

– Pentru că te-am văzut.

El îi privi mîinile.

– Mă uitam pe fereastra dormitorului când te-am văzut plecând. Era același om care a fost și ieri aici, nu-i așa?

Ea încuviință.

– Nu mi-am imaginat că tati va veni imediat. M-a întrebat la telefon unde ești iar eu i-am spus, numai că atunci când te-ai întors a început să țipe la tine. Nu cred că-i place să te vadă întâlnindu-te cu acel om. Lacrimile îi cădeau din abundență acum.

– Este vina mea, îmi pare rău Alice.

Alice se lăsă în genunchi și-l strânsese tare în brațe.

– Nu contează, chiar nu contează. Nu sunt supărată. Iar tati a țipat pentru că nu i-am spus unde plec, nu pentru că acea persoană era Tony. Ai făcut ce trebuia spunându-i. S-ar fi îngrijorat dacă n-aș fi ajuns la timp acasă.

– Chiar am făcut ce trebuia?

Luke o privea cu neîncredere, lacrimile șiroindu-i pe obraji.

– Bineînțeles, îi zâmbi ea, și n-ar mai trebui să-ți faci griji din pricina asta de acum încolo, da?

El încuviință, deși nu părea foarte sigur.

– Nu-ți vine să plângi când îl auzi pe tati țipând?

– Ba da, admise ea. Chiar și atunci când ești mare și pretinzi că ești curajos și nu lași pe nimeni să vadă că ești supărat, tot îți vine să plângi din când în când.

– Mi-aș dori să fiu mare, spuse el.

– Oh, Luke, mumură ea ținându-l strâns în brațe. Vei crește destul de curând.

Luă o batistă și-i șterse lacrimile. Văzând că nu pare deloc supărată, Luke se înveseli repede.

– Vii să mă ajuți la puzzle? o întrebă el.

– Bineînțeles că voi veni, răspunse Alice și au plecat din cameră împreună.

Chiar înainte de a se apropia ora ceaiului lui Luke pe care aceste îl bea de obicei în bucătărie cu doamna Bell, Alice ieși puțin în grădină, lângă piscină, pentru a se odihni la umbra unui copac rămuros. Închise ochii și ascultă cântecul păsărilor și susurul apei care venea de pe munte. Ar fi trebuit s-o liniștească, dar nu se întâmplă.

Nu putea să se gândească la altceva decât la amenințările lui Tony. Era sigură că nu vorbise serios, dar dacă totuși ...? Dacă l-ar răni pe Luke? N-ar putea niciodată să și-o ierte. Și nici Jared n-ar ierta-o dacă fiului său i s-ar întâmpla ceva. Consecințele o puneau pe gânduri. Trebuia să-i spună lui Jared. Nu conta că trebuie să aștepte să vorbească din nou cu Tony; ar putea fi prea târziu.

Se hotărâse, așa că putea să se relaxeze și să închidă ochii, adormind. Când se trezi, îl găsi pe Jared privind-o. De cât timp era oare acolo? Avea un nod în stomac doar gândindu-se că Jared a stat și a privit-o. Părea destul de serios, ceea ce n-o lăsa pe Alice să

ghicească ce dispoziție avea.

– Cât este ceasul? întrebă ea.

– Va fi în curând timpul pentru cină, îi răspunse el. Luke aproape s-a culcat. Dar înainte de a te pregăti, vreau să-ți spun ceva.

– Și eu am ceva să-ți spun Jared. Trebuie să-ți spun chiar acum. Când...

El ridică mâna.

– Ascultă-mă pe mine mai întâi. Luke mi-a spus că și-a cerut scuze pentru că mi-a spus ce nu trebuia.

Jared făcea un efort pentru a-și găsi cuvintele potrivite.

– Cred că este de datoria mea să-mi cer și eu scuze. Ai dreptul să-ți alegi prietenii fără aprobarea mea. Nu este de competența mea să mă amestec. Ce zici, facem pace?

Zâmbetul pe care îl afișă fu suficient pentru a-i face inima să bată mai repede și era mare păcat că avea să i-l întunece cu ce avea să-i spună.

– Sunt de părere că, începu ea încet, atunci când vei auzi ce am de spus. te vei răzgândi.

Jared se încruntă, dar nu spuse o vorbă, așteptând ca

ea să continue.

– Este vorba de Tony.

El se înroși.

– El...el...

Alice înghiți în sec. Cum putea să concluzioneze amenințările lui Tony? Probabil ar fi fost mai bine dacă ar fi început cu începutul.

– Ei bine, n-am mers cu el de dragul de a-l însoți.

Jared avea aerul unei persoane care dorea să știe mai multe.

– M-a forțat. A venit aici și m-a târât până la mașină.

El își ridică bărbia cu o expresie înfricoșătoare.

– Continuă!

– Ai avut dreptate, în tot acest timp. Tot ce urmărește sunt banii pe care crede că o să-i moștenesc.

– Așadar, ți-ai revenit în fire?

– Nu. Ba da! Nu înțelegi. Mă șantajează...

– În ce sens? se crispă Jared.

– Păi, mai întâi de toate, dacă nu mă voi mărita cu el, să-i dau jumătate din banii pe care crede că o să-i moștenesc. Și dacă nu voi fi de acord cu asta, va ... Alice își umezi buzele pentru a putea continua,va avea grijă

ca Luke să aibă un ... accident.

Jared tresări.

– Mi-a amenințat fiul?

Vorbea ca și cum nu-i venea să creadă ce auzise.

Alice făcu o grimasă, foindu-se în scaunul ei.

– Nu cred că a vorbit serios. Era beat.

– Este mai mult decât suficient că a spus-o! se răsti Ton, palid și cu ochi strălucitori.

– N-aveam de gând să îți spun, îi mărturisi Alice cu sfială. Aveam de gând să mă mai întâlnesc cu el încă o dată. Sunt sigură că vorbea așa din cauza băuturii.

– Dacă va atinge doar un fir de păr al lui Luke, îl voi omorî, răcni Jared strângând pumnii. Mi-am dat seama din prima clipă de când l-am văzut că nu prezintă încredere.

– Este vina mea.

Lui Alice îi venea să plângă.

– Ai dreptate, naiba să te ia, este numai vina ta! răbufni el. De ce nu ți-ai dat seama ce om era înainte de a-l aduce aici?

Ea dădu din cap, strângând din buze.

– S-a schimbat, murmură ea.

– Lupul nu-și schimbă năravul, chiar dacă își schimbă blana. Ești mult prea naivă și încrezătoare. Cu siguranță, se simțea deja învingător!

Jared închise ochii.

– Ce ai de gând să faci? se hazardă ea să întrebe.

El o privi cu ochi mijiți.

– Uită-te și așteaptă. Primul gând a fost să mă duc la el și să-l iau la întrebări, dar acum cred că nu este atitudinea pe care trebuie s-o adopt. Bănuiesc că te-a făcut să-i promiți că nu-mi vei spune nimic.

Ea încuviință.

– Și nici nu i-am spus clar că n-o să-i dau bani. I-am spus că am nevoie de timp să mă gândesc.

– Foarte bine, asta îmi va lăsa timp să-mi pot pune în aplicare planurile.

Alice se ridică.

– Cred că o să merg să mă schimb pentru cină, spuse ea.

Abia înintase câțiva metri când auzi vocea lui Jared:

– Alice, nu te învinovățesc.

Dulce eliberare.

– Dar ai dreptate, spuse ea. Dacă nu l-aș fi adus pe

Tony cu mine. nu s-ar fi întâmplat nimic.

– Nu se va întâmpla nimic, spuse el cu convingere. Mă voi asigura de asta. Îl voi supraveghea pe Tony îndeaproape. Iar atunci când vei fi doar tu cu Luke, ai grijă să nu-l scapi din ochi.

Ea încuviință.

– Bineînțeles.

– Iar acum, nu văd niciun motiv pentru care n-am putea face pace.

– Mi-ar plăcea, murmură ea. Îți mulțumesc, Jared, că nu ești prea supărat pe mine.

– Nu este vina ta.

Nu-i venea să creadă că este atât de înțelegător, totul desfășurându-se în liniște timp de câteva zile. De asemenea, Alice nici n-a auzit și nici nu l-a văzut pe Tony pe acolo, iar Jared nu spunea nimic, deși era sigură că făcuse tot ceea ce era necesar pentru a-l proteja pe Luke.

El și-a luat chiar câteva ziele de concediu pentru a merge în călătorii cu vaporul și mașina, pentru a pescui și pentru scufundări, Luke însoțindu-i peste tot. Nu-l pierdeau din ochi nici măcar o secundă. Iar Luke a avut

o vacanță minunată, ceea ce l-a determinat să protesteze vehement când a venit vremea de a merge din nou la școală.

– Vei fi tot aici când mă voi întoarce acasă? o întrebă el pe Alice în timp ce aceasta se apleca peste geamul mașinii pentru a-i da un ultim sărut.

Jared răspunse în locul ei.

– Da, va fi tot aici.

Ea rămase surprinsă de fermitatea tonului lui când spusese asta. Casa era goală după plecarea celor doi, Alice învârtindu-se fără rost prin ea. În tot acest timp, nu mai auzi de Tony, ceea ce a determinat-o să creadă că amenințările lui au fost doar vorbe goale, că o făcuse sub influența acoolului. Totuși, era mult mai liniștită că Luke părăsise insula. Se simțea amenințată atâta timp cât el mai era încă acolo. Acum se putea relaxa și profita de timpul ei împreună cu Jared.

Dar nu era chiar atât de ușor. Fără Luke, se simțea vulnerabilă. Îl iubea pe Jared, n-avea nici cea mai mică îndoială, însă el nu-i împărtășea sentimentele. O plăcea, se gândea ea, dar era amabil doar de dragul lui Daniel. Vroia să-i facă cele trei luni de ședere aici plăcute,

pentru că știa că asta ar fi vrut Daniel.

În zilele care au urmat flirta cu ea și o tachina, Alice crezând uneori că era chiar serios atunci când simțea că săruturile lui erau mai pasionale, atunci când o ținea de parcă nu i-ar fi dat drumul niciodată, dar întotdeauna se dezlipea imediat de ea iar în clipa următoare vorbea despre cu totul altceva, de parcă nimic nu se întâmplase.

Într-o dimineață, Alice se hotărî să meargă pe insulă pentru a-și căuta ceva de lucru și chemă un taxi. Și-a petrecut întreaga dimineață pe insula Sf. Helena, mergând pe la hoteluri și saloane de frumusețe, însă fără succes. Era dezamăgită și obosită, întrebându-se ce să facă în continuare. Mai multe dintre hoteluri i-au luat datele spunându-i că o vor suna atunci când vor avea nevoie de ea, însă ea se îndoia că o vor face.

A luat prânzul într-unul din restaurantele hotelurilor la care a fost și aproape terminase de mâncat când l-a văzut intrând pe Jared, dar nu singur, ci însoțit de o blondă frumoasă, cu un păr mult mai blond decât al ei. Gelozia o copleși, încercând totuși să ascundă acest fapt, însă ochii ei se îndreptau adeseori în direcția celor

doi, până când a zărit-o Jared.

Ochii lui s-au mărit de uimire, însă a venit imediat lângă ea, scuzându-se în fața însoțitoarei lui, care-i privea cu interes.

– Alice, ce cauți aici? o întrebă el așezându-se pe scaunul liber de lângă ea.

– T ce crezi că fac? ridică ea din umeri.

– Vreau să spun – ei bine, de ce? De ce nu mi-ai spus că o să vii aici? Am fi putut lua prânzul împreună.

– Cred că prietena ta ar fi fost dezamăgită.

Alice aruncă o privire blondei care-i urmărea cu privirea.

– Suzy? zâmbi el cald. Hai, vino s-o cunoști. Ia-ți și cafeaua cu tine. Este o fată drăguță. O să-ți placă.

Îi luă ceașca, iar Alice nu mai putu face altceva decât să-l urmeze.

– Suzy, îmi face plăcere să ți-o prezint pe Alice Alexander, fata despre care ți-am vorbit, spuse Jared făcându-le cunoștință.

Alice era uimită. Au mai vorbit de ea până acum?

– Alice, ea e Suzy. Va veni la cină în seara asta.

– Încântată să te cunosc, Alice, spuse fata

întinzându-i mâna.

Alice făcu un efort pentru a-i întoarce zâmbetul în timp ce au dat mâna, apoi așezându-se lângă ei, însă vestea lui Jared o devastase. Suzy avea să vină la cină! De ce? Cine era? O nouă iubită? Una veche? Cine?

– Încă nu mi-ai spus de ce ești aici, insistă Jared, ușor încruntat.

Poate credea că vizita ei avea de-a face cu Tony?

– Păi, căutam ceva de lucru, spuse ea. Mă simt pierdută, acum că Luke s-a întors la școală.

El se înseninã.

– Doamne, Alice! Aș fi putut cu ușurință ...

– Nu! îl întrerupse ea. Vroiam să găsesc ceva prin propriile puteri.

– Și ai avut noroc?

Ea se întunecă și clătină negativ din cap.

– Cu toate că au fost câțiva care mi-au luat datele.

– Aș fi putut să te ajut, adăugă el.

– Nu, mulțumesc.

– Este destul de independentă, comentă el zâmbindu-i lui Suzy.

– Și de ce nu, spuse fata. Eu o susțin.

– N-ar trebui să știu și eu când deveniți feministe? suspină el.

– Nouă, fetelor, ne place să nu datorăm nimic nimănui, nu-i așa, Alice?

Ochii neobișnuiți de cenușii ai blondei erau mari și sinceri când pusese întrebarea. Alice încuviință, întrebându-se în același timp ce tip de relație îi unea pe cei doi. Era ușor de observat că ochii ei erau ațintiți asupra lui Jared, de care era evident atrasă. Dar ce fată nu ar fi? se întrebă ea. Își termină cafeaua.

– Cred că mă voi retrage acum, vă rog să mă scuzați.

Dar Jared nici nu vroia să audă.

– De ce te grăbești? Unde vrei să mergi? o întrebă el.

– Acasă, spuse ea dând din umeri. Se pare că am irosit toate variantele.

– Atunci, mai stai și mai bea o cafea cu noi, după care o să te duc eu acasă.

– Dar ...

Ochii lui Alice se opriră asupra celeilalte fete.

– Nu uita ce avem de făcut, îl avertiză Suzy.

El încuviință.

– Măcar lasă-mă să-ți găsesc un taxi, Alice.

Alice se întreba ce putea să însemne remarca enigmatică a lui Suzy. Ce aveau de gând să facă? Însă cedă.

– Bine.

Acceptă încă o ceașcă de cafea, stând și ascultându-i în timp ce mâncau. Suzy îi vorbea lui Jared de familia ei, ceea ce era evident că tocmai se întâlniseră. Dragoste la prima vedere? se întreba Alice, fiind din ce în ce mai rece. Se simțise ușurată când au terminat de mâncat, fiind imediat însoțită de Jared la un taxi, plătindu-i-l până acasă.

– Ne vedem mai târziu, spuse el cu un zâmbet cald, dar nu suficient pentru a topi gheața care cuprinsese inima lui Alice.

Ea încuviință, însă el se încruntă văzând nefericirea din ochii ei, însă nu ghici motivul. Dar era prea târziu să mai spună ceva, deoarece șoferul pornise. Când a ajuns acasă, toate cele întâmplate o bântuiau pe Alice, care și-ar fi dorit ca în acel moment să nu fi locuit cu el. Se întreba dacă Tony mai era încă pe insulă. O fi plecat acasă? Nu-l văzuse când a fost la hotelul lui în căutarea unei slujbe, dar asta n-avea de ce s-o surprindă, putea fi

la plajă sau în altă parte.

Se înroșea numai când se gândea la el. Nu mai era cu siguranță aceeași persoană pe care o cunoscuse în Anglia. Ori nu-l cunoscuse atât de bine pe cât credea și aceasta era de fapt firea lui? Rămâneau însă întrebările. Cine ar fi putut s-o lămurească? Dar cel puțin nu și-a dus la îndeplinire amenințările, fapt pentru care-i era recunoscătoare. Cele câteva zile rămase din vacanța lui Luke au fost extrem de tensionate pentru ea.

Era timpul să facă un duș și să se schimbe pentru cină. Jared nu sosise încă, însă el n-avea oră fixă, ceea ce n-o îngrijora deloc pe Alice. Va fi aici curând, însoțit de frumoasa Suzy. Alice nu prea avea chef să facă pe gazda în seara aceea.

Îmbrăcă cu o frumoasă rochie de mătase albastră. Avea un decolteu în formă de V atât în față cât și în spate, și tot în nuanța rochiei adoptase și machiajul, subliniindu-l cu puțin rimel. Își tapă părul în față, după care-l prinse cu două clame strălucitoare, iar la gât și în urechi își puse bijuteriile bunicii ei.

Nu după mult timp auzi vocea lui Jared și pe cea a lui Suzy, dorința de a nu-i însoți fiind din ce în ce mai

mare, deoarece nu vroia să fie a treia roată la căruță.

Erau amândoi pe terasă când coborî, sorbind din șampanie, Suzy fiind deja bine dispusă. Ce sărbătoreau oare? se întrebă Alice.

– Ah, Alice.

Jared zâmbi curtenitor când o văzu.

– Bună, spuse ea ușor. Bună, Suzy.

Era un mare efort să zâmbească, dar spera să nu se observe.

– Tocmai îi spuneam lui Jared ce casă frumoasă are. Chiar te invidiez că locuiești aici.

Jared o conduse pe Alice la locul ei, umplându-i paharul și oferindu-i lichidul strălucitor.

– E minunată, nu-i așa? o aprobă ea.

– Jared mi-a spus că nu demult a aparținut bunicului tău. Norocoaso! Ai petrecut multe vacanțe aici?

Alice îi aruncă o privire fulgerătoare lui Jared. Cât de multe îi spusese mai exact acestei fete?

– Nu, n-am petrecut. Aceasta este prima mea vizită aici.

– Ce păcat! De ce? A...

– Mai vrei șampanie, Suzy?

Jared o redusese efectiv la tăcere prin întrebare, apoi canaliză conversația spre altceva.

Pe măsură ce seara înainta, Alice nu putea să n-o placă pe blondă. Era deschisă și prietenoasă, și cu toate că era evident că-l plăcea pe Jared destul de mult, nu-și petrecea tot timpul vorbind cu el și ignorând-o pe ea. Până la urmă se dovedi chiar o seară plăcută. Au cinat încet, au băut vin, cafea și brandy, au vorbit destul de mult, au râs, iar Jared chiar a și cântat unele din melodiile lui clasice. Alice a privit uimită la ceas și a văzut că era trecut de unsprezece.

– Cred că e timpul să merg la culcare, spuse ea mimând un căscat.

– Și ar fi timpul să te conduc acasă, Suzy, dacă nu vrei să întârzii mâine dimineață la serviciu, spuse Jared galant.

Ea începu să râdă.

– N-ai avea de ce să te plângi!

Alice se încruntă.

– Suzy lucrează pentru tine, Jared?

El se întoarse spre ea zâmbind.

– Da! Nu ți-am spus până acum?

El știa că nu o făcuse, naiba să îl ia.

– Nu, nu mi-ai zis!

– Tipic, interveni Suzy. Credeam că știi. Tocmai am început, de fapt, dar deja îmi iubesc serviciul. La naiba, cred că acum ai vrea să-mi faci ceva!

Alice îi aruncă o privire lui Jared, apoi se uită din nou la ea.

– De ce aș vrea asta? Nu este nimic între mine și Jared.

Fata răsuflă ușurată.

– Dar m-am gândit că ...

– Gândești prea mult, spuse Jared râzând. Hai să mergem cât mai poți să te ții pe picioare.

– Îmi pare rău, Alice, spuse Suzy ducându-și mâna la gură. Acesta este necazul meu, întotdeauna mă grăbesc să fac afirmații fără a verifica dacă este sau nu adevărat ceea ce știu. Nu te-am făcut să te simți prost, nu-i așa?

– Deloc.

Alice dădea din cap și zâmbea. Dar după ce au plecat, începu să se întrebe dacă nu cumva acum Suzy se simțea eliberată. I-a lăsat terenul liber, asta era evident, iar Jared nu părea să fie dezinteresat. Având în vedere

că abia începuse să lucreze pentru el, aveau deja o relație destul de apropiată. Ceva asemănător cu ce se întâmpla cu ei doi în urmă cu șase ani. Dar asta era înainte de a se îndrăgosti de el.

Se întinse în pat, așteptând să-l audă pe Jared întorcându-se. Trecuse deja destul de mult timp. Mult, chiar foarte mult timp. Gelozia o rodea mai ceva ca o boală. Se întorcea de pe o parte pe cealaltă, cu urechile pândind cel mai mic sunet, și abia după ora unu apăru și el.

Ce făcuseră timp de două ore? Mintea lui Alice lucrase între timp. Au vorbit? S-au sărutat? S-au dezmierdat? Au făcut dragoste? Nu reușea să-și scoată asta din minte. Se ghemui poziția fetusului și strânse ochii silindu-se să adoarmă. Dar nimic nu s-a îmbunătățit. În cele din urmă se ridică și se duse la bucătărie pentru a bea un pahar cu lapte, și abia după asta reuși să adoarmă.

Capitolul 13

A doua zi s-a trezit târziu și întreaga casă era tăcută; a presupus că Jared plecase deja la serviciu. Era ziua liberă a doamnei Bell, așa că avea întreaga casă la dispoziție, astfel că se învârti prin împrejurimi în pijama, mâncând o banană și bând suc, dar nu în ultimul rând gândindu-se ce avea să facă în continuare.

Jared veni la prânz acasă și ea nu avu timp decât să se schimbe.

– N-am gătit nimic, spuse ea apărându-se. Nu te așteptam.

El se înroși când o auzi.

– Ar fi prea mult să faci o salată și să încălzești puiul de ieri? o întrebă el ironic, luând o bere din frigider și bând direct din sticlă.

Alice dădu din umeri și începu pregătirile, iar el se învârti prin bucătărie până găsi un scaun liber pe care se așeză și, cu mâinile la ceafă, începu s-o privească.

– Ce părere ai despre Suzy? o întrebă el.

Ea îi aruncă o privire fulgerătoare.

– Bună.

– E o fată grozavă.

– Bine, spuse ea cu răceală.

– Cred că se va descurca.

– Este secretara ta?

El începu să râdă.

– Dumnezeule, nu! Este unul din agenții mei. O iau cu mine și-i arăt ce să facă.

În mai multe domenii se gândi ea malițios.

– Ce s-a întâmplat? o întrebă Jared după ce-i observă expresia feței.

– Nimic.

Ea se concentră asupra roșiei pe care o tăia, fără a-l observa că se apropie de ea. În clipa următoare, el îi luă

bărbia în mână.

– Ești geloasă, Alice?

– De ce să fiu? întrebă ea, rezistând privirii lui insistente și încercând să nu se înece în albastrul ochilor lui.

Cât erau de luminoși, cât erau de clari!

– Chiar n-ai de ce să fii, spuse el. Suzy este unul din angajații mei, atâta tot.

Jared își luă mâna, însă ea continuă să-l privească.

– N-ai de ce să-mi spuii asta, spuse ea.

– Dar vreau să știi. Vreau să vă împrieteniți. Cred că ar fi potrivită pentru tine.

– Adevărat? ridică Alice din umeri.

El încuviință.

– Da, adevărat. Din momentul când va învăța suficient încât să se descurce, nu va mai avea un program fix. Ați\putea ieși împreună. Sunt sigur că ți-ar plăcea, și ei de asemenea, ca să nu mai vorbesc de mine.

– Îmi voi găsi o slujbă și-mi voi face propriii mei prieteni, mulțumesc.

El se încruntă nemulțumit.

– Oh, Alice de te mi te împotrivești atât?

– Pentru că nu vreau să-mi organizezi viața, izbucni ea.

– Dar nu ți-o organizez, doar încerc să te ajut. Ai nevoie de o prietenă.

– De cineva care să-ți spună exact unde am fost, ce am făcut și cu cine? Nu, mulțumesc!

Alice își reluă atacul asupra roșiilor, aruncându-le în farfuria lui în timp ce-i arunca și lui câte o privire.

– Crezi că aș putea să încerc să-l văd din nou pe Tony, sau ceva de genul acesta?

Jared reuși să prindă farfuria când ajunse pe marginea mesei.

– Calmează-te, Alice! spuse el amenințător. Nu cred că vei mai fi la fel de prostuță.

Dar buzele lui erau strânse, iar tăcerea domni între ei în timp ce mâncară. Îl enervase amintinnd de Tony. Suzy deveni un vizitator obișnuit în perioada următoare, iar lui Alice nu i-a rămas altceva de făcut decât s-o placă. Fata era o companie plăcută, umorul ei era molipsitor, iar singurul lucru care o strica era admirația ei pentru Jared. El nu părea imun la

farmecele ei, acordându-i mai multă atenție decât ar fi trebuit să acorde unei angajate obișnuite. Suzy îi povestea ce făcea, cum era când trebuia să fie cu ochii în patru în hoteluri, dar în același timp discretă și atentă la treburile ei.

Îi explicase chiar de ce s-au întâlnit atunci întâmplător, când Tony îl acuzase pe Jared că-i spiona, iar Alice își dorea să fi fost el cel care să-i vorbească despre asta. Dar el n-o făcea niciodată, iar ei nu-i plăcea să întrebe; s-a gândit mereu că dacă el vroia ca ea să știe, îi va spune la un moment dat.

Alice a mai încercat să-și găsească ceva de lucru prin împrejurimi dar fără succes, așa că s-a resemnat cu gândul că o să petreacă o vacanță plictisitoare.

Apoi, într-un weekend a sunat telefonul, iar la celălalt capăt al firului era directoarea școlii lui Luke. Alice a fost cea care a răspuns, iar Jared se încruntă când îi înmână receptorul.

– Mă întreb ce-o fi făcut? întrebă el cu o grimasă pe față, însă deveni din ce în ce mai serios pe măsură ce asculta.

– Bineînțeles, voi veni să îl iau. Voi veni imediat. Vă

mulțumesc că m-ați anunțat.

Inima lui Alice bătea cu putere.

– Ce s-a întâmplat? întrebă ea.

– Și-a rupt brațul, îți vine să crezi una ca asta?

– Oh, nu! țipă ea, ducându-și mâinile la gură.

– E doar un drăcușor fără teamă, spuse Jared. Se cățăra târându-se pe acolo pe sus, și a căzut.

– Iar acum nici măcar nu-și poate folosi cârjele. Bietul copil! Pot să vin cu tine?

– Voi merge singur, spuse el. Așteaptă-ne când ne vom întoarce.

– Așa voi face, șopti ea,sărutându-l pe obraz.

Era prima dată când avea inițiativa, iar el o privi surprins câteva secunde, după care o sărută pe buze cu multă pasiune și dragoste.

– Așteaptă-ne, repetă el, cu ochii trădând dorința de a continua sărutul care tocmai se terminase.

Orele treceau greu. Școala lui Luke era pe Insula Sf. Lucia, așa că însemna o călătorie cu barca și câteva minute cu mașina, în timp ce Alice îi aștepta la fereastră, nerăbdătoare. Când în cele din urmă văzu mașina țâșni afară ca să-i întâmpine. Luke îi zâmbi

strengărește când îi deschise ușa.

– Ce-ai făcut, domnișorule? întrebă ea cu prefăcută severitate.

– Doar m-am cățărat într-un copac, spuse el cu importanță.

– Și cum te gândeai să te descurci de unul singur?

El înghiți în sec.

– Am făcut întotdeauna ce au făcut și ceilalți băieți.

În momentul acela avea exact figura lui Jared, determinat și agresiv, și of...ce mult îi plăcea asta.

Jared înconjură mașina pentru a aduce cârjele lui Luke, în timp ce ea îl sprijinea. A închis ușa mașinii și i-a urmat în casă până când Jared a ajuns pe terasă unde l-a lăsat pe Luke.

– Știi ce ai făcut, nu-i așa? îi spuse ea lui Luke în timp ce se așeză în genunchi în fața lui. N-o să mai poți de acum să faci multe lucruri. Nu-i așa că a fost un lucru stupid din partea ta?

Luke mormăi.

– Spune-i, tati!

Jared zâmbi.

– Are un cărucior cu rotile, o anunță el pe Alice.

– Unul electric chiar, o anunță Luke cu importanță. Pot să-l conduc cu o singură mână. Așa că nu va trebui să stau toată ziua.

Alice se uita neîncrezătoare la Jared.

– Chiar așa este? întrebă ea.

El încuviință.

– I l-ai cumpărat azi ?

– Dumnezeule, nu, îl are de ceva timp, dar l-a ținut doar pentru cazuri speciale, spuse tatăl său. Singura problemă este că manetele sunt pe partea dreaptă.

Și chiar acea mână o avea Luke ruptă! Alice îl privi pe micul omuleț.

– Încă o mai pot face, spuse Luke încrezător. Spune-i tu, tati, și cu mare rugăminte, te rog.

Cu o ridicare resemnată din umeri, Jared părăsi camera, iar Alice se așeză lângă Luke.

– Știi ce, spuse ea, cred că ai făcut asta doar ca să fii trimis acasă.

– Nu, nu e adevărat, spuse el indignat. Dar mă bucur că o să petrec mai mult timp cu tine aici, Alice. Te vei juca acum la fel de mult cu mine, dacă sunt rănit? Tati spune că voi avea nevoie de multă atenție.

– Chiar așa? începu ea să râdă. Mai bine zis, cred că a afirmat că vei cere mai multă atenție.

– Ce este aceea o cerere?

– Nevoie de atenție, a face pe cineva să se învârtă numai în preajma ta.

Luke încuviință.

– Dar eu nu cred că vei face asta, nu-i așa, Luke? Vei mai putea face încă multe lucruri de unul singur.

– Bineînțeles că voi putea, spuse el mândru. Ah, ce bine, uite scaunul meu!

Ochii lui Jared străluceau în timp ce-l ridica pe Luke în scaunul pe care-l adusese, și după câteva mișcări pentru a-și reaminti cum se manipulează, reuși să se descurce chiar foarte bine.

– Pot să ies afară, tati?

Jared încuviință.

– Vom veni cu tine. Dar Luke, amintește-ți. Nu vei merge niciodată singur afară. N-aș vrea să cazi în piscină.

Dar ceea ce vroia să evite de fapt Jared, era o întâlnire cu Tony. Cu toate că rar amintise de el zilele acestea, Alice știa că mai era încă în mintea lui Jared,

mai ales acum că Luke era din nou acasă. Luke încuviință.

– Bine tati. Spui asta pentru că m-aș putea îneca, nu-i așa? Pentru că nu pot să înot doar cu unul din brațe.

Era atât de matur uneori. Alice schimbă un zâmbet cu Jared, după care toți trei ieșiră din casă. Casa nu avea scări, doar o mică rampă pe care Luke a trecut-o cu brio.

– Rampa era deja făcută când am cumpărat scaunul cu rotile, spuse Jared. Se așezară pe scaunele din pânză, urmărindu-l pe Luke care făcea câteva manevre. Au băut și sucul rece de lămâie pe care doamna Bell tocmai li-l adusese în timp ce stăteau de vorbă.

– Mă bucur că ești aici, spuse Jared.

Alice îl privi și-i zâmbi, simțindu-se dintr-o dată mai în siguranță.

– Măcar de dragul lui Luke să mai rămâi. Are nevoie de cineva care să-i țină companie. Este destul de dificil pentru mine să-mi iau liber de la serviciu.

Alice înghiți în sec.

– Știu.

A doua zi, adică luni, Jared a mers la serviciu și bineînțeles în acea seară Suzy a cinat la Blue Vista. Luke a avut voie să stea până mai târziu, având parte de un tratament special tocmai pentru că abia ajunsese acasă, însă nu s-a simțit tocmai bine în compania lui Suzy, care nu știa cum să se poarte cu el. Se simțea vizibil stânjenită, ceea ce nu o caracteriza, iar când Luke a dorit să meargă la culcare. Alice l-a însoțit.

– Nu-mi place de ea, a spus el imediat ce au ajuns în dormitor. N-a făcut altceva decât să se holbeze la mine întreaga seară.

– Asta pentru că ești un băiețel adorabil.

– Nu sunt băiețel, sunt mare! spuse el furios.

– Bine, ești un băiat mare. Ce cred eu, este că Suzy n-a avut de-a face până acum cu băieți ca tine. N-ar trebui să te superi. Se va obișnui curând cu tine.

Alice știa că pe Luke nu-l deranja faptul că vorbea de dizabilitatea lui. Nu părea să-l îngrijoreze faptul că era diferit de ceilalți, de fapt era chiar mândru de asta.

– Vine des pe aici? întrebă el încruntându-se.

– Destul de des.

– Tati spune că lucrează pentru el.

– Așa este.

– Dar n-a mai adus pe nimeni de la serviciu acasă până acum.

Alice zâmbi.

– S-a gândit că va fi o bună companie pentru mine.

– Oh, spuse el cu ochii aproape închiși, după care adormi.

Alice i-a însoțit din nou pe cei doi, de data aceasta însă pe terasă, înconjurați de aerul destul de uscat și călduț, gândindu-se totodată cât de bine ar fi fost dacă ar fi rămas singură cu Jared. De ce continua s-o aducă pe această fată la reședință? Se bucura de compania lui Suzy, dar cu siguanță n-avea nevoie de ea, mai ales acum că Luke era din nou acasă. Oare Jared făcuse o pasiune pentru ea?

În perioada următoare, Alice și-a petrecut majoritatea timpului cu Luke, dar n-a scăpat totuși de vizitele constante ale lui Suzy, care începuse chiar să se relaxeze în compania băiatului. Era plin de surprize, iar mâna ruptă nu-l încurca deloc. Chiar și lui Luke începea să-i placă de Suzy sau cel puțin așa credea Alice, până când, într-o zi, acesta spuse:

– Mi-aș dori ca Suzy să nu mai vină aici. De ce o mai face totuși?

– Pentru că tatăl tău i-o cere, spuse ea în timp ce-l pregătea pe Luke de culcare dorindu-și același lucru și ea.

– Crezi că tati o iubește pe Suzy? Crezi că se va căsători cu ea?

Alice ridică din umeri, încercând să ascundă durerea stârnită de întrebările lui.

– Asta va trebui să-l întrebi pe el.

– Sper să nu fie așa. Nu vreau să fie așa. Vreau să se căsătorească cu tine, Alice. Pe tine te iubesc.

– Și eu te iubesc, micuțule, îi șopti ea luându-l în brațe.

– Vreau să stai aici mereu

– Nu pot face asta, spuse ea.

– De ce?

– Pentru că nu este casa mea. Este casa ta și a tatălui tău. Sunt aici doar din cauza testamentului bunicului meu.

– Dar dacă te măriți cu tata, vei putea sta aici.

Alice adoptă o expresie rece.

– Nu cred că voi face asta.

– De ce, nu-l iubești?

– Luke, degeaba l-aș iubi, dacă el nu simte nimic pentru mine.

– De unde știi că nu te iubește? Eu unul cred că te iubește.

– Ești cumva domnul știe tot? îl tachină ea. Ce te face să crezi asta?

– Pentru că nu-și ia ochii de la tine, răspunse simplu Luke, și are o privire pierdută când te privește – am văzut asta la televizor. El te iubește. N-o privește și pe Suzy la fel.

– Dar nu cumva acum câteva minute mă întrebai dacă se căsătorește cu ea? Cred că ești destul de obosit, Luke. Hai, închide ochii și încearcă să adormi.

Alice îl sărută pe obraz și ieși din cameră, însă întrebările lui o puseseră pe gânduri. Trebuia să se înșele, totuși. Ea nu-i surprinsese niciodată acea privire plină de înțelesuri de care vorea Luke. Era doar imaginația lui bogată. Dar o mângâia gândul că o prefera ca mamă.

După câteva zile, Luke se plictisise să mai stea în

preajma casei.

– Nu putem să ieșim, Alice? o imploră el. Cu mașina lui tati? Alice se gândea că Jared avea să obiecteze, însă spre surprinderea ei, a fost de acord.

– Nu văd de ce nu? Puteți să luați mașina sport pe care o folosesc de obicei la serviciu, azi am lăsat-o acasă. Luke se așeză pe scaunul din față, admirând bucuros peisajul, iar prima oprire au făcut-o direct în fața unei tonete cu înghețată. După o înghețată, și-au continuat călătoria de-a lungul coastei până au ajuns la un restaurant din apropierea plajei, acolo unde luaseră pentru prima dată cina ea și cu Jared.

Alice parcă mașina, și deși a fost destul de greu, reuși să-l pună pe Luke în cărucior, iar asta a fost tot ce era nevoie ca el să se descurce. În restaurant mai erau câteva persoane care i-au zâmbit băiatului. Au luat prânzul, și treptat celelalte mese s-au golit.

– Cred că ar trebui să mergem și noi, spuse Alice, dar mai întâi aș vrea să merg până la toaletă. Vei fi cuminte, da? Nu va dura decât un moment.

Erau scări în interiorul clădirii, așa că nu-l putea lua cu ea. Mai devreme, când și Luke a vrut la toaletă, au

avut nevoie de ajutorul unuia dintre angajații hotelului pentru a se descurca. Luke încuviință.

– Bineînțeles.

– Nu încerca să te ascunzi, îl avertiză ea cunoscându-i firea. Nu era nevoie decât de un imbold pntru a merge să cunoască mai îndeaproape ce se întâmplă. Acel scaun cu rotile îi dădea o altfel de libertate. Putea să meargă mult mai repede decât o putea face în cârje.

– Bine, promit, spuse el.

Alice n-a întârziat mai mult de câteva minute, dar când s-a întors, Luke nu mai era. Era doar scaunul său gol. O cuprinse panica. Tony! În tot acest timp, n-a așteptat decât o ocazie ca să poată să acționeze, ocazie pe care ea tocmai i-o oferise. N-avea nici cea mai mică îndoială. Nici măcar nu-și mai amintise de el. Oh, Doamne, ce făcuse? Ce va spune Jared? Făcu o adevărată cursă prin restaurant, întrebând lumea dacă l-a văzut, uitându-se în stânga și în dreapta, însă în zadar. Luke nu era nicăieri. Dispăruse. Fusese răpit! Inima îi era înghețată de teamă în momentul când puse mâna pe telefon să-l sune pe Jared.

Capitolul 14

– Cum adică a dispărut Luke? țipă Jared.

– M-am dus doar până la toaletă, iar când m-am întors nu mai era în scaunul lui. Am căutat peste tot, Jared!

– Ești sigură că ai verificat peste tot? Știi cum e el, ar fi putut găsi pe cineva care să-l ridice de pe scaun și să-l ascundă undeva la dorința lui, doar așa ca să te sperie.

– M-am uitat, sunt sigură, și am fost ajutată și de angajații hotelului. Nu e aici, Jared.

– Ai sunat la poliție? o întrebă el.

– Nu, m-am gândit că tu ești primul care trebuie să afle.

– Da, bineînțeles. De acum, sunt pe cont propriu.

Nu se mai auzi nimic, iar Alice pusese receptorul în furcă, după care se întoarse la scunul cu rotile al lui Luke. Se uita intens la el, ca și cum ar fi putut să-l aducă înapoi doar privind acel obiect. Oh Tony, Tony, de ce ai făcut asta? plângea ea în tăcere. De ce? De ce banii înseamnă atât de mult pentru tine?

Se plimba în dreapta și în stânga, extrem de îngrijorată, fără a-l auzi măcar pe managerul hotelului când a invitat-o să se așeze. Cum putea să ia loc știind că Luke lipsea și că se întâmplase numai din vina ei? Când sosi Jared, alergă la el. Fața lui era serioasă, ochii împietriți atunci când o privi.

– Nu pot să am încredere în tine Alice? Nu ai fost în stare să ai grijă de Luke? De ce l-ai scăpat din privire? știi la fel de bine ca mine că viața lui era în pericol.

– Jared, te rog!

Încerca să se ascundă de privirea și de acuzațiile lui.

– Nu mi-am imaginat. Nici nu mi-a trecut prin minte că Tony avea de gând să-și ducă la îndeplinire

amenințările. A trecut așa de mult de când mi-a spus, încât nu m-am gândit...

El o întrerupse brusc cu un gest din mână.

– Luke este singura persoană de care îmi pasă cu adevărat. Fără el, viața mea n-are niciun sens.

– Știu, răspunse ea îndurerată.

– Mai spune-mi încă o dată ce s-a întâmplat exact, îi ceru el.

În timp ce îi relată evenimentele el o ascultă cu buzele strânse, după care căută în restaurant și în împrejurimile acestuia pentru a se asigura că cei de dinaintea lui au căutat bine.

– Există totuși posibilitatea, una foarte mică ce-i drept, să fie o farsă din partea lui Luke. A mai făcut asta o dată, și chiar am chemat poliția, după care l-am găsit ascuns într-o peșteră în munți, încântat de haosul pe care-l provocase. Nu mai cazul să-ți spun că a fost aspru pedepsit pentru asta.

– Și crezi că ar putea fi la fel? spuse Alice cu speranță.

– Dacă măcar ar putea să îl ajute cineva. Nu uita că n-are nici măcar cârjele cu el. Cred că ar trebui să mergem acasă și să ne gândim ce să facem în

continuare.

– Nu suni la poliție?

– Încă nu!

– Eu cred că ar trebui s-o faci spuse Alice.

– Ei bine, n-am s-o fac! replică Jared fără a-i mai permite să aducă vreun argument.

Așa că tot ce le-a rămas să facă a fost să plece acasă în mașini separate. Iar la Blue Vista surpriză – un răvaș. Un răvaș pe care era trecută o sumă de bani pentru răscumpărarea lui Luke, o sumă imensă de altfel, în viziunea lui Alice. Însă nu era corect. Cum putea să fie vina ei? Cine s-ar fi gândit că Tony va acționa așa de repede? Cu siguranță, a urmărit-o tot timpul. I se făcu pielea de găină numai când se gândi la asta. Între timp sună telefonul, iar Jared s-a repezit să răspundă. Se încrunta cu fiecare secundă ascultând ce i se spunea.

– Era Suzy, spuse el când lăsă receptorul. Îl urmărește pe Tony în locul meu. Când mi-ai spus că Luke dispăruse, Tony a fost prima persoană la care m-am gândit, însă nu este așa. A părăsit insula în dimineața asta luând apoi un zbor către Anglia din Sf.Lucia, acum câteva ore.

– Înțeleg, spuse Alice.

Era o veste bună și totuși nu era. Era bucuroasă că nu Tony făcuse asta, dar rămânea întrebarea cine a făcut-o? Dintr-o dată, lucrurile se complicaseră. Tony n-ar fi fost în stare să-i facă rău lui Luke, simțea asta. Încerca doar să-l sperie pe Jared, dar asta era tot. Dar acum, oricine ar fi avut băiatul, îl putea și răni.

– Mai este cineva care ar vrea să-ți facă rău? întrebă ea încet. Cineva care ar vrea să-ți facă rău folosindu-se de Luke?

Jared dădu negativ din cap.

– Nimeni la care m-aș putea gândi acum.

Avea expresia unui om distrus, ținea capul aplecat, umerii căzuți și singurul lucru la care se gândi Alice, a fost să se ducă să-l îmbrățișeze, cu toate că știa că o considera vinovată.

– Jared, sunt sigură că totul se va termina cu bine. Oricine îl are pe Luke, cu siguranță n-o să-i facă rău.

El nu zise nimic.

– Nu poate fi departe, nu-i așa? Insula nu e chiar atât de mare.

El îi aruncă o privire furioasă.

– Îți imaginezi măcar ce va însemna asta pentru el? Și așa este destul de rău că nu poate merge, dar acum, și cu o mână ruptă, este în mâinile lor cu totul.

– Luke este un băiat curajos. Cu siguranță se distrează.

– Să se distreaze? izbucni el ridicându-se în picioare. Un lucru mai stupid nu puteai spune. Probabil este speriat de moarte. Îmi doresc să fi putut face ceva.

Telefonul sună din nou și el se grăbi să răspundă spunându-și numele. Alice urmărea cu interes semnele de pe fața lui.

– Unde...? Da...Nu...! Nu dispun de atâția bani lichizi. Trebuie să merg la ...Vreau să vorbesc cu Luke...Da, acum la naiba! Luke, fiule, cum te simți...? Unde ești?...Ce? Dumnezeule, ești nebun. Da este aici ...o să-i transmit mai târziu...Luke, trebuie să îmi spui unde ești...Luke?

Trânti telefonul.

– Ce a spus? Ce a spus Luke? Este bine?

– Se simte bine, spuse el cu un glas răgușit. Se simte bine.

Dădea din cap, nevenindu-i să creadă.

– Aveai dreptate, crede că este doar un joc. Mi-a spus să-ți transmit că-i pare rău că n-a putut să te aștepte.

Alice închise ochii și oftă adânc, lăsându-și capul pe pieptul lui Jared. Mâinile lui o înconjurară aducând-o mai aproape.

– Mi-a spus că nu știe unde este, că are suficientă mâncare doar că este puțin obosit și că o să meargă la culcare.

– Nu ți-a dat niciun indiciu despre unde se află? întrebă ea.

Jared clătină din cap.

– Într-o casă mare, dar cu siguranță spusese prea mult, pentru că i-au luat telefonul imediat după aceea.

Alice se uită la el cu ochi înlăcrimați.

– Ce ai de gând să faci acum? întrebă ea cu sfială.

– Nu se pot face multe acum. O să adun banii și ...

– Nu, Jared, nu poți, n-ai cum. Și chiar dacă ai acei bani, e mult prea mult.

– Crezi că Luke nu-i merită? se răsti el, îndepărtând-o și uitându-se la ea ca și cum și-ar fi ieșit din minți.

– Oh, Dumnezeule, nu, Jared. Îl iubesc la fel de mult

ca tine. Dar cred că ar fi timpul să chemi poliția. E prea mult să faci față de unul singur.

– Nu uita că eu însumi am fost în poliție până nu demult. Cunosc câte ceva legat de această meserie. De fapt.

Se opri brusc, uitându-se la ea, dar de fapt ca și cum abia acum realizase ceva.

– Alice, știu! Cred că știu unde este!

– Da?!

Ochii ei se măriră.

– Da! Luke n-a spus o casă mare. A spus casa mare. Asta trebuie să fie! Știu la ce se referă! Ce băiețel deștept! Mi-a spus, Alice! Mi-a spus!

Pentru prima dată după câteva ore, Jared zâmbi, o îmbrățișă pe Alice, o sărută și în ciuda circumstanțelor, ea nu se putu abține să nu simtă o ușoară alinare, o tresărire a simțurilor, și răspunse sărutului cu toată dragostea ei. El se îndepărtă câțiva centimetri, după care o privi și continuă s-o sărute cu aceeași pasiune ca a ei.

– Te iubesc, Alice, spuse el printre sărutări, după care se grăbi să se îndrepte spre ușă.

Încercând să-și revină după șocul declarației lui, Alice rămase încremenită locului. La ușă, el se întoarse spre ea.

– Nu cred că voi întârzia.

– Jared, așteaptă! Unde te duci? Jared!

Dar el dispăruse deja. Alice își luă fața în mâini și aștepta. Jared o iubea. Chiar o iubea! Nu-i venea să creadă! Cu siguranță, nu știa ce spune. Era aproape înnebunit din cauza neliniștii pentru Luke, și cu siguranță vorbise fără să se gândească. Apoi, dintr-o dată, realiză că Jared mergea singur la presupusul locunde se afla Luke. Dar putea fi în pericol.

Alergă după el, însă era prea târziu, plecase cu mașina sport. Se întoarse în casă. Și-ar fi dorit să poată face ceva să-i ajute. Doamna Bell era la fel de îngrijorată când află că Jared plecase singur să dea piept cu răpitorii.

– Doamne păzește, ar putea fi și el ucis! exclamă ea.

Exact la asta se gândea și Alice, iar timpul era cel mai mare dușman al ei. Urcă în camera lui Luke pentru a se uita la jucăriile lui și la patul care era gol acum, lacrimile începețoșându-i ochii.

– Te rog, Doamne, ai grijă să nu pățească nimic. Fă să nu pățească nimic niciunul din ei, se rugă ea.

Apoi se duse și în dormitorul lui Jared. Era prima dată când mergea acolo. Era ordonat și decorat în stil spartan, o cameră de bărbat. Nimic nu părea să nu fie la locul lui. O pătură care acoperea patul, un covor destul de mare, un șifonier și o noptieră cu mai multe sertare, un scaun și o oglindă mare, cam asta era tot. N-a văzut șosete aruncate pe podea sau măcar un tricou pe marginea scaunului. Părea că nu locuia nimeni acolo. Era nevoie de o mână de femeie.

Mergând din nou jos, Alice era înconjurată de fotografiile lor, și luând una a lui Jared, o cercetă intens. Nu că ar fi avut nevoie să vadă anumite detalii. Imaginea lui era deja imprimată în mintea ei de multă vreme. Chiar dacă n-avea să-l vadă o perioadă îndelungată. Cu siguranță, avea să-și amintească toate detaliile fizicului său. Și mai era și Luke. care zâmbea strengărește. Să vină înapoi în siguranță, asta era tot ceea ce-și dorea. El și tatăl lui. Îi iubea pe amândoi. Și Jared o iubea și el.

Era un gând minunat și spera din toată inima să fie

adevărat. Ei ar fi trebuit să fie aici până acum. Se duse la fereastră și se uită afară, doamna Bell alăturându-i-se, însă minutele treceau și niciun semn de la ei.

– Ce crezi că s-a întâmplat? o întrebă Alice pe menajeră, aproape în lacrimi.

Femeia ridică din umeri.

– Nu mă întrebați pe mine, domnișoară. N-am nici cea mai mică idee.

Era cumva Jared rănit? O fi intrat peste răpitori și l-or fi împușcat? Era cumva mort? Și Luke? Tot felul de gânduri o bântuiau pe Alice. Se gândea chiar să sune la poliție, dar ce le-ar fi spus? N-avea nici cea mai mică idee de unde ar fi putut merge Jared. Casa cea mare – care casă? Putea să fie orice casă. Însemna ceva doar pentru el și pentru Luke, dar nu și pentru alții. Oh, Doamne, unde puteau să fie?

Soneria neașteptată a telefonului rupse liniștea care se lăsase, determinând-o pe Alice să sară și să răspundă. Se uita la doamna Bell și doamna Bell la ea, lui Alice fiindu-i teamăă să răspundă. Cu siguranță, era poliția care-i va da vestea că a avut loc un accident și că Jared era mort. Vreun accident sau altceva? Oh Doamne, de

ce nu avusese mai mare grijă de Luke? Era numai vina ei.

– N-ar trebui să răspundeți, domnișoară?

Alice reuși să-și adune puterile și ridică receptorul, ducându-l încet la ureche, aproape nevrând să audă ce i se va spune.

– Alice?

Era vocea lui Luke.

– Oh, Luke!

Lacrimile o năpădiră.

– Oh, Luke, copile, ești bine?

– Bineînțeles că sunt bine, spuse el pe un ton impacientat. Alice, plângi?

– Nu, se scuză ea. Unde ești? Vii acasă?

– Tati vrea să vorbească ceva cu tine.

Jared trecu imediat la telefon.

– Alice, poți veni să ne iei?

Alice era șocată.

– Da, dar de ce? Ce s-a întâmplat? Ești rănit? Nu poți conduce? Jared, ce nu este în ordine?

– Nu este timp de întrebări, răspunse el. Când ieși pe poartă, ia-o la stânga și mergi pe drumul de munte

în sus.

– În sus? întrebă ea, nedumerită. Unde duce acel drum? Ea nu fusese niciodată acolo.

– Da, în sus. După o milă și jumătate, vei vedea o scurtătură în dreapta ta, să mergi de acolo încă o jumătate de milă. Casa dintre copaci. Nu mai este nimeni aici, așa că n-ai de ce să-ți faci griji.

– Dar Jared –

– Ai înțeles ce ți-am explicat? o întrebă el.

– Da.

– Atunci dă-i drumul!

– Bine, Jared, voi veni imediat. Voi fi cu voi cât de repede pot.

Era aproape întuneric când scoase mașina din garaj. Luminile din față au făcut un tunel de lumină în întunericul de afară, dar chiar și așa, aproape era să rateze drumul la dreapta. Era doar un drum îngust și accidentat, și încă nu își putea imagina de ce a chemat-o Jared să-i ia de acolo. Își lovise mașina? Și-ar fi dorit să-i fi spus mai multe.

Unde era casa? Încetini și mai mult, ochii ei căutând în întuneric, și văzu imediat o lumină albă printre

copaci. Era o casă mare, enormă chiar. A condus către ea și când a ajuns a ieșit din mașină lăsând totuși farurile aprinse și motorul pornit.

Ușa de la intrare era închisă, însă Jared îi spusese că acolo nu mai era nimeni, așa că a deschis-o și a intrat.

– Jared? Luke? strigă ea.

Însă nimeni nu răspunse. Îi venea să țipe. Să fi fost o capcană? Avea să fie luată și ea prizonieră? Tot felul de gânduri îi alergau prin minte și se întreba dacă nu cumva ar fi fost mai bine să iasă acum cât mai putea, și să cheme poliția. Dar nu. Avea încredere în Jared. N-ar fi expus-o pericolului.

– Jared! De data aceasta, ridică tonul.

– Luke! Unde sunteți?

Când Jared ieși din întuneric, se sperie foarte tare, însă alergă la el, sărindu-i în brațe.

– Oh, Jared, ești bine? șopti ea.

– Da, Alice.

El o ținea strâns la pieptul lui, ca și cum ar fi avut tot la fel de multă nevoie de ea cum avea ea de el.

– Eram așa de îngrijorată. Ce s-a întâmplat? Unde este Luke? Este bine? Oh, Jared, mi-a fost așa de teamă

pentru voi! Ea își ridică privirea către el, privindu-l la lumina farurilor.

– A sunat atât de serios ce ai spus, observă el.

– Dar chiar așa este. Dacă vi s-ar fi întâmplat ceva vreunuia dintre voi, cu siguranță mi-aș fi dorit să mor!

– Mă simt flatat, spuse el.

– Această întreagă încurcătură este doar din vina mea.

– Și n-ai fi putut suporta vina? Înțeleg.

O îndepărtă brusc.

– Să mergem să-l luam pe Luke.

Nu-i oferise șansa să-i spună că nu doar din cauză că n-ar fi suportat vina și-ar fi dorit să moară.

– Ce s-a întâmplat? întrebă ea în timp ce alerga să se țină după el. Unde sunt cei care l-au răpit?

– Au plecat, răspunse el scurt.

– Nu le-ai dat ... Jared, doar nu le-ai dat banii?

– Nu, răspunse el peste umăr.

– Atunci nu înțeleg, insistă ea.

– Îți voi povesti mai târziu. Prioritatea noastră este să-l ducem pe Luke acasă.

– Bineînțeles, aprobă ea.

Capitolul 15

Luke adormise pe o canapea, acoperit cu o pătură găsită de Jared. O lumânare lumina încăperea, fiind singura formă de lumină de altfel. Jared îl ridică fără a-l trezi ducându-l până la mașină. Alice se așeză în spate, ținând capul lui Luke pe brațele ei. Călătoria înapoi a fost liniștită. Alice vroia să știe cu disperare anumite lucruri, însă Jared nu părea dispus să vorbească. Luke se trezi când Jared începu să-l îmbrace în pijama. Îi zâmbi lui Alice, însă fiind mult prea obosit, adormi la loc. Părea atât de palid și de obosit, încât lui Alice i se făcu milă de el. Ce chin pe un băiețel așa de

mic.

Întorși în sufragerie, Jared își puse un scotch, luă o gură binemeritată, după care se adânci într-un fotoliu din apropiere, întinzându-și picioarele în față și lăsându-și capul pe spate. Alice se așeză și ea, privindu-l, și după câteva momente el parcă își reveni brusc.

– Ce zi!

– Și totul doar din vina mea!

– Nu, spuse el încet. Știu că am spus asta atunci, dar se putea întâmpla oricând așa ceva. N-am de ce să te învinovățesc pe tine.

– Totuși, mă simt vinovată chiar dacă tu nu mă consideri, spuse ea. Cine a făcut-o, Jared, și de ce? Ai măcar vreo idee?

El încuviință.

– Oh, da, știu cine a făcut-o! A fost cineva pe care cu mult timp în urmă l-am trimis la închisoare.

Ochii lui Alice se măriră de uimire.

– Înțeleg. Tocmai ieșise, sau ceva de genul acesta?

– Slavă Domnului, nu! A ieșit de multă vreme. Pentru bună purtare, așa am înțeles. Și-a deschis un restaurant,

deși m-a intrigat faptul că a făcut rost de o sumă mare de bani într-un timp relativ scurt. El a spus că i-a moștenit, dar nu m-ar mira să aflu că au fost adunați în urma fărădelegilor făcute.

– Dar atunci, de ce a decis să-și ia brusc revanșa după atâția ani? Mai ales că acum conduce o afacere prosperă.

– Prosperă, dar nu în întregime legală, Suzy a fost cea care a descoperit asta.

Alice se încruntă.

– Este foarte bună în meseria pe care o are, și a devenit o a doua natură a ei să caute acul în carul cu fân în fiecare restaurant sau loc în care merge, îi explică Jared. Și a găsit al naibii de multe nereguli la unele. De cele mai multe ori le-a cerut proprietarilor să-și rezolve neregulile, crezând că așa le face un favor, însă ei erau așa de încrezători că nimic nu se poate întâmpla, încât n-au luat-o în seamă și au pățit ce trebuia să se întâmple. Îmi spunea de multe ori despre asta, iar eu o sfătuiam să se ducă la poliție să le spună, și așa s-au descoperit multe afaceri murdare. Prietenul nostru care este încă liber – e plecat în golf acum – dar cu siguranță

nu va mai trece multă vreme până când va fi din nou după gratii.

– Și doar pentru că Suzy lucrează pentru tine, s-a gândit că tu ești în spatele tuturor lucrurilor și și-a luat revanșa răpindu-l pe Luke? Și atunci ce s-a întâmplat? Unde este acum?

– N-a făcut treaba asta de unul singur, Alice, a mai avut doi complici. Cred că i-am speriat de moarte pe cei doi. Când am ajuns acolo, am stins luminile și i-am luat prin surprindere. Jared rânji.

– Antrenamentul meu de arte marțiale s-a dovedit destul de folositor acum! N-au avut nici cea mai mică șansă.

– Dar i-ai lăsat să plece în loc să-i legi sau să le faci ceva pentru ca mai apoi să-i duci la poliție?

El începu să râdă.

– Abia așteptau să plece de acolo! Nu erau chiar infractori, ci doar doi tipi pe care vechiul meu prieten i-a plătit ca să facă treaba murdară în locul lui.

– Și-au luat mașina? întrebă ea.

– S-au gândit că așa mă vor împiedica să-i urmăresc. Nu și-au dat seama că puteam cu un singur telefon să

blochez toate drumurile și n-ar mai fi avut unde să fugă.

– Nu te îngrijorează faptul că ar putea să mai încerce încă o dată?

– N-o va mai face. Va fi arestat săptămâna viitoare.

– Și a cui este casa? întrebă Alice.

– A unei prietene de-a mea, răspunde Jared. Este în Europa acum. Este un fapt știut de toată lumea că acea casă este goală trei luni în fiecare an. Și nu va fi surprinsă când o voi suna să-i spun ce s-a întâmplat acolo.

– O prietenă apropiată de-a ta? întrebă Alice, suspicioasă. El o privi scrutător.

– Ești cumva geloasă, Alice?

– Știu că n-ar trebui să fiu, dar uite că sunt totuși, recunoscu ea.

– Și de ce n-ar trebui să fii?

– Pentru că ceea ce faci n-are nicio legătură cu mine.

– Însă ceea ce faci tu pe mine mă interesează mult, spuse el încet. Ea se încruntă.

– Din cauza bunicului meu?

El se ridică.

– Alice vino aici, îi ceru el.

Ezitând, ea se apropie, oprindu-se la câțiva centimetri de el, cu ochi strălucitori.

– Spune-mi, Alice, chiar așa de îngrijorată ai fost pentru siguranța mea cum ai afirmat?

Replica ei veni rapid.

– Bineînțeles că am fost.

– Și ai vorbit serios când ai spus că ți-ai dori să mori dacă mi se întâmplă ceva?

Ea încuviință.

– Și nu doar din cauză că te simțeai vinovată?

– Nu.

Vocea ei abia se mai auzea.

– Atunci, de ce?

– Nu este destul de evident? întrebă ea.

De ce o supunea la această tortură?

– Poate pentru că mă iubești, Alice? Că încă mă mai iubești? Că n-ai încetat niciodată să mă iubești?

Ea închise ochii.

– Nu mă face să spun asta! șopti ea.

Jared îi luă mâinile în ale lui.

– Este un lucru chiar așa de greu de spus, Alice? Acum șase ani nu gândeai la fel.

– Pentru că atunci gândeam cu inima și nu cu capul.

– Alice, uită-te la mine.

Își ridică pleoapele cu greutate.

– Ți-am spus ceva, Alice, înainte de a pleca după Luke. Ai auzit ce ți-am spus?

– Da, șopti ea.

– Nu crezi că am vorbit serios?

Ea adoptă o față serioasă.

– Am sperat că vorbești serios, dar m-am gândit că ești mult prea îngrijorat din cauza lui Luke pentru a mai ști ce vorbești.

– Chiar am vorbit serios Alice. Am vrut să ți-o spun de atâta timp însă a fost mereu aici Tony. N-am știut niciodată care erau sentimentele tale pentru el.

– Nu-l iubesc, spuse ea cu tărie. Niciodată nu l-am iubit. Acum, cred că nici măcar nu-l mai plac cum îl plăceam înainte. Nu este cum credeam.

– Ești sigură? insistă Jared.

– Sunt sigură, aprobă Alice.

El zâmbi poznaș și o trase pe genunchii lui.

– Deci, Alice, spune-mi ce vreau să aud.

De data aceasta, nu mai era nicio ezitare din partea

ei.

– Te iubesc, Jared.

Se uită în ochii lui albaștri și citi în ei o mare dorință. Se apropie și-i șopti la ureche:

– Te iubesc enorm de mult!

Îl simți că tremură.

– N-am încetat niciodată să te iubesc. Dar cu siguranță nu m-am gândit că va veni și ziua în care voi apuca să ți-o spun.

– Nici eu, spuse el, apropiind-o și mai mult. Nici eu, Alice.

Sărutul lui fu profund, lung și plin de dorință. Timpul era dat uitării, nu mai conta nimic altceva decât importanța acelui moment.

– Mă întreb cât ne-ar fi luat să ne mărturisim sentimentele dacă Luke n-ar fi fost răpit? se întrebă Jared, desprinzându-se doar pentru a o privi.

Degetele lui îi explorau fața, genele, obrajii, conturul nasului, linia buzelor.

– Bănuiesc că pentru totdeauna, spuse ea. Am fost convinsă că nu mă iubești. Știu că îmi răspundeai fizic, dar îmi doream mai mult de atât.

Ea îi atinse buzele cu degetele, însă el i le luă și le sărută, toată dragostea citindu-i-se în ochi.

– Când ai descoperit că mă iubești, Jared?

– Cred că te-am iubit un pic de când aveai șaisprezece ani. Dar eram însurat, iar jurămintele căsătoriei însemnau foarte mult pentru mine. Am fost șocat când mi-ai spus că mă iubești. N-ai nici cea mai mică idee despre cum m-am simțit!

– Te-ai enervat, protestă ea.

– Trebuia să mă enervez, draga mea. Era singura cale!

– I-ai spus vreodată bunicului ce simți?

Jared dădu negativ din cap.

– Dar cu siguranță a ghicit. Îi vorbeam atât de des de tine, încât a ghicit cu certitudine.

– Dacă n-aș fi venit aici, ai mai fi venit vreodată în Anglia?

– Bineînțeles că aș fi venit. M-am gândit la asta de multe ori. Dar nu eram sigur că nu voi părea ridicol în fața ta. Eram convins că era doar infatuare din partea ta.

– Și acum simți altceva?

El încuviință.

– Vreau să fii doar a mea, Alice. Vreau să ne căsătorim.

– Și eu vreau, Jared, îi șopti ea la ureche.

– Mă bucur că-l iubești și pe Luke la fel de mult, spuse el.

– Bănuiesc că nu mi-ai fi cerut să mă mărit cu tine dacă nu l-aș fi iubit, nu-i așa?

– Este foarte important pentru mine, recunoscu el. Mă întreb doar dacă Luke te va accepta ca mamă.

Alice izbucni în râs.

– Mi-a spus deja că i-ar plăcea, anunță ea cu mândrie. Și nu Suzy. Nu o place așa de mult.

– Oh, ți-a spus deja, nu-i așa? Drăcușor mic ce e! Nu mi-am imaginat niciodată că mintea lui a zburat așa departe. Ar trebui să-i spun că prefer să-mi aleg singur soția.

– N-ai avut vreo aventură cu Suzy, nu-i așa? îl întrebă ea încet. Doar că uneori, când o duceai acasă, întârziai destul de mult.

– Doar discuții de afaceri, viitoarea mea soție geloasă. Am vrut să fie prietena ta, atâta tot. M-am gândit că o să ai nevoie de cineva.

– Aveam nevoie de tine! îl asigură ea.

– Dumnezeule, câtă nevoie aveam și eu de tine, spuse Jared sărutând-o din nou, de data astă sărutul prelungindu-se iar și iar, mâna lui alunecând sub bluza ei ca să îi cuprindă sânii, provocându-i fiori de plăcere.

Ea se arcui către el, și în cele din urmă Jared o duse pe brațe în dormitorul lui, unde au făcut dragoste toată noaptea. Era ceva magic, care îți tăia respirația. Dimineață, au mers amândoi la Luke, pentru a-i da vestea cea bună. Luke însă a primit-o ca și cum era ceva la care se aștepta, și apoi începu să le povestească de răpitori.

Era încântat de ceea ce se întâmplase, dar avea ce povesti în zilele care au urmat și astfel a fost mereu ocupat în timp ce Alice se ocupa de pregătirile de nuntă. O săptămână mai târziu, Alice primi o scrisoare de la Tony. O scrisoare în care îi împărtășea ultimele lui gânduri înainte de a pleca de pe insulă.

" Dragă Alice,

Ce idiot am fost. Am lăsat ca obsesia mea pentru bani să mă orbească complet. Întotdeauna am fost sărac, însă

m-am descurcat cu ce mi-au oferit părinții mei. Cu toate că sunt norocos că am o slujbă bine plătită, mi-am promis că mă voi căsători cu o fată bogată. Întotdeauna mi-a plăcut de tine și am crezut că asta era suficient. Și mai cred de asemenea că și tu m-ai plăcut un pic până când am depășit limitele. Nu l-aș fi rănit niciodată pe Luke, și asta ți-o și promisesem. Este un copil drăguț, și nici Jared nu e rău. Sper ca totul să se aranjeze pentru tine. A durat ceva până mi-am revenit, până când am realizat că banii nu aduc fericirea.

Cu cele mai profunde regrete, Tony."

– Jared, spuse Alice calm.

– Mmmm?

– Trebuie să-ți spun ceva.

– Ah, da? Nu cred că voi mai putea suporta să aud încă o dată că mă iubești.

– Răule!

Erau întinși la soare lângă piscină. Aveau deja șase săptămâni de când erau căsătoriți, iar Alice radia de fericire.

– Cred că Luke va avea un frățior.

Urmă o pauză, apoi Jared se ridică de pe șezlong.

– Poftim? Deja? Doar nu vorbești serios?

Ea încuviință.

– Ai fost la un medic?

– Nu, dar știu, crede-mă.

Ea își mângâie pântecul.

– Este aici, și va arăta exact ca tine!

Jared începu s-o mângâie.

– Cred că va fi o fetiță. Luke și-ar dori mai mult o soră.

– Ar putea fi gemeni.

– Există vreo posibilitate să fie?

Ea ridică din umeri.

– Nu prea cred, numai dacă la tine în familie au fost vreodată gemeni. Dar ar fi frumos.

– Am și eu o surpriză pentru tine, zâmbi el. Stai aici, o să ți-o aduc imediat.

Dispăru în drumul spre casă, iar Alice nu-și putea imagina ce anume putea fi. Un alt colier? Alte parfumuri? O copleșise cu cadouri, însă dragostea lui era cel mai de preț lucru pe care nici cea mai mare avere n-avea cum s-o cumpere, și nu obosea să i-o spună. Încă i se părea un miracol că o iubea și el și se

ruga zilnic să nu se întâmple nimic care să le strice fericirea. Când Jared se întoarse, aduse cu el un plic de culoare deschisă. I-l întinse cu un zâmbet pe buze.

– Domnul Lewis mi-a lăsat această onoare.

Alice se încruntă.

– Ce este acesta?

– De cât timp ești aici, Alice?

Ea se gândi o clipă, după care îl privi uimită.

– Trei luni! Chiar au trecut deja trei luni? Nu pot să cred!

– Asta pentru că te-ai măritat cu mine și te fac enorm de fericită.

Alice îlprivi poznaș.

– N-ai de gând să-l deschizi? o întrebă el.

– Nu mai contează acum, nu crezi? îl tachină ea. Am găsit o altă cale de a mă îmbogăți.

– Scorpie! spuse el printre dinți, întinzându-se pe șezlong lângă ea. Întotdeauna m-am întrebat de ce te-ai măritat cu mine. Cred că meriți să fii pedepsită pentru asta.

Buzele lui le căutară pe ale ei. Dacă ar fi fost siguri că nu poate veni nimeni peste ei, ar fi făcut dragoste chiar

acolo. Nu se putea sătura de Jared și nici el de ea, și adesea se gândeau să facă vânt menajerei, astfel încât atunci când Luke ar fi fost la școală, să poată face dragoste oriunde li se năzărea. El ridică din nou plicul și-l flutură prin fața lui Alice.

– Haide, sunt destul de nerăbdător să aflu ce ți-a lăsat Dan.

– Nu știi?

El clătină din cap.

– Nu

Cu un zâmbet diabolic, Alice se ridică, luă plicul și se întoarse cu spatele la el. Deschise plicul, scoțând de acolo o singură hârtie. Ea simți cum Jared o spionează pe deasupra umărului ei, așa că se întoarse ca el să nu vadă nimic încă. Imediat ce termină de citit, o bufni râsul.

– Care e problema? Jared râdea și el. Haide, nu mai fi răutăcioasă, lasă-mă și pe mine să văd.

– Ce om! spuse ea și, ridicându-și ochii spre cer începu să spună: dacă ești acolo sus bunicule, îți mulțumesc. Îți mulțumesc din toată inima.

– Mi-aș dori să știu despre ce vorbești, mormăi Jared.

Ce ți-a lăsat? Pari destul de fericită.

– Nu mi-a lăsat nimic, spuse ea. Un dulce nimic.

El se încruntă.

– Atunci, de ce îi mulțumeai?

– Pentru ce mi-a lăsat – uite aici, citește singur.

Ea îi înmână scrisoarea pentru a putea citi împreună.

"Draga mea Alice,

Vestea morții mamei tale a fost cu adevărat un șoc pentru mine și după asta cu siguranță nu voi mai trăi mult. Te iubesc, cu toate că nu te-am cunoscut. Jared mi-a spus destul de multe despre tine, și cred că și el te iubește, deși niciodată nu mi-a spus-o. Tu erai doar un copil iar el era însurat, fiind și un om de onoare totodată."

Se uitară unul la celălalt și își zâmbiră reciproc.

– Chiar ești un om cinstit? îl întrebă Alice strengărește.

"Mi-aș fi dorit să fie ceva ce să-ți las și ție. Cred că ai aflat deja că am avut destul ghinion. Blue Vista a fost casa mea, și am adorat-o. Mi s-a frânt inima când am aflat că trebuie s-o vând, însă Jared m-a lăsat să locuiesc

în continuare aici ca și când ar fi fost încă a mea. El a fost familia pe care n-am avut-o niciodată. Și nu vreau să te simți prea rău când spun asta. N-a fost vina ta. Acum că s-au terminat aceste trei luni de ședere aici, cred că ai învățat să iubești Blue Vista și insulele din jur la fel de mult ca mine. Mai sper însă și altceva, ceva mai mult decât a iubi peisajul, sper că ai învățat să-l iubești pe Jared. El este tot ce am avut eu, a însemnat pentru mine mai mult decât oricine, și el este moștenirea pe care ți-o las, draga mea Alice"

– Dumnezeule! spuse Jared.

Alice râse.

"Cu siguranță, te gândești că este o moștenire ciudată, dar știu că Jared te iubește, și mai știu de asemenea că nici el nu-ți este indiferent. Sper ca până acum dragostea voastră să fi crescut suficient încât să vă fi căsătorit deja și să-mi împliniți visul. Este ultima mea dorință. Niciuna de până acum nu s-a împlinit.

Știu că nu voi mai fi aici să văd dacă într-adevăr așa este sau nu, dar am o presimțire că așa va fi, așa că sunt mult mai fericit acum când vă scriu această scrisoare. Sunt fericit cum n-am mai fost de multă vreme.

Cu toată dragostea, și Dumnezeu să vă binecuvânteze.

Daniel"

Lacrimile o năpădiră înainte de a termina de citit. Ochii lui Jared erau umezi de asemenea.

– Ce bătrân viclean, spuse el.

– A făcut asta intenționat, ne-a unit pentru că așa a vrut el.

– Știa ce avea să se întâmple.

– Cred că-l iubesc, spuse Alice.

Jared îi cuprinse fața în palmele lui.

– Acesta, iubito, este cel mai frumos cuvânt pe care ai fi putut să-l spui.

Sfârșit